XXXI. ÉVFOLYAM, 12. SZÁM

Ára: 1,80 Ft

1975. MÁRCIUS 20.

Ludas Matyi

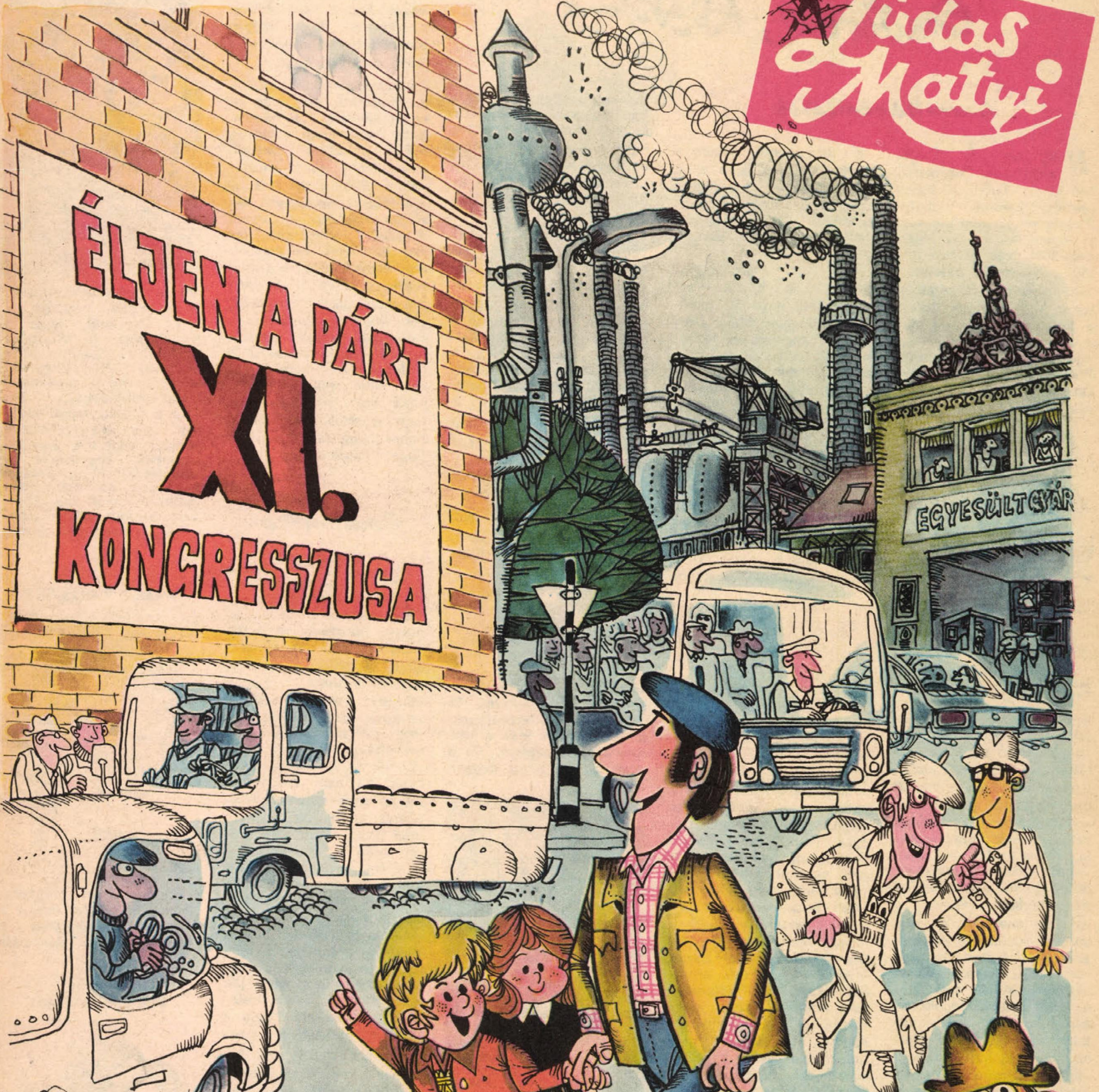
ÉLJEN A PÁRT
XI.
KONGRESSZUSA
EGYESÜLT GYÁR
án

Endrődi István rajza

– *Apuci, milyen szám az ott a plakáton?*

– *Az, fiacskám, az irányítószám!*

RADVÁNYI BARNA:

Emberek között

Asztaltáncoltatók

Hogy mi újság nálunk, a Budafoki Papírgyárban? Tulajdonképpen semmi. Semmi különös. Tavaly nyolcvanmillió volt a nyereségünk, az idén még több lesz. Szépen fejlődik, izmosodik nálunk a DH-mozgalom. Kezdetben sokan úgy értelmezték ezt a két betűt: Dolgozz Helyettem, kellett egy kis idő, amíg megtanulták, hogy az igazi jelentése: Dolgozz Hibátlanul... Újság is akad azért, még hozzá szenzációs. Képzeljék: megmozdult az asztal! Na, nem vagyunk asztaltáncoltatók, nem spiritiszta szeánszon mozdult meg az asztal, hanem lent a műhelyben. A kartonokat válogató nők munkaasztala, mióta világ a világ, mindig mereven, megmozdíthatatlanul állt abban a magasságban, ahogy a gyárban elkészült. Az asszonyoknak hol jóval magasabbról kellett lehúzni, hol pedig jóval alacsonyabbról kellett felemelni a nehéz kartonkötegeket az asztal szintjéig. Végre valakinek eszébe jutott: miért az asszonyok hajladozzanak vagy nyújtózkodjanak állandóan? Annak az asztalnak se esik le az aranygyűrű a lábáról, ha megmozdul egy kicsikét. Megszerkesztették hát a mozgatható asztalt, amelynek a lapját egyetlen könnyed mozdulattal be lehet állítani a kívánt magasságba. Ahhoz persze, hogy az asztal megmozduljon, előbb az agyaknak kellett megmozdulni. Ha még egy kicsit tornáztatjuk az agyunkat, el fogjuk érni, hogy az asszonyoknak már sehol se kelljen nehéz fizikai munkát végezni...

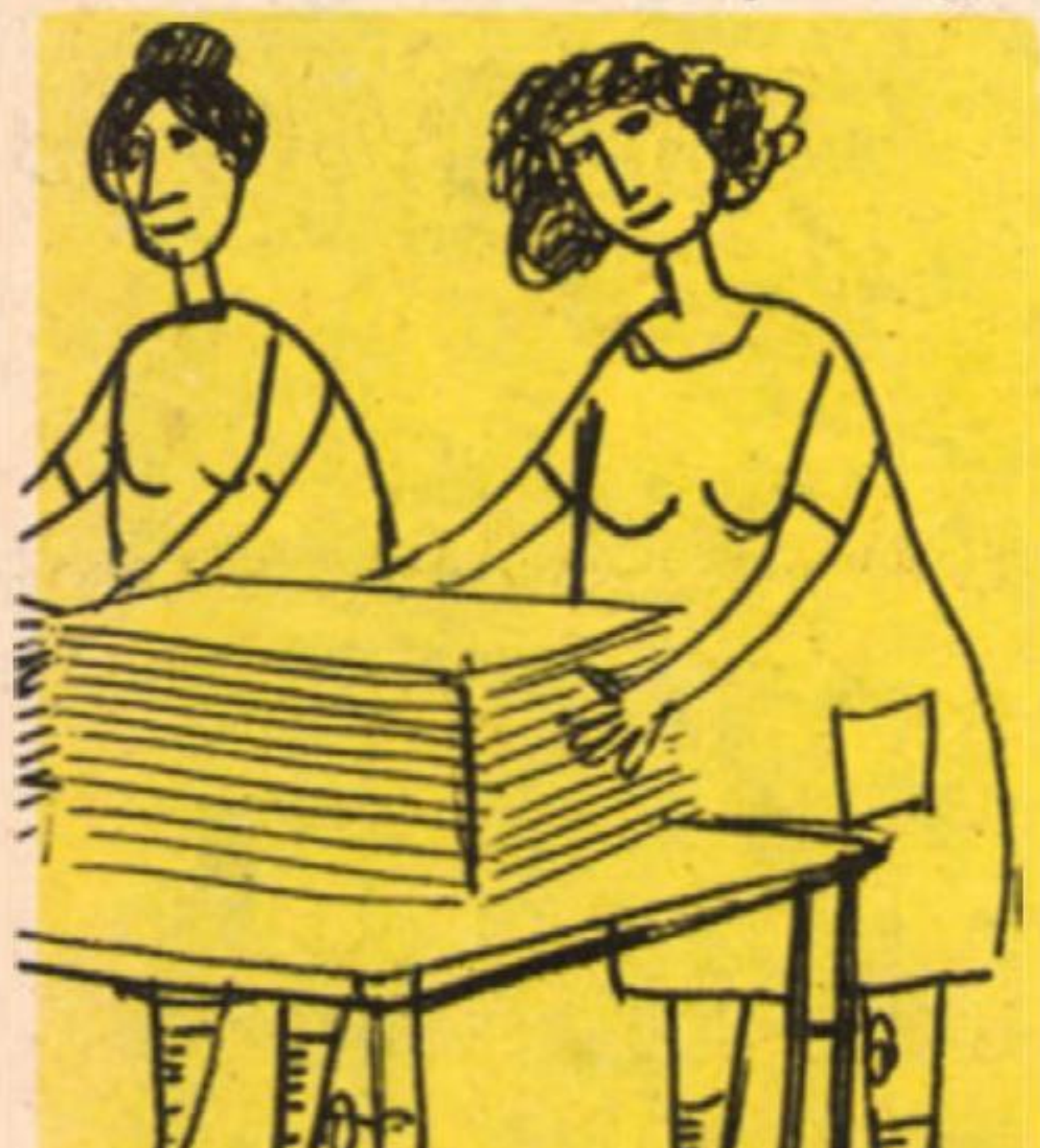

— Mert férfi dolgozóink már régen nem végeznek nehéz munkát. Leszámítva a vagonkirakást. Na, azt sem itt nálunk, hanem a vasútállomáson. Kell az a kis „dugipénz". Sok a gyerek. Nem otthon. Ugyanis állami gondozott gyerekeket szeretnénk elvinni nyaralni...

— Ahhoz, hogy lépést tartsunk a korral, tudnunk kell, hogy mi történik a világban. Élénk kapcsolatot tartunk az NDK-ban egy testvérgyárral, még nyelvi nehézségeink sincsenek, elvégre budafokiak vagyunk, s odakint is megértik a „budafoki latint". Hogy más országok papíriparának fejlődését is figyelemmel kísérhessük, egyre többen tanulunk nyelveket, főképp oroszt, angolt... Ha már tud az ember egy nyelvet, akkor nemcsak a szaksajtót böngészi, hanem a többi lapokat is. Egy angol lapban olvastunk nemrég egy kedves történetet, már itt, egymás között körbe adtuk, de mivel ez mégsem a mi profilunk, tovább adjuk az illetékesnek, a Ludas Matyinak. Íme:

Egy londoni bankház pénztára előtt ketten állanak: egy skót és egy amerikai. A skót nagyon ráérősen intézi az ügyét, gondosan áttanulmányozza az eléje tett számlát, többször is megszámolja a pénzt. Egyszer csak türelmetlenül megszólal mögötte az amerikai:

— Inkább hat amerikai állana előttem, mint egy skót!

A skót hátrafordul és azt mondja:

— Ezt a mondatot már hallottam valahol. Ja, igen: a második világháborúban egy német katonától...

Kerítés-vetélkedő

Nalunk, Besnyőn, a legnagyobb újság a szabad szombat. Már tulajdonképpen a szabad vasárnap is nagy szenzáció volt, mert a falusi ember ahhoz volt szokva, hogy ha bejött a dologidő, ment megállás nélkül, nem nagyon volt érkezése arra, hogy a naptárra kacsingasson: pirossal van-e nyomva a nap, vagy feketével. Most nekieresztjük a gépeket a temérdek nagy határnak (azelőtt itt a faluban öt téesz volt, lassan viszont öt falu lesz egyetlen téesz), hadd dolgozzanak, nekünk viszont megmarad az idő minden vasárnap, meg minden második szombaton a pihenésre. Még nyári szabadságra is el tudunk szabadulni, amiről a falusi ember hajdanán nem is álmodhatott.

— Hogy mit csinálunk a szabad időnkben? Hát dolgozunk. Nagy az udvar, nagy a kert... Hadd panaszkodjunk már egy kicsit. Ez a Besnyő azelőtt nem volt falu, csak a felszabadulás után lett az. Az uradalmi birtokból hasítottuk ki a mostani házhelyeket. Jó nagy telkeket hasíttattunk ki magunknak, hogy elférjen rajta a szérű, meg a gazdasági épületek. Azóta gyökeresen megváltozott az életünk, nem kell már a szérűskert, nem kell annyi melléképület. Itt a nagy telek a ház körül, nem győzzük megkapálni, megmunkálni. És nem is ez a fő baj! Hanem jó lenne most már a vízvezetéket megépíteni, de a tágas porták miatt nagyon elnyúlik a falu, sokkal több vezeték kellene, mint akkor, ha szorosabban simulnának egymáshoz a telkek... Egy ilyen nagy portát még körülkeríteni is nagy gond, meg nagy költség. Márpedig manapság nagyon megnézik, hogy kinek különb a kerítése. Van abban kivagyiság, rosszul értelmezett vetélkedés is, hogy kinek cifrább, rangosabb a kerítése, ez igaz. Sokan azt mondják, hogy a falusi ember nem tud mihez kezdeni a pénzével, azért öli a drága kerítésbe. Költhetné, igaz, értelmesebb dolgokra. Mondjuk: autóra. De a falusi sárban, bizony, még megfeneklenek az autók. Vagy költhetné fürdőszobaépítésre. De ahhoz az kellene, hogy lehessen fürdőkádat kapni, meg főként az kellene, hogy legyen vízvezeték. Hát ezekre még várni kell egy kicsit...

— Öregapáinktól folyton azt hallottuk, meg még mi is mesélgetjük a fiainknak, hogy hajdanában valahogy mások voltak a tavaszok, melegebbek, mint mostanában. Mert a március tizenötödikei ünnepélyre mezítláb mentünk, és utána mezítláb kifutóztunk (az egy játék volt, ma már azt sem nagyon ismerik a gyerekek) a réten... Az idén a március eleje olyan meleg volt, hogy az ükapánk sem emlékszik ilyenre, mégsem láttunk egyetlen mezítláb szaladgáló kölykököcskét sem. Nem vetik ezek le a cipőt még júliusban sem, meg a szobában sem... Lehet, hogy nem is az időjárás változott meg?!

Romantika-sirató

Ősszel szép a dánszentmiklósi határ... Az állami gazdaság gyümölcsösében, ameddig a szem ellát, sárgállik a Golden, piroslik a Jonathán meg a Starking. Nagyon szereti az alma ezt a földet, már meg ne haragudjanak a szabolcsiak, de van a mi almánk is olyan, mint az övék, ha nem különb!... Na és az a százhúsz hektárnyi szőlő! Az is igen szép látvány ám, úgy szüret táján...

— Na, a szürettel baj van: oda már a romantikája. A nagy durrogtatások, a puttonyos legények, meg a szőlőszedő lányok évődése, a nótázgatás, úgy, ahogy az a nagy könyvekben le volt írva. Most jön az a behemót szőlőszüretelő gép, hasa alá kapja a tőkéket, egykettőre lemorzsolja a szemeket róla, 150 ember helyett dolgozva. Még az a csuda, hogy nem nyomja ki ott a tetthelyen a szőlő levét, s nem palackozza azonnal. De hamarosan eljön annak is az ideje, hogy a reggel Dánoson leszüretelt szőlő levétől már aznap este sebtiben be tud rúgni az igyekvő pesti ember... Nem maradt semmi a szüretek kedves romantikájából, de eb aki sajnálja. A derékfájdító hajladozás, cipekedés, a kutyának se hiányzik... Nekünk már csak annyi a dolgunk, hogy a könnyű kis homoki borunkat megiszogassuk. Míg valamilyen ádáz ember fel nem találja a borivó gépet is!

SÓSKUTI PÉTER

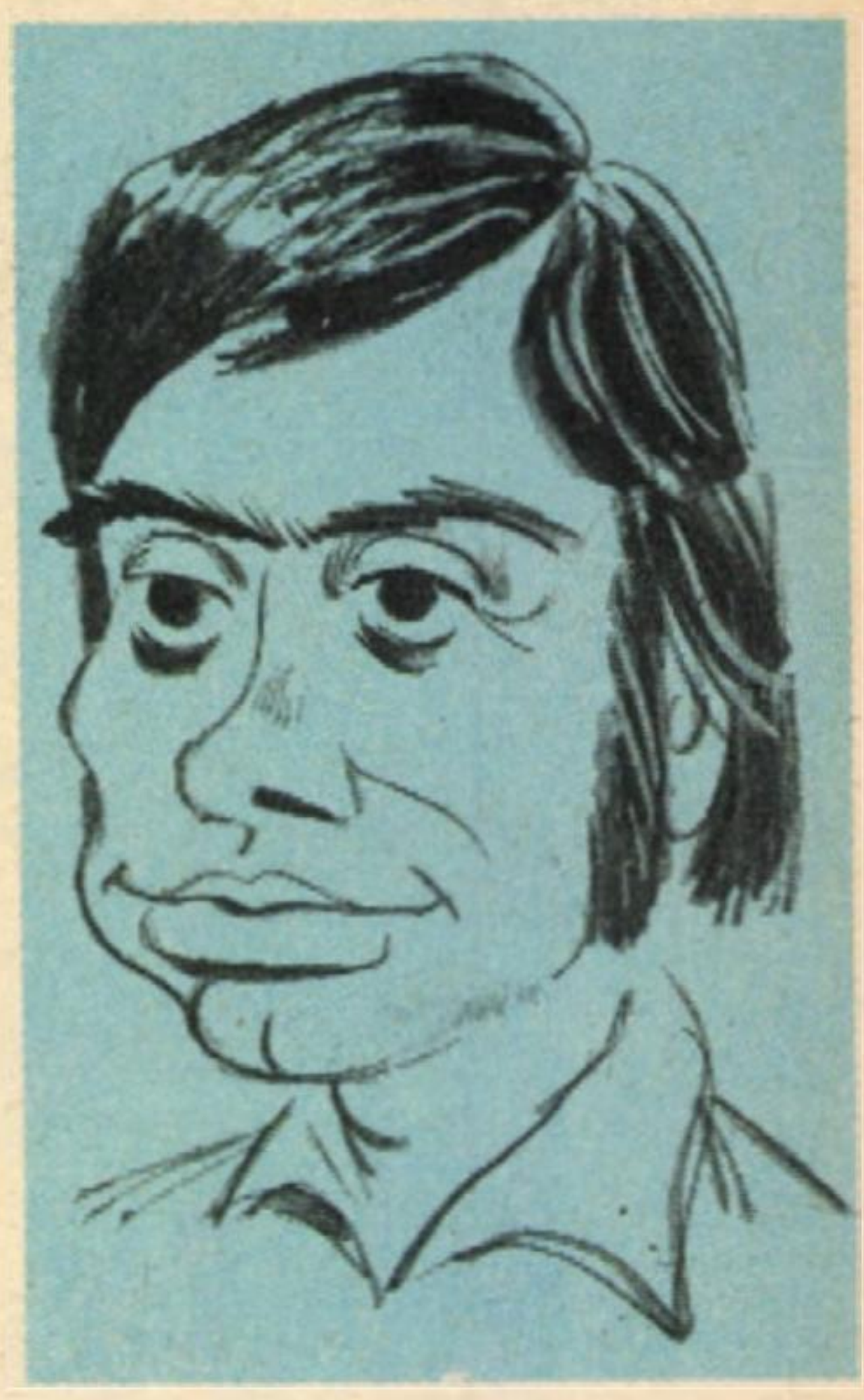

egy aranykoszorús szocialista brigád vezetője a 23-as Volánnál, tagja a Közlekedési és Szállítási Dolgozók Szakszervezete Központi Vezetőségének és az üzemi pártszervezet csúcsvezetőségének. Tavaly a brigád tagjai csaknem ezer óra társadalmi munkát végeztek, emellett segítettek egymásnak a házépítkezésnél is. Sóskuti mindenütt ott volt, mindenütt ő húzott legjobban. Nem is csoda, hiszen valamikor válogatott evezős volt.

VÁMOS LÁSZLÓNÉ

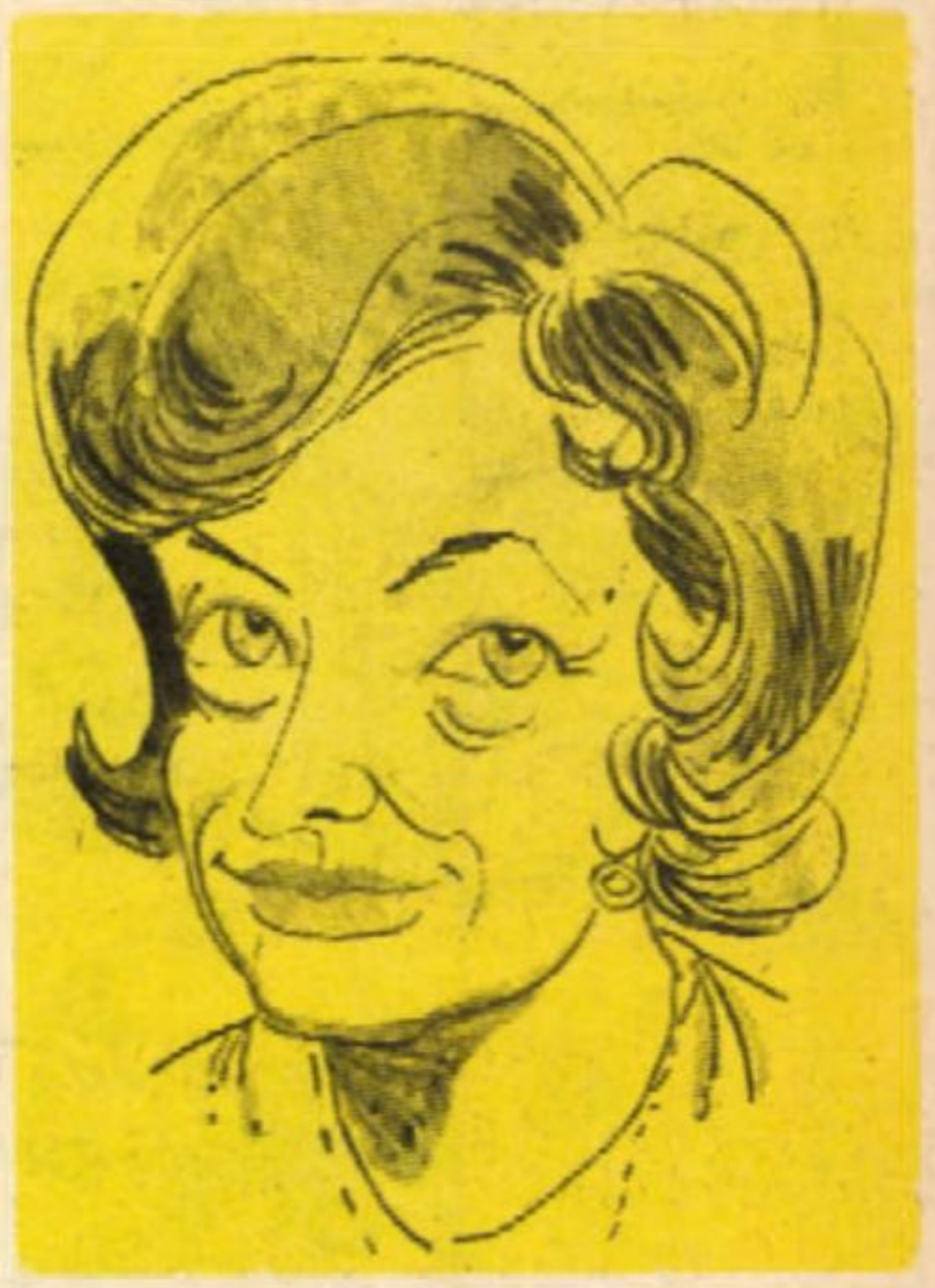

a Gamma gyár fényezője fényes kitüntetést kapott a nemzetközi nőnapon: a gépipar kiváló dolgozója lett.

PINTÉR LÁSZLÓ

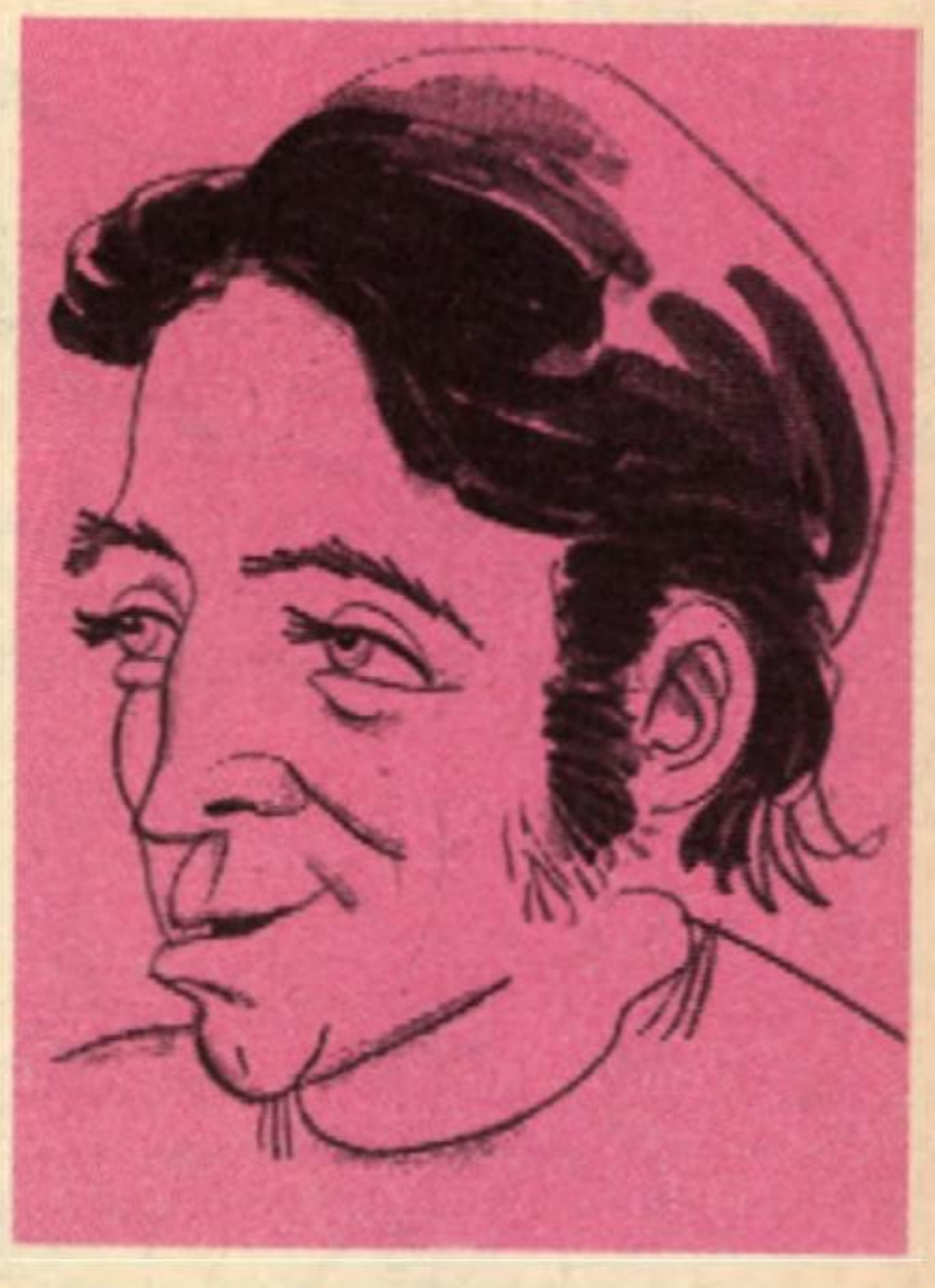

13 éve dolgozik a Vegyiműveket Szerelő Vállalatnál és egy 13 tagú szocialista brigád vezetője. Hogy küzdjenek a babona ellen, a brigád nem a tizenharmadik, hanem legelső lett nemcsak az üzem, de az egész XV. kerület brigádjai között is.

PETERDI PÁL:

Emberek között

EGY ÜZEM ARCKÉPE

Neve? Egyesült Izzólámpa és Villamossági Rt. De a jóbarátok csak Izzónak szólítanak. Mert nekünk — ellentétben a mai válogatott labdarúgókkal — becenevünk is van.

Gyermekeinek száma? A pesti családfő mellett nyolc városban működik leányvállalatunk. Nagykanizsán, Kaposvárott, Pécsett, Győrött, Vácott, Gyöngyösön, Miskolcon és Hajdúböszörményben.

Családtagok száma? 1946-ban 600 dolgozóval kezdtünk újra. Ma 30 000-en vagyunk, kérem. 57% nő, 48% harminc éven aluli.

Jóbarátok száma? Kereken száz országba exportálunk.

Büszkeségük? Harminc év alatt harmincszorosára emelkedett a termelésünk. Ma egy év alatt pontosan annyit produkáltunk, mint előzőleg a két világháború között összesen.

Bravúr? Miskolci kriptonüzemünk elérte az anyagtakarékosság világcsúcsát. Legfőbb termékét ugyanis — a levegőből állítja elő.

NASZÁDI FERENC,
szerszámkészítő:

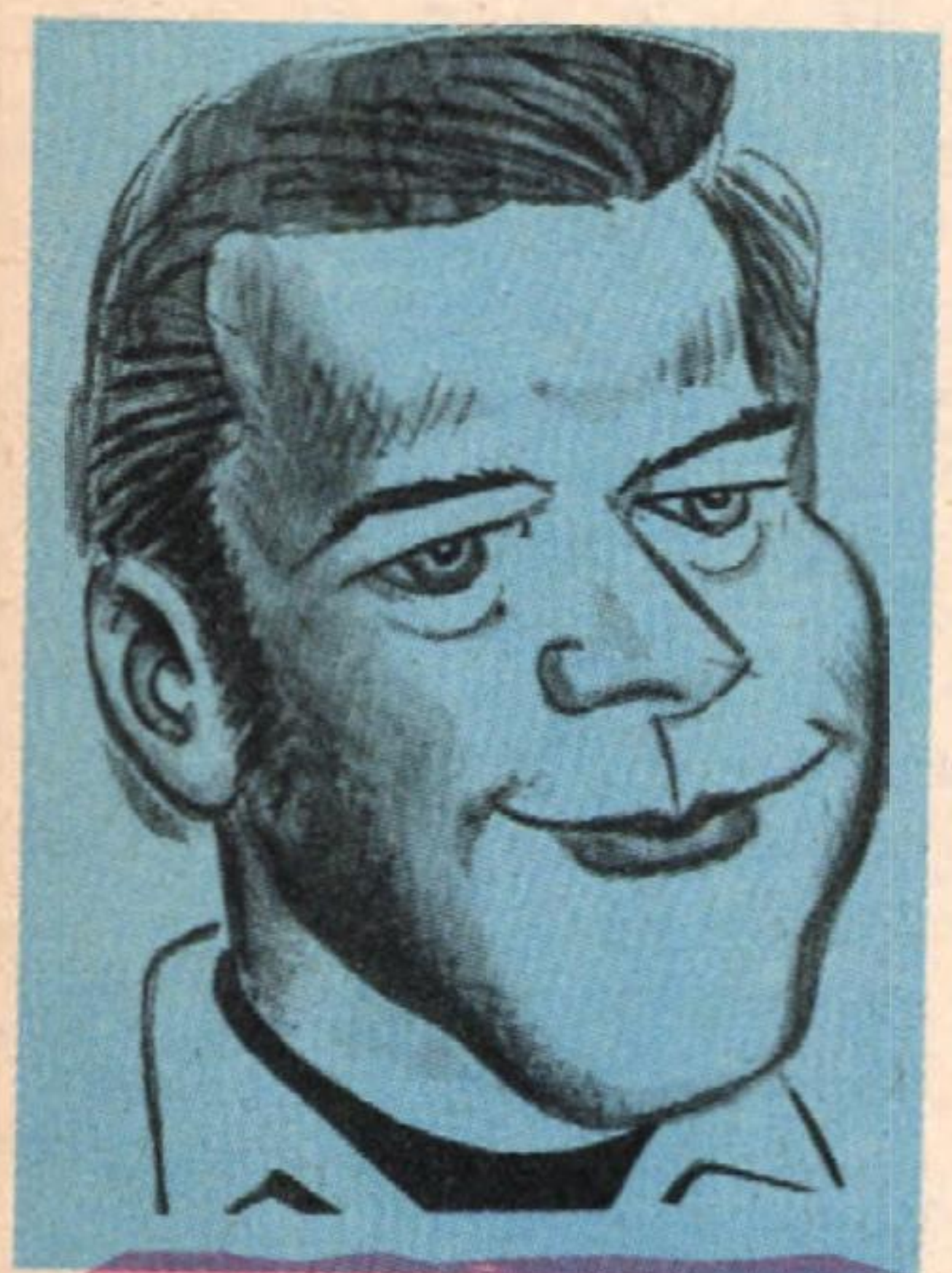

Rövidzárlat

Nagy esemény volt nálunk a kongresszusi brigádvetélkedő. Szeptember óta folytak az elődöntők, 947 szocialista brigád öt-öt tagú csapatai vettek részt. A hangulat az egész gyárat magával ragadta, a főnökök is egyre-másra jelentkeztek, hogy szeretnének valami módon beszállni. Belőlük alakítottuk a zsüriket. Érdekes kép volt, a zsürikben igazgatók, főosztályvezetők, magas képesítésű mérnökök dolgoztak és szurkoltak együtt idős melósokkal. Ha valahol, hát ezekben a zsürikben aztán száz százalékig megvalósult a munkahelyi demokrácia.

Szégyellem bevallani, de engem az elődöntőben baleset ért. A villámkérdések során az 1971-es párthatározat lényegét kellett volna elmondanom. Pillanat alatt beállt a rövidzárlat, egy árva szót sem tudtam kinyögni. Lesült a képemről a bőr, hiszen most jöttem az öthónapos iskoláról. Öt perccel később már akár kiselőadást is tudtam volna rögtönözni a témáról, de akkor persze már késő volt. Azt hiszem ezt még a futballpályáról hoztam magammal. Ott is halálosan ideges voltam, amíg az első gólt be nem szedtem, utána aztán már minden jól ment.

Szerencsére itt is javítani tudtam, bekerültünk a tízes döntőbe. Ez jól jött, hiszen rátarti társaság a mienk. Tizenegyszeres szocialista brigád vagyunk, talán agyon is vertek volna, ha leégünk.

Másnap reggel aztán, amikor bementünk a munkahelyre, olyan ünneplés fogadott, mintha olimpiai bajnokságot nyertünk volna.

Ezek után persze az a legkevesebb, ha a döntőben is megcélozzuk a dobogó csücskét.

BEER EDÉNÉ,
a szerelvényellenőrzésből:

Rehabilitáció?

A felszabadulást követő küzdelmes időket is érzékeltetni akartuk a kiállításunkon. Hát összeszedtünk egy kosár millpengőt, mögé pedig felszögeztünk a falra egy mai fotót. Tojáshegyek a Lehel piacon, s rajtuk a tábla: „Darabja 1 forint”.

Sikere volt az ügynek, a néhány korosztállyal fiatalabb munkások is érdeklődve nézték ezt a dokumentumot, aztán — be-benyúltak a kosárba és elvittek egy-egy millpengőt emlékül.

Mulatságos és nagyon tanulságos helyzet volt. Mi nem szerettük azt a pénzt, hiszen nem ért többet, mint a papír, amelyre nyomták. És tessék, alig harminc évvel utóbb — őrséget kellett állítanunk a millpengő mellé.

FÜLÖP PÁLNÉ,
a Speciál 1 lámpagyárból

Fények

1939 óta dolgozom az Izzóban, már-már „műemléknek” számítok. Talán ezért figyeltem nagyon kíváncsian a jubiláris kiállítás szervezését. Minden egyes gyáregység megrendezte a maga kiállítását, megkérték a dolgozókat, hogy akinek van egy érdekes emléke, dokumentuma az üzem múltjából, adja kölcsön. Hatalmas és csodálatos anyag gyűlt össze, az egyes részkiállítások legszebb darabjaiból hozzuk létre az Izzó-múzeumot.

A mi wolframgyártásunk különleges üzem, a 900-as évek elején az egész világon először itt kezdtek el szénszálas izzó helyett wolframszálasat gyártani. Hát most azon törték a fejüket, hogyan mutathatnák be mindezt a kiállításon is. Egyszerre beesik egy ilyen magamfajta veterán.

— Mondjátok csak, ha én behoznék egy szénszálas izzót úgy 1896-ból, kidobnátok vele?

Behozta, becsavarták, égett. Ipartörténeti dokumentum. Ez lett a kiállítás dísze. Kedves sárga fényével ott pislákolt a főhelyen. A legmodernebb fényforrások koszorújával vették körül, nagyon érdekes látvány volt, szinte megható. Hosszú, küzdelmes út két távoli pontját érzékeltették azok a fények.

VIGH KÁROLY,
főmérnök

Sajtóhibák

Csodálatos dolgok történnek egy ilyen hatalmas üzemben. Az egyik vállalat vezetője hivatja például a gondnokot.

— Mit jelentsen ez? Három aknavetőt akarsz vásárolni? Minek?

A gondnok elsápad.

— Aknavetőt? Én? Hát úgy ismersz?

— Ne viccelj, itt a megrendelés. Az aláírásoddal.

Kisült, hogy aknatetőre lett volna szükség. Csak a gépíró kislány elütött egy betűt.

Aztán jön egy rendelés a szerszámgyártásból. Hogy kéménykormozóra lenne szükségük. A beszerzők nyakukba veszik a várost. A kéményseprővállalatnál kezdik. Ott hümmögnek, náluk nincs ilyesmi, de próbálkozzék a kedves kuncsaft talán a Kismotor és Gépgyárnál. Szóval néhány hétig ide-oda küldözgették a szerencsétlen beszerzőket, végül aztán elúnták és kikeresték a megrendelés eredeti példányát.

Persze, hogy nem kéménykormozó állt rajta.

Hanem — kéménykrómozó!

FALUSI FERENCNÉ,
MEO-s, a Hámán Kató
brigád vezetője:

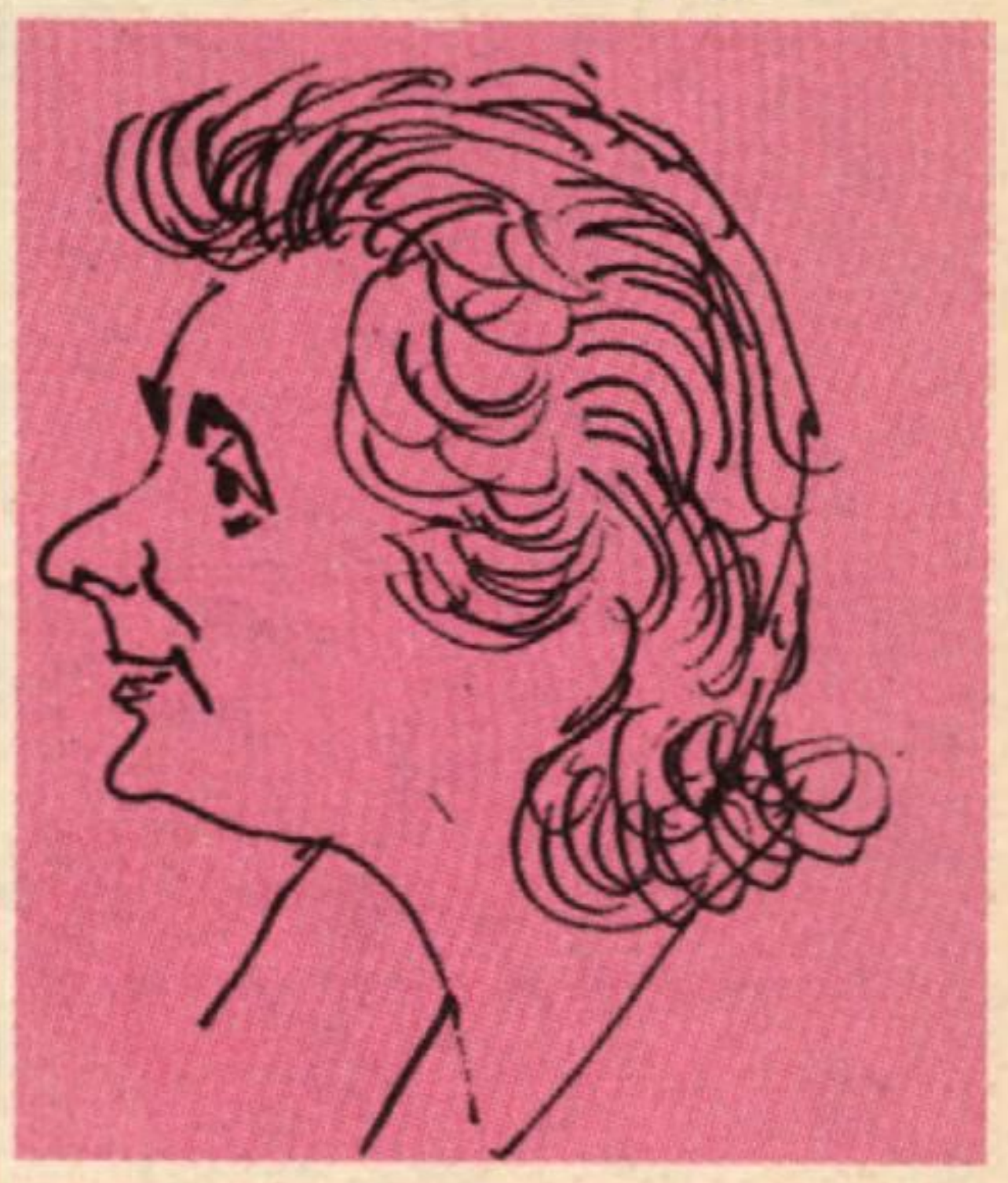

A legnagyobb izgalom

Úgy alakult, hogy nekem kellett kongresszusi versenyre hívnom az Izzó többi nem termelő munkát végző brigádját. Amikor ez bizonyossá vált, teljesen elgyengültem. Nem vagyok beszédes ember, úgy éreztem tán bele is halok, ha a nagy nyilvánosság előtt két épkézláb mondatot kell kinyögnöm. Egy álló hétig gyakoroltam, a nagy napon pedig edzőtáborba vonultam. Már hajnalban bejöttünk és szakadatlanul próbáltunk, egészen a rajtig.

Aztán mély lélegzetet vettem és feláülltam. A továbbiakra már nem nagyon emlékszem, de azt mondják minden rendben ment.

Tizenkilenc éve dolgozom az Izzóban, ez volt az én legnagyobb izgalmam.

(Ludas Matyi megjegyzése: Ha Falusi Ferencnének az elmúlt tizenkilenc év során ez volt a legnagyobb izgalma, akkor Falusi Ferencné boldog ember.)

HARGITAY ANDRÁS,
a 400 m-es vegyesúszás világrekordere:

Huszonöt kilométer

Nem vagyok örömúszó. Azt hiszem, hogy egy bizonyos szinten felül már senki sem az. Nincs ember, aki az égre hajigálná a kalapját, hogy tyűhaj, ma megint úszhatok huszonöt kilométert, terringettét, micsoda boldogság!

Reggel hatkor odaállni a rajtkőre, ez a legborzasztóbb. Lenézek abba a libabőrös vízbe, mi, hogy fejest ugorjak? Én? Ide? Nincs az a pénz!

De hát aztán persze mégis fejest ugrunk. Jönnek a hosszú sorozatok, olyan, mintha sosem lenne vége. Közben egész szépen felhúzódik az ember, a szünetekben is esszük egymást, sőt, még a mesterrel is vitatkozunk, bár úgyis mindig neki van igaza.

Hogy akkor miért csinálom? A népszerűség nem rossz dolog. Jólesik az embernek, hogy felintegetnek a villamos peronjára, nézd, ott a Hares. A másik oldala viszont, hogy... Nos, vetkőzöm múltkor a Csasziban, mögöttem két kis srác vitatkozik suttogva. „Fogadjunk, hogy ez itt a Hargitay”. „Menj már, hogyan lenne ez az ürge a Hargitay?”

Szeretek örömet szerezni. Úgy vettem észre, hogy sok embert jókedvre hangol, ha győzök. Azt hiszem nincs jogom ezt megtagadni tőlük. Én egy munkát tűztem magam elé. A belgrádi világbajnokság, a bécsi világcsúcs, a két Európa-bajnoki arany csak afféle közbeeső állomás volt. Az én munkám Montreálban ér véget. Ha megnyerem az olimpiát, akkor nincs vitám magammal, jól dolgoztam. Ha nem nyerem meg... De mért ne nyerném meg?

Rajzok: Endrődi, Szűr-Szabó, Várnai

ÚJSÁGOLVASÓ ASSZONY

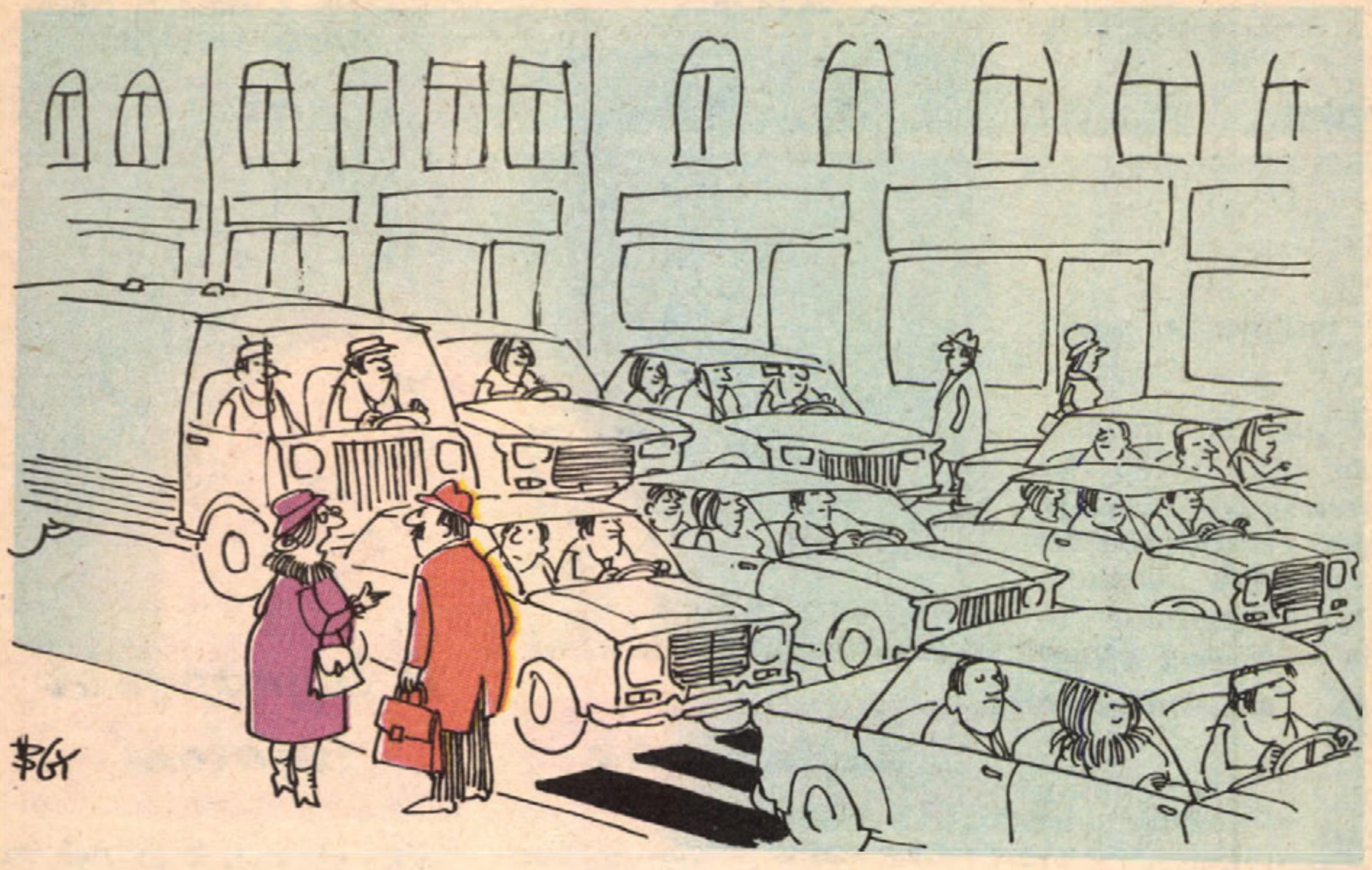

– Nem lépek rá a kijelölt gyalog-átkelőhelyre, mert ott mindenkit elütnek!

HARCÁLLÁSPONTON

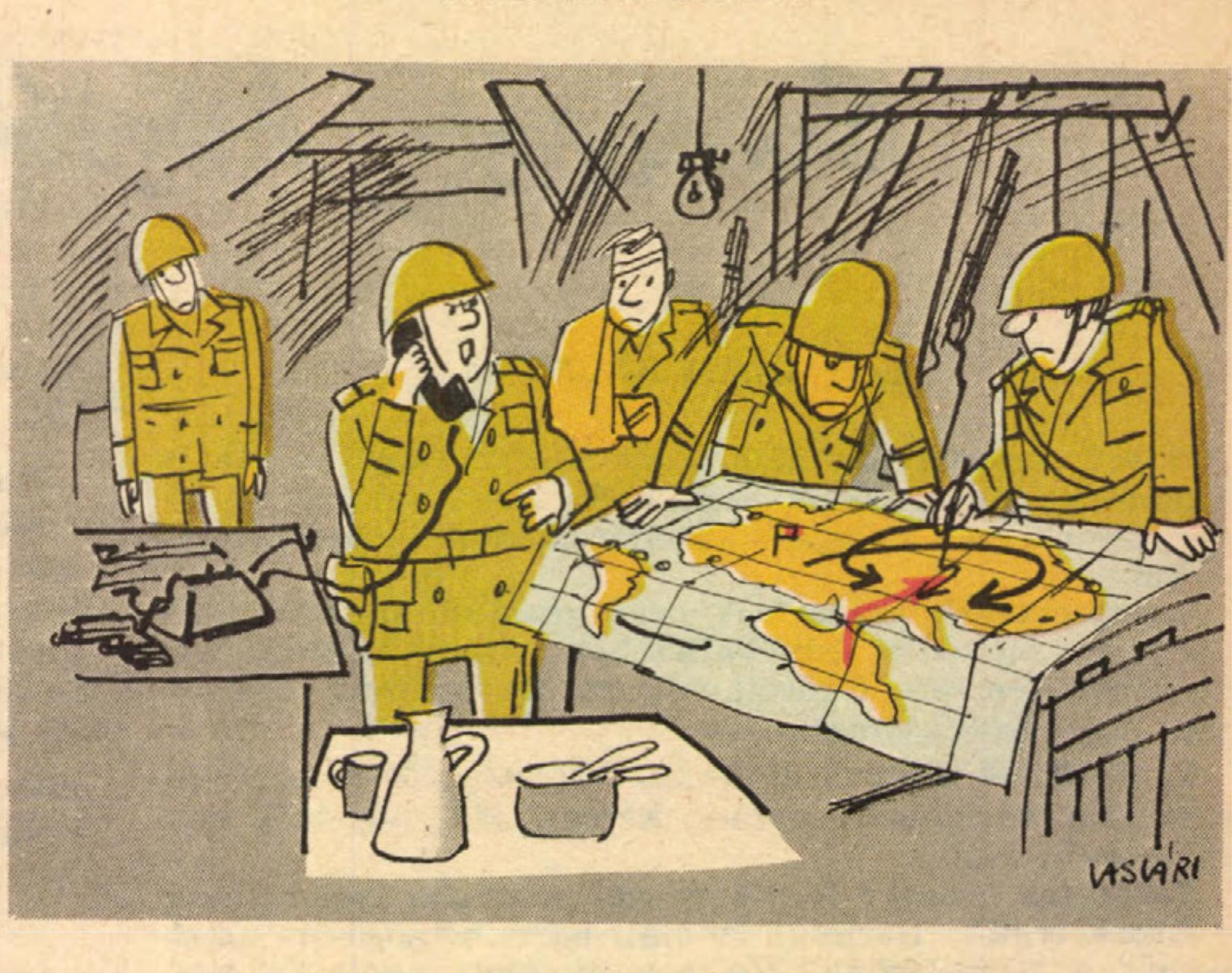

– Hallatlan! Már megint az iker beszél!

Levélváltás A NÁDPÁLCÁRÓL

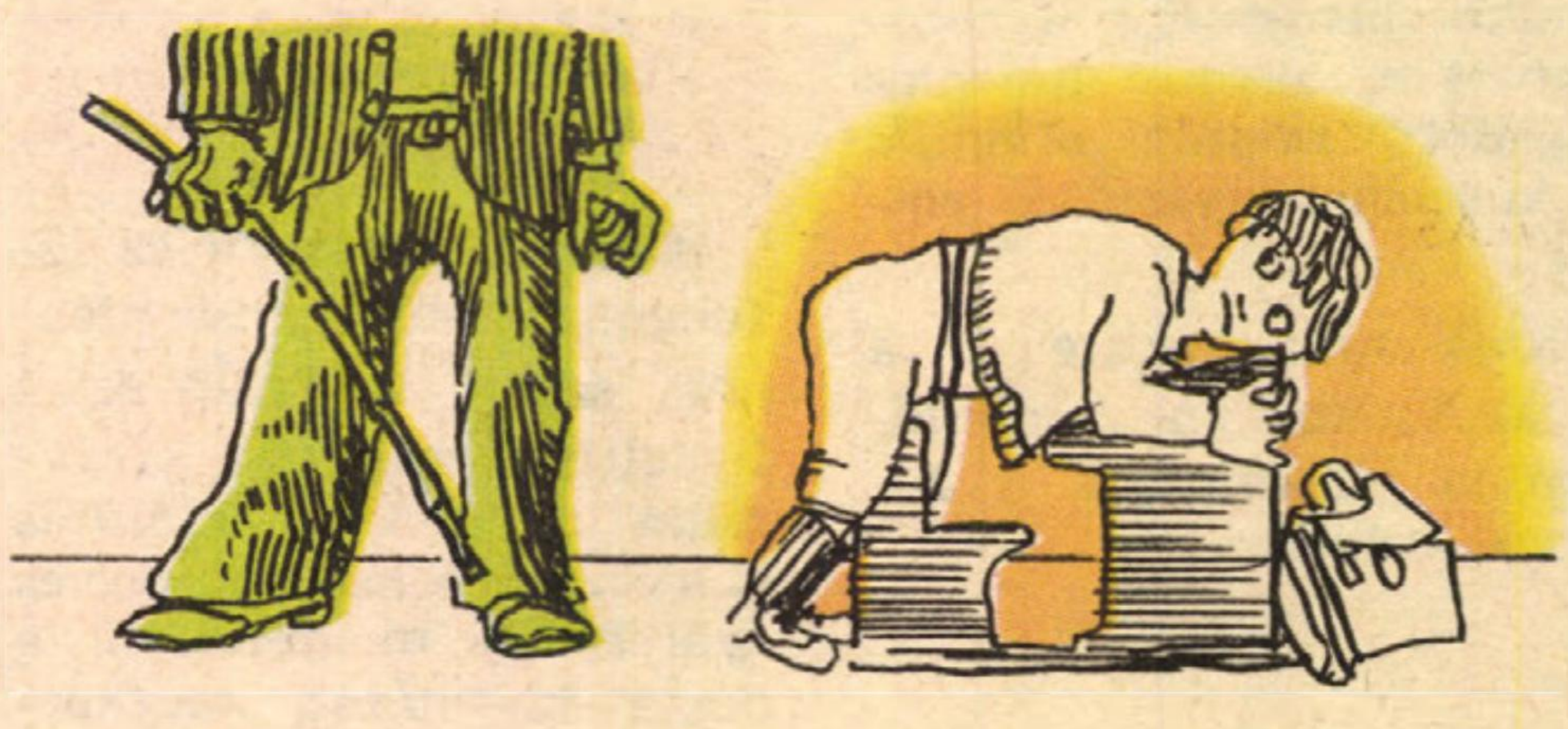

Tisztelt Szerkesztő úr!

Évtizedek óta tanító vagyok (nem „pedagógus”!) és tapasztalataim alapján be tudom bizonyítani, hogy ha az iskolákban nem hozzák vissza a nádpálcát, gyermekeink gőgösek, neveletlenek lesznek és nem fogják érezni felnőtt korukban sem a rájuk háruló felelősséget. A felnőttekhez is keménység kellene, hogy az élet minden területén — a munkahelyeken is — rendet lehessen teremteni. Nem tartja ön károsnak, hogy gyereket és felnőttet csupán az úgynevezett „jó szóval” akarják a pedagógusok az iskolákban; igazgatók, művezetők és más egyéb vezetők az üzemekben, vállalatoknál meggyőzni arról, hogy tanulni és dolgozni kell?

Tisztelt Olvasónk!

Levele olvastán elsősorban azt kérdeztem magamtól, hogy vajon milyen tanító az, aki nem tartja magát pedagógusnak? Önnek kellene leginkább tudnia, hogy a pedagógus szó nevelőt, neveléssel foglalkozó személyt, tanítót, tanárt jelent. Az a tanító, aki nem érzi magát pedagógusnak, nem lehet jó tanító. A tanító legyen büszke arra, hogy pedagógus.

Azért reagálok ilyen érzékenyen az ön zárójelbe tett tiltakozására, mert nagyra becsülöm a pedagógusok munkáját. Nyilván az ön „tanítói” felfogásából ered az a javaslata vagy talán inkább személyes óhaja, hogy vissza kellene hozni az iskolákba a nádpálcát, azaz a testi fenyítést, amit ön mindent eldöntő nevelési eszköznek vél. Talán, ha öntől függne, bizonyára a jobbágyság visszaállítása mellett szavazna: túl soknak tartja a tanulók jogait az iskolákban, a dolgozók demokratizmusát az üzemekben, a vállalatoknál és mindenütt. A mi társadalmunkban se gyereket, se felnőttet nem szokás nádpálcával nevelni, nem kívánjuk vissza a körmöst vagy a deresre húzást, ami valamikor a nádpálca rendeltetése volt. Nem fogunk visszatérni sem az iskolákban, sem máshol az erőszakra, és az ön felfogásával ellentétben pedagógusaink nem verik, hanem nevelik a tanulókat. Sajnálatos, hogy e tekintetben ön nem szerzett jó tapasztalatokat. De sikertelenség esetén sincs helye a nádpálcának: ismételten élni kell a nevelés és a meggyőzés minden eszközével, a jó szóval, tanítással, pedagógusi és szülői szeretettel.

Nemcsak azért vallom ezt mély meggyőződéssel, mert kisiskolás korom szomorú emléke még most is kísért, pedig már kenyerem javát megettem. Akkor a tanító úr vérbe borult szemmel, mérhetetlen dühében olyan körmöst adott nekem, hogy mutatóujjam felrepedt és orvosi beavatkozásra volt szükség. Ettől a tanítótól én soha semmit sem tanultam, de mindig tanultam azoktól a pedagógusoktól, akik jó szóval és emberséggel közeledtek hozzám. Nevelni és tanítani igyekeztek.

El kell vetni a nádpálcát még képletesen is! Tapasztalatom szerint a mai generáció nevelése — noha korántsem tökéletes és hiba nélküli — a nádpálca mellőzésével is jó irányba halad és az ön által kifogásolt „jó szó” módszerével tehetséges fiatal nemzedék került ki az iskolák padjaiból. Olyan képzett szakmunkások, mérnökök, orvosok, közgazdászok, műszakiak és más dolgozók, akik képesek voltak a valóban jó szót megérteni, fegyelmezetten dolgozni, a szocializmus építését vállalni és megvalósítani.

Ha levelében ön azt tette volna szóvá, hogy a mai szülők (— „jobb legyen a gyerekem élete, mint nekem volt” —) túlzottan elkényeztetik a gyerekeiket és ez megnehezíti a pedagógusok munkáját — egyetértenék önnel. De ez más téma és egészen más a nádpálca is.

Földes György

SAJDIK: A JÖVŐ SZÁZAD ÁLLATAIBÓL

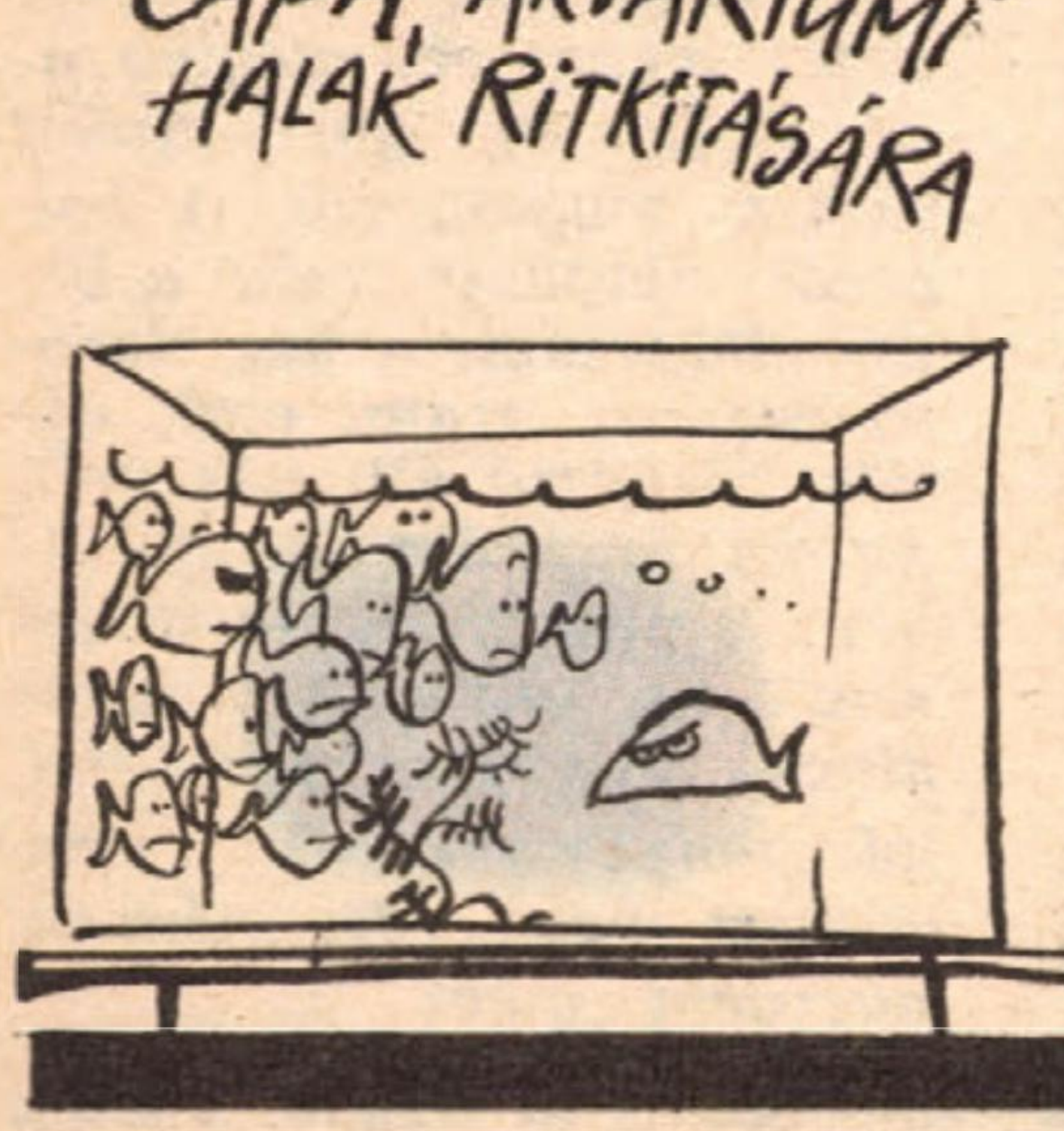
MINIATÜRIZÁLT CÁPA, AKVÁRIUMI HALAK RITKÍTÁSÁRA

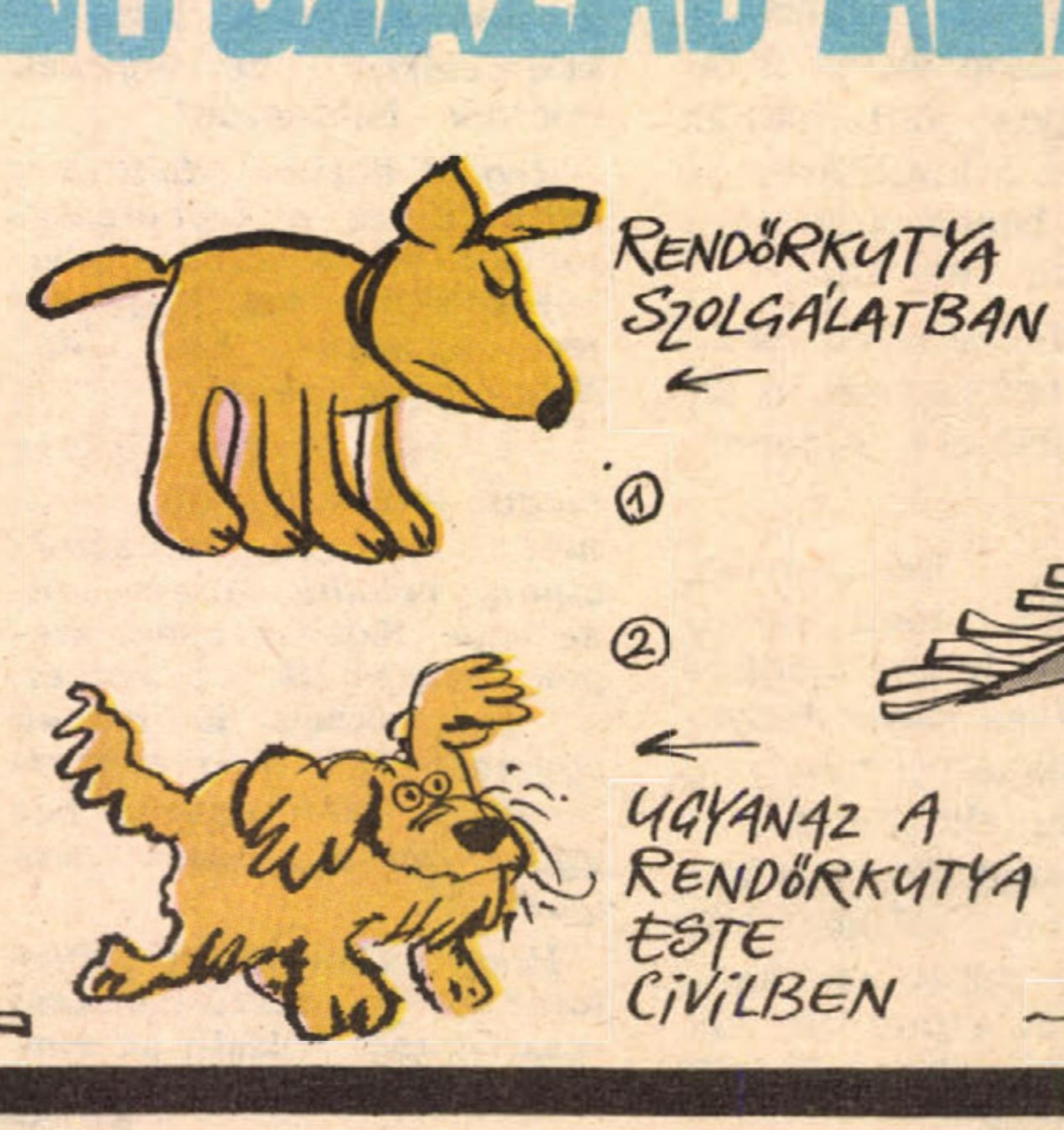
RENDŐRKUTYA SZOLGÁLATBAN
①
②
UGYANAZ A RENDŐRKUTYA ESTE CIVILBEN

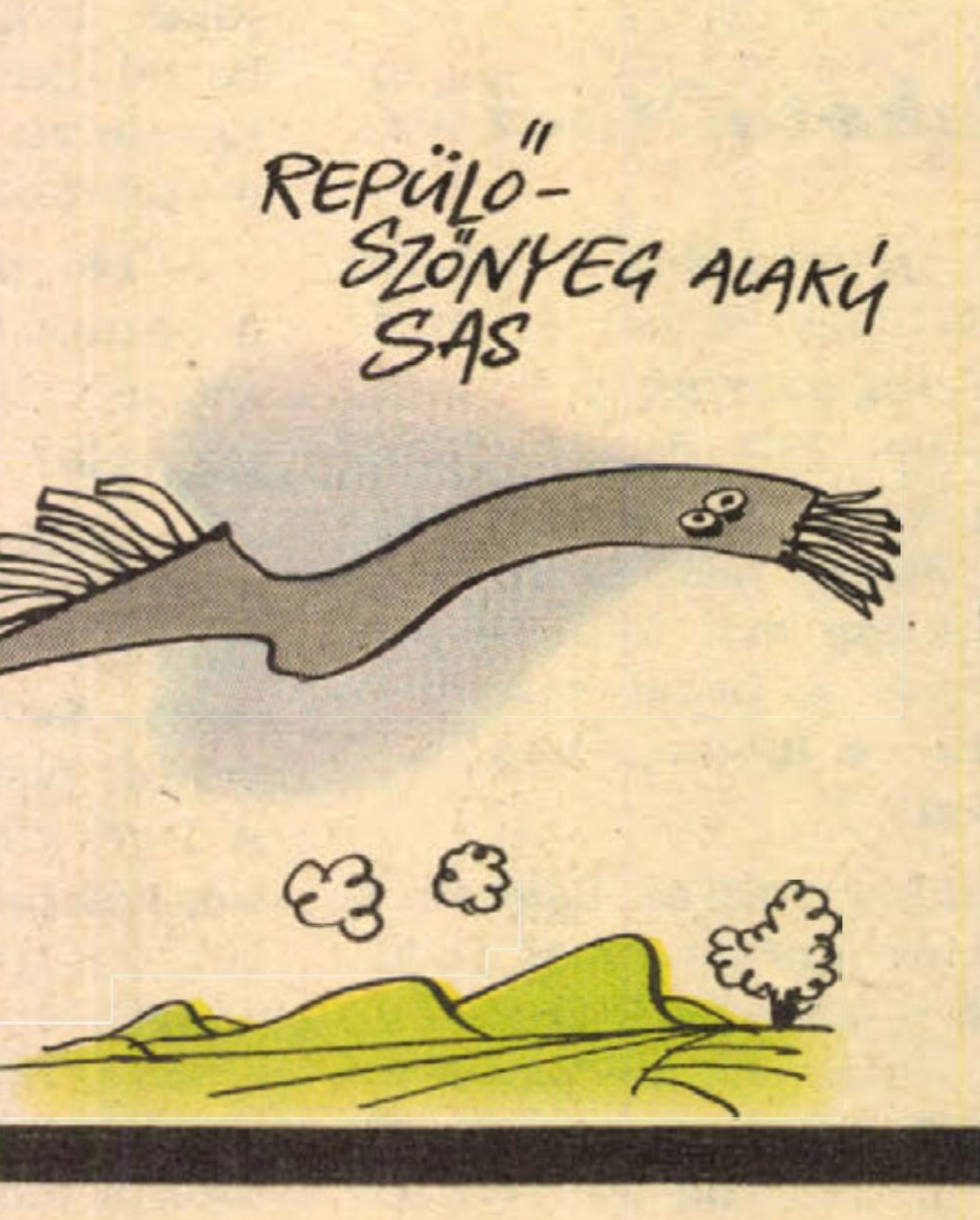

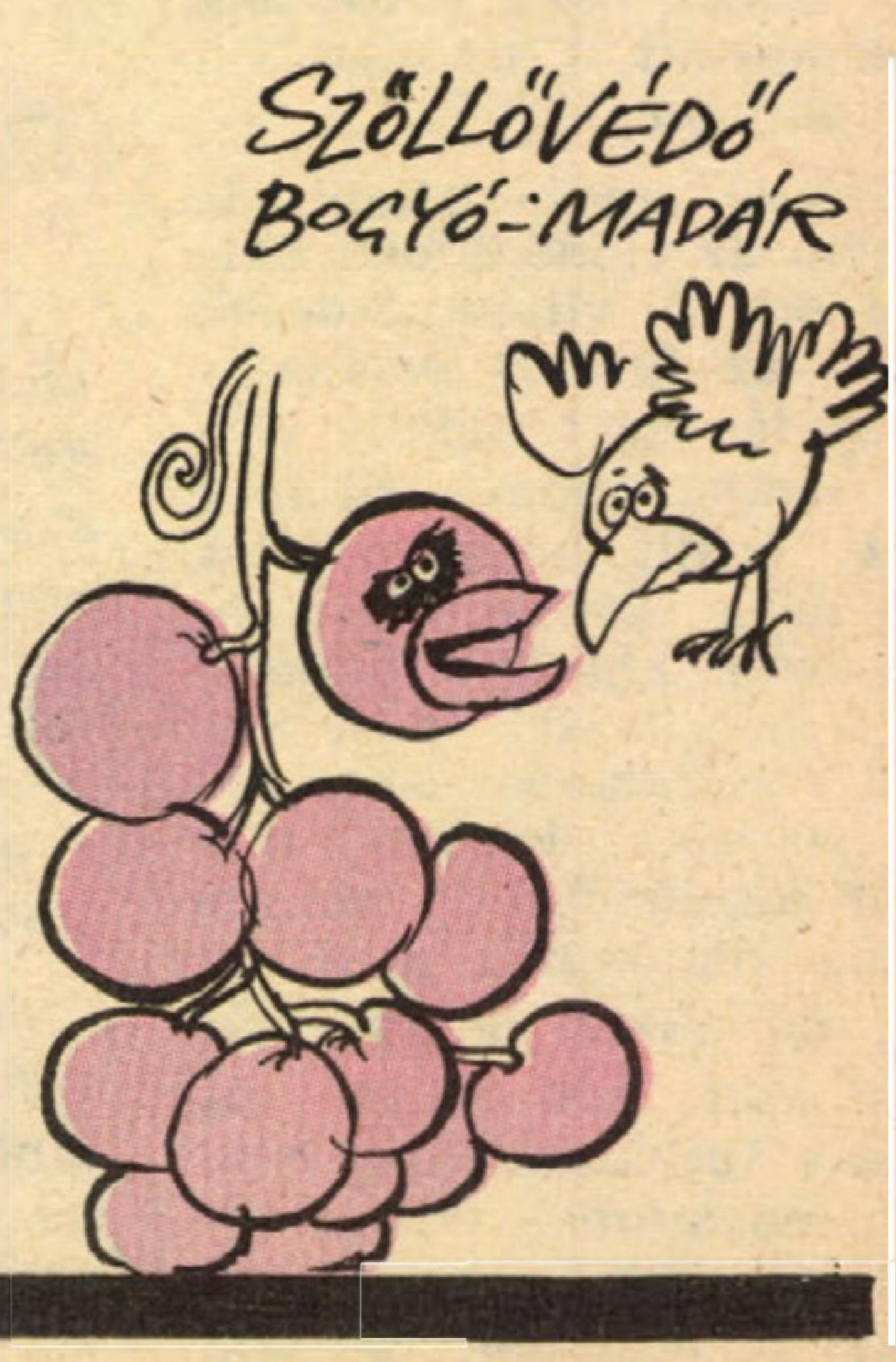

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

A beteg meggyógyult.

— Köszönöm, doktor úr, ön igazán sokat tett értem. Ha jól számolom, legalább tizenötször jött el hozzám...

— Ugyan, szóra sem érdemes.

— Ígérem, hogy meg fogom hálálni. Minden látogatását viszonozni fogom.

ÉLETÚT

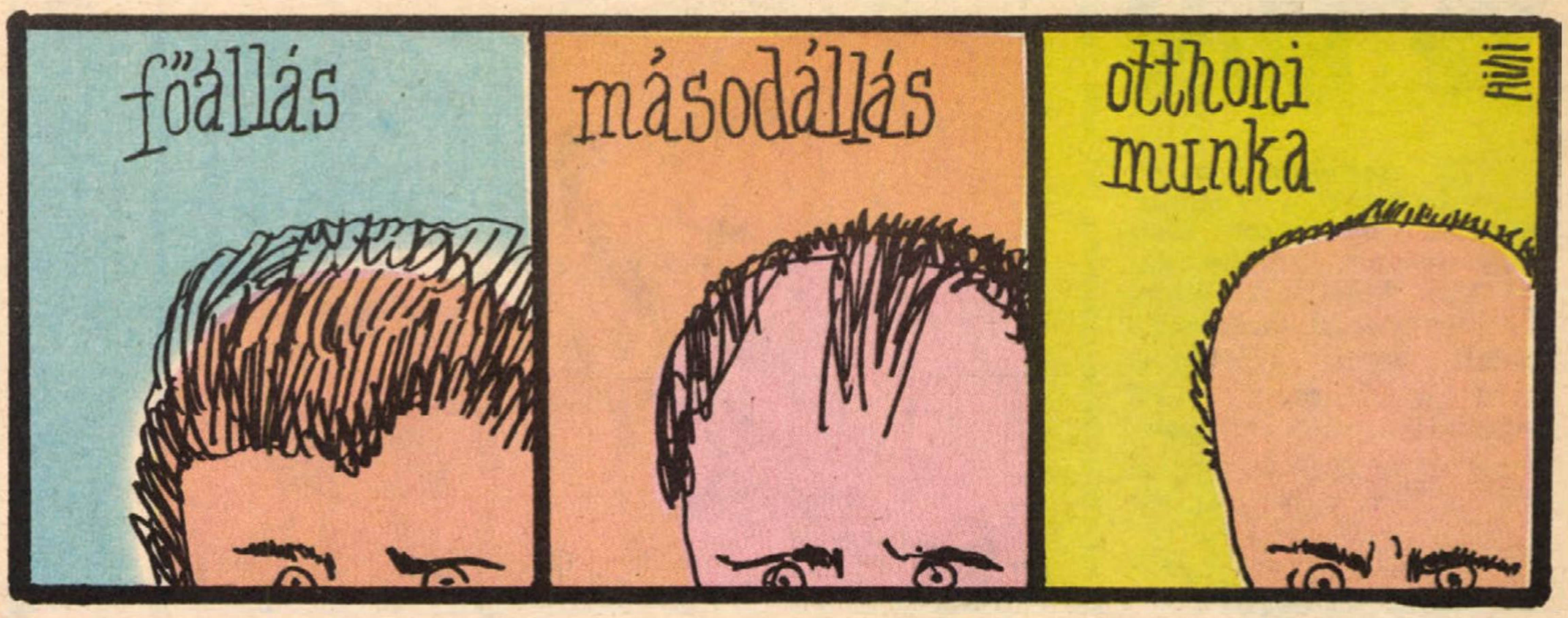

KÉPKERESKEDŐNÉL

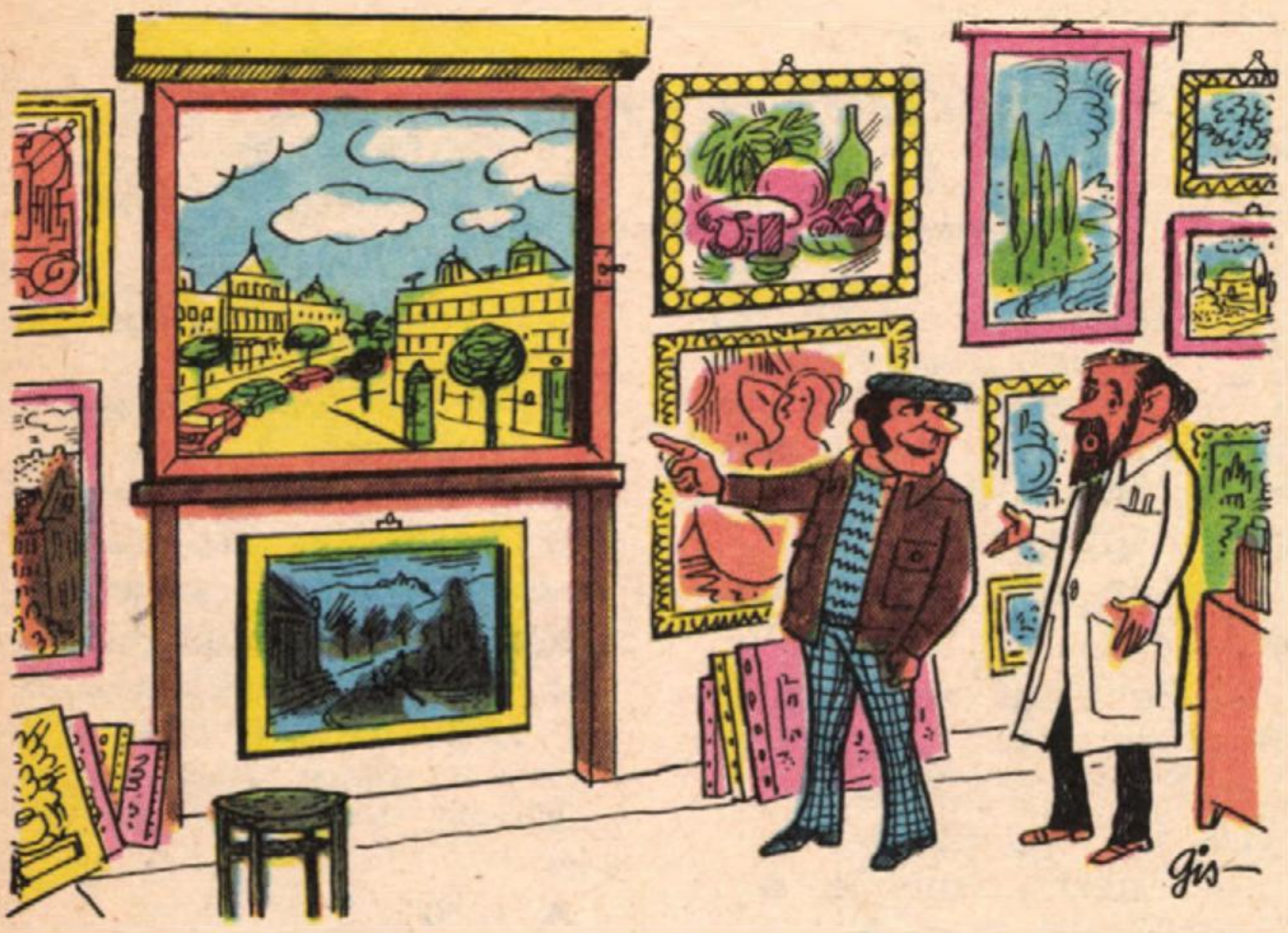

– Ezt a képet választom...
– Az nem kép, hanem az ablak!

KONCENTRÁLÁS

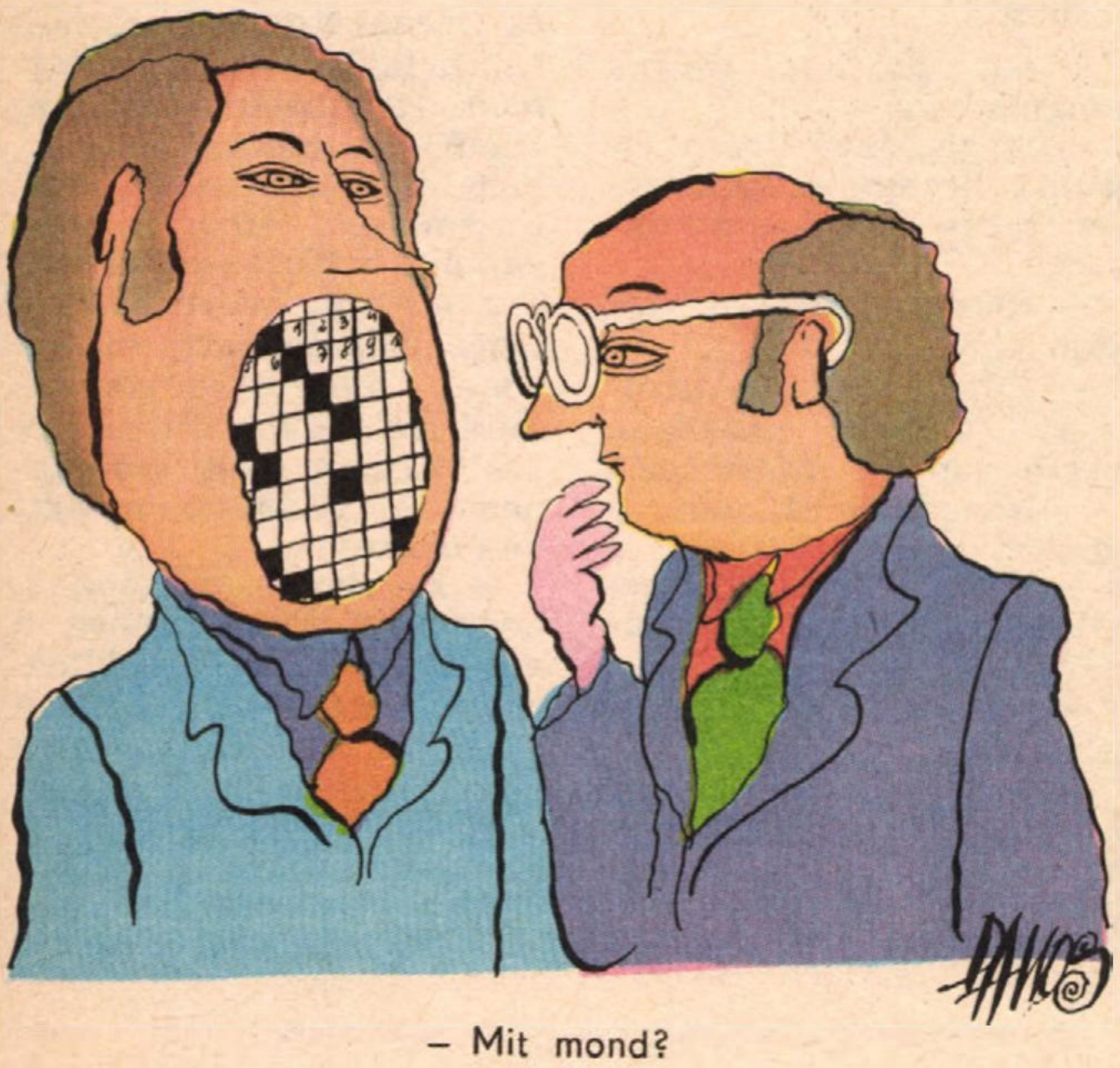

– Mit mond?

a RIPORTER LÁTOMÁSA

Egy riporter kollégám elmondta a minap, hogy látomása volt, akár elhiszem, akár nem. Látomása volt, mint az íróknak és a költőknek. Újságíróval ritkán fordul elő ilyesmi, de azért megesik.

Éppen riportra ment egy gyárba, hogy cikket írjon egy szocialista brigádról. A feladat nem nyugtalanította, mert régi, rutinos újságíró volt. S akkor történt, hogy látomása támadt. Vagyis víziója. Fényes nappal, délelőtt tizenegy órakor. Látta magát egy üzemben, valamilyen zajos műhelyben állt a gépek mellett. S most jön a vízió java: nem ő kérdezgette a munkást, hanem a munkás kérdezgette őt.

— Jó napot — mondta a munkás, kezét törülgetve. — Megzavarhatom egy kicsit?

A riporter azt felelte:

— Tessék csak...

— Szabad megkérdeznem, hogy mit csinál?

— Riportot — felelte az újságíró.

— Mit? — kérdezte a munkás, füléhez téve a tenyerét, mert irtózatos zaj volt a műhelyben.

— Riportot.

— Aha.

— Riportot készülök írni egy szocialista brigádról. A lapomnak.

— Mit mondott? Nem hallom.

— Riportot írok a lapomnak — ordította a riporter.

— Aztán, tessék mondani, ott maguknál, a szerkesztőségben, vagy hogy is mondják, szoktak-e együtt moziba vagy színházba járni?

Az újságíró meghökkent. Ismerős volt a kérdés. Gyakran teszi fel ő is, ha üzemi riportot készít.

— Szoktunk.

— Mit láttak legutoljára?

„Mit is láttunk?" — töprengett a riporter, de nem jutott eszébe semmi, pedig nem is olyan régen a szerkesztőség fele kivonult egy főpróbára.

— Nem emlékszik rá?

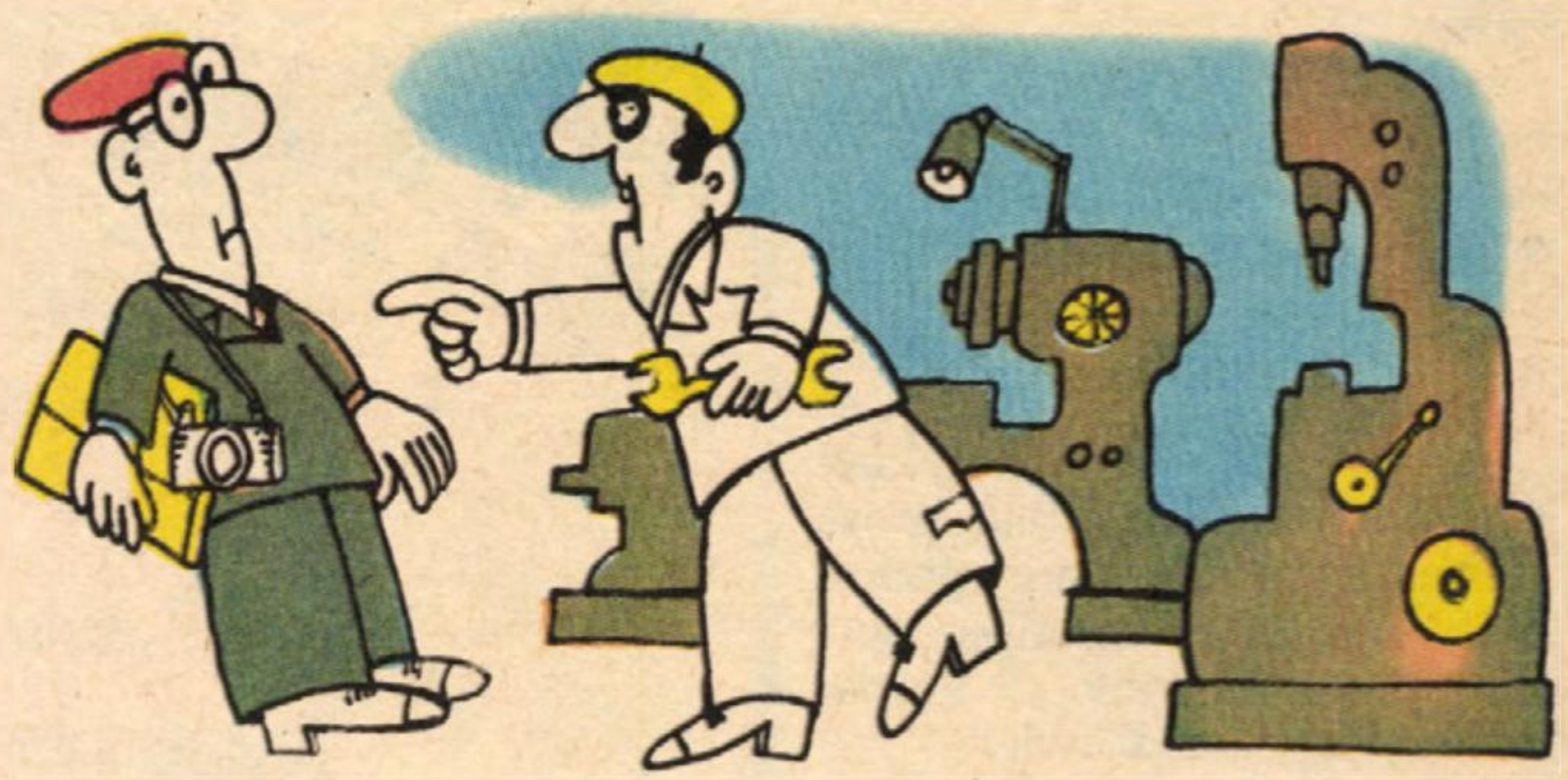

Nem baj — felelte a munkás. — S ha megnéznek együtt egy filmet vagy egy színdarabot, megbeszélik másnap?

„Ez is az én kérdésem" — gondolta magában a riporter, aztán így válaszolt:

— Igen. Rendszerint megbeszéljük.

— Olvasni szokott?

— Tessék?

— Azt kérdezem: szeret-e olvasni?

— Szeretek. Igen.

— Mit olvasott utoljára?

„Ugyanezt én is mindig megkérdezem" — hökkent meg az újságíró, aztán lázasan törni kezdte a fejét: mit is olvasott utoljára? „Tudom már, mit olvostam, a »Könyörtelen nagymama« című krimit, de ezt mégse mondhatom el."

— Tehát szeret olvasni — segítette ki zavarából a munkás. — És mi a helyzet a továbbtanulással? Tanul valaki a szerkesztőségben?

— Többen is tanulnak — dadogta a riporter. — És gyakran eljárunk együtt sörözni. Meg grill-csirkét enni.

— Elengedi az asszony?

— Igen.

— Nagyszerű — mondta a munkás. — Most már nem is tartom fel, további jó munkát kívánok.

— Tessék? Nem hallom ebben a zajban...

— Mondom, hogy további jó munkát kívánok — felelte a munkás, és visszament a gépéhez.

A riporter pedig visszament a szerkesztőségbe, mert a látomás — az isten tudja, miért — elvette a kedvét a riporttól. Visszament a szerkesztőségbe, és a délutáni értekezleten felszólalt a semmitmondó, sablonos riportok ellen.

Mikes György

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

— Hol dolgozik?

— A Meteorológiai Intézetben. Előre megmondom, hogy milyen idő lesz.

— Na, és mindig beválnak a jóslatai?

— Az időjárást illetően igen, csak azt a napot nem tudom eltalálni, amikor éppen az az időjárás lesz.

EGY KIS PLETYKA

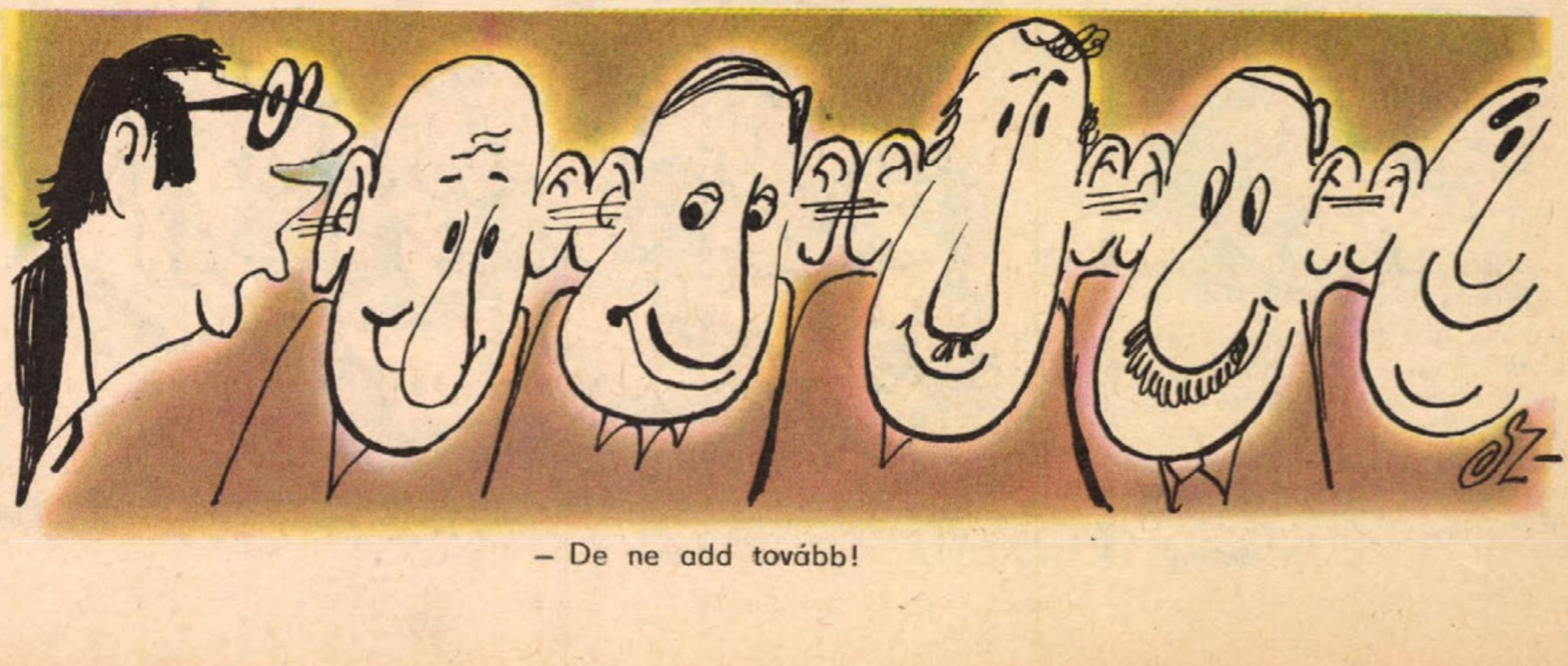

– De ne add tovább!

TRIBÜN

Egy sajtóhiba következtében selejtet gyártott, és ezzel élete nagy üzletét csinálta egy kis skót kötőüzem. Jelentős mennyiségű tarka sálat kellett volna gyártaniuk ezzel a felírással: „FC Dumbarton, skót kupagyőztes 1882—83." A sálakra ehelyett a következő szöveg került: „FC Dumbarton, skót kupagyőztes 1982—83." Az utolsó szálig elfogyott. Sőt, a szurkolók még egy tételt rendeltek. Ugyanezzel a szöveggel! Álmok... álmok...!

*

Jesse Owens utolsó világcsúcsát (6.6 mp a fedettpályás 60 yardon) is megjavították. Amikor az újságírók megkérdezték a 30-as évek csodálatos „fekete villámát", hogy mit szól az ügyhöz, Owens így válaszolt:

— Egy kicsit szomorú vagyok. Olyan ez, mintha egy kedves családtagom hagyott volna magamra.

*

Lev Jasin, a szovjet válogatott egykori legendás hírű kapusa most a moszkvai Dinamo edzője. Megkérdezték: érzése szerint játékosnak volt-e jobb, vagy edzőnek?

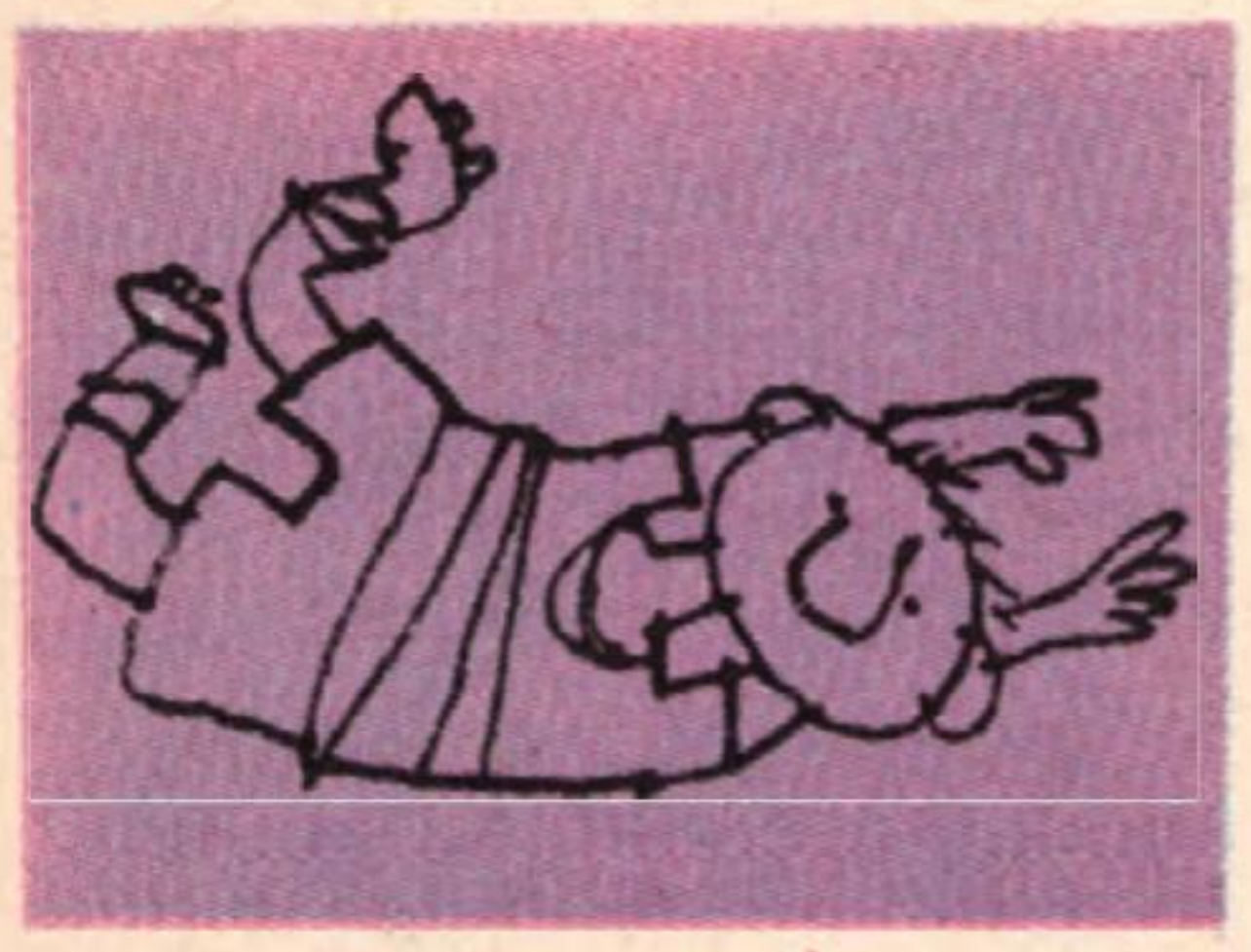

Az óriás savanykásan mosolygott:

— Minthogy a Dinamo a bajnoki táblázat alsó felében tanyázik — mondta —, azt hiszem, a válasz meglehetősen kézenfekvő.

*

Apróhirdetés egy argentin lapban: „Férjet keresek, aki nem ért a futballhoz, sosem hallott a futballról, és megesküszik, hogy az életben nem ejti ki ezt a szót. Nemrég váltam el, a férjem labdarúgó volt. Torkig vagyok az egésszel."

A következő világbajnokságot Argentína rendezi...

(p. p.)

ÁRULKODÓ TELEFON

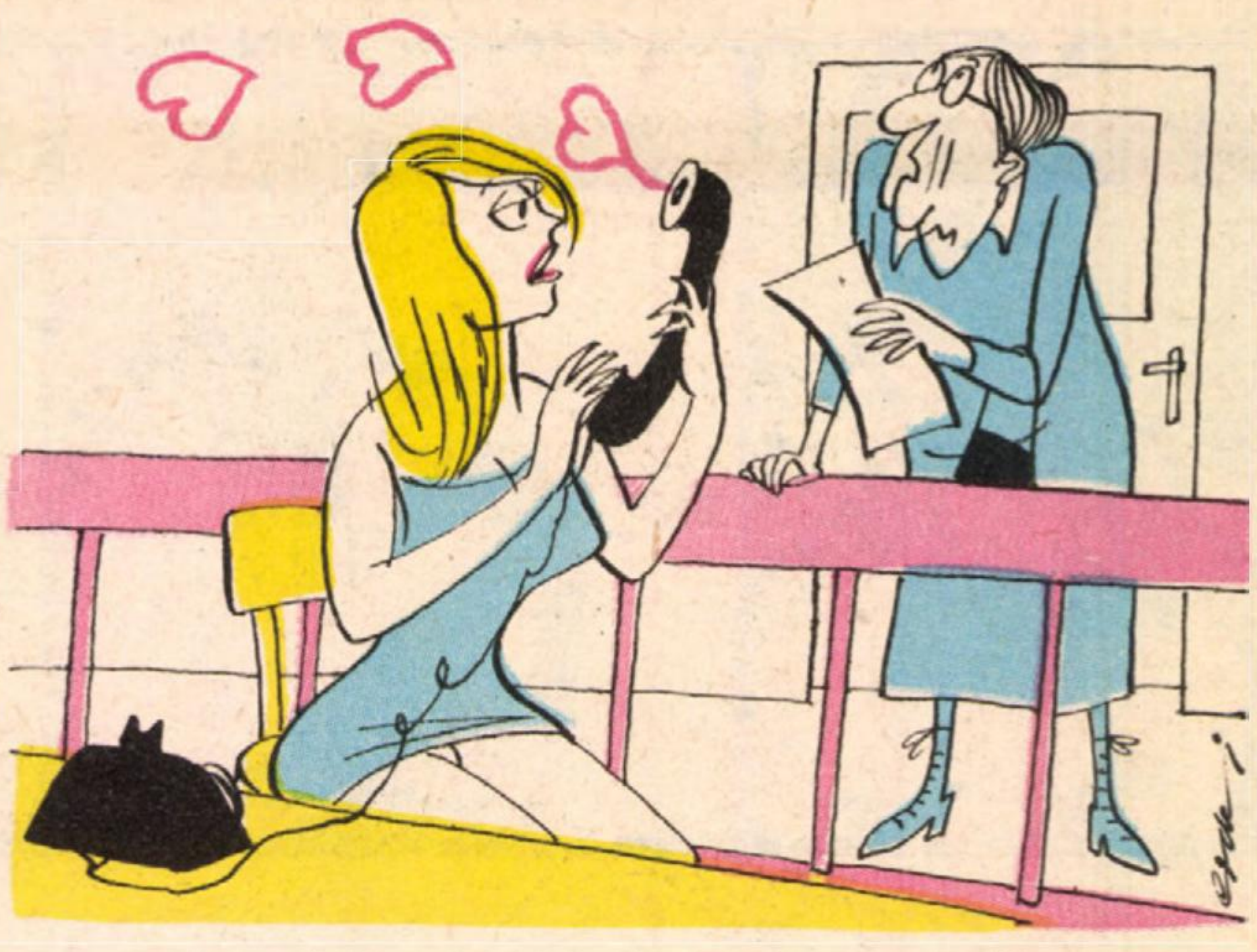

– Nem látja, hogy fontos telefonom van?!

BANKRABLÓK

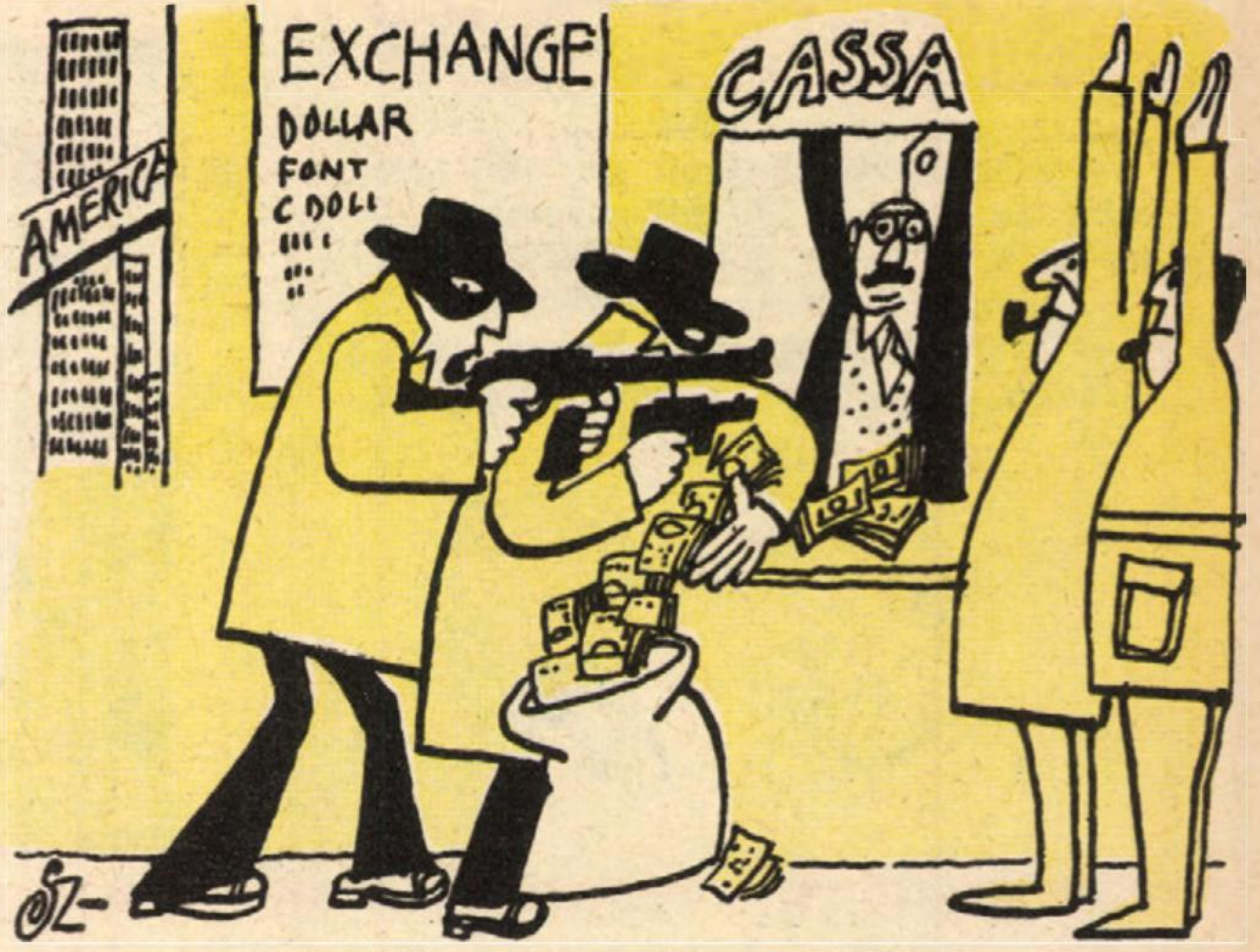

– Siess, Joe, esik az árfolyam!

MAI ÓSZERES

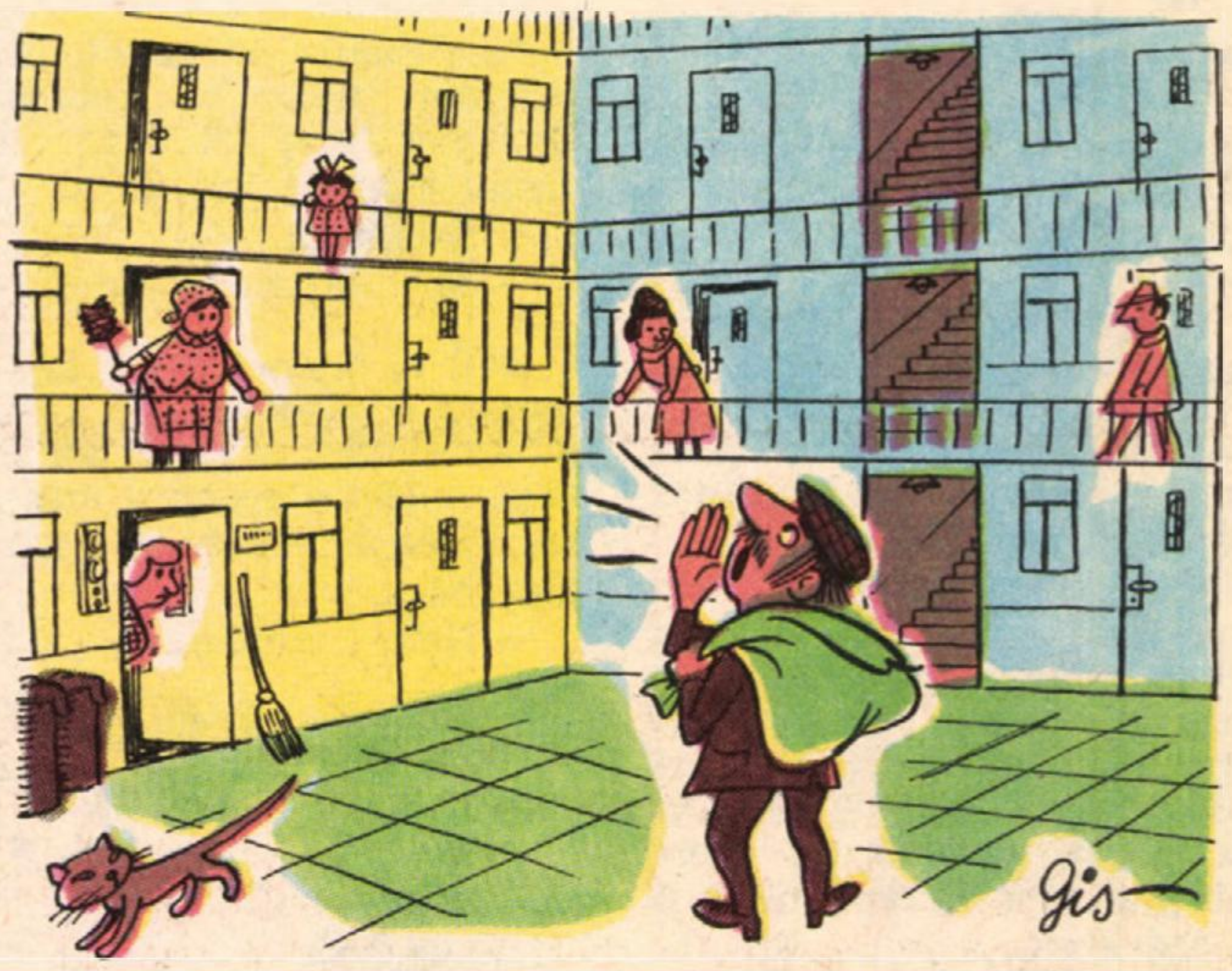

– Mindenféle vadonatúj holmit veszek!

KORÁN KEZDI

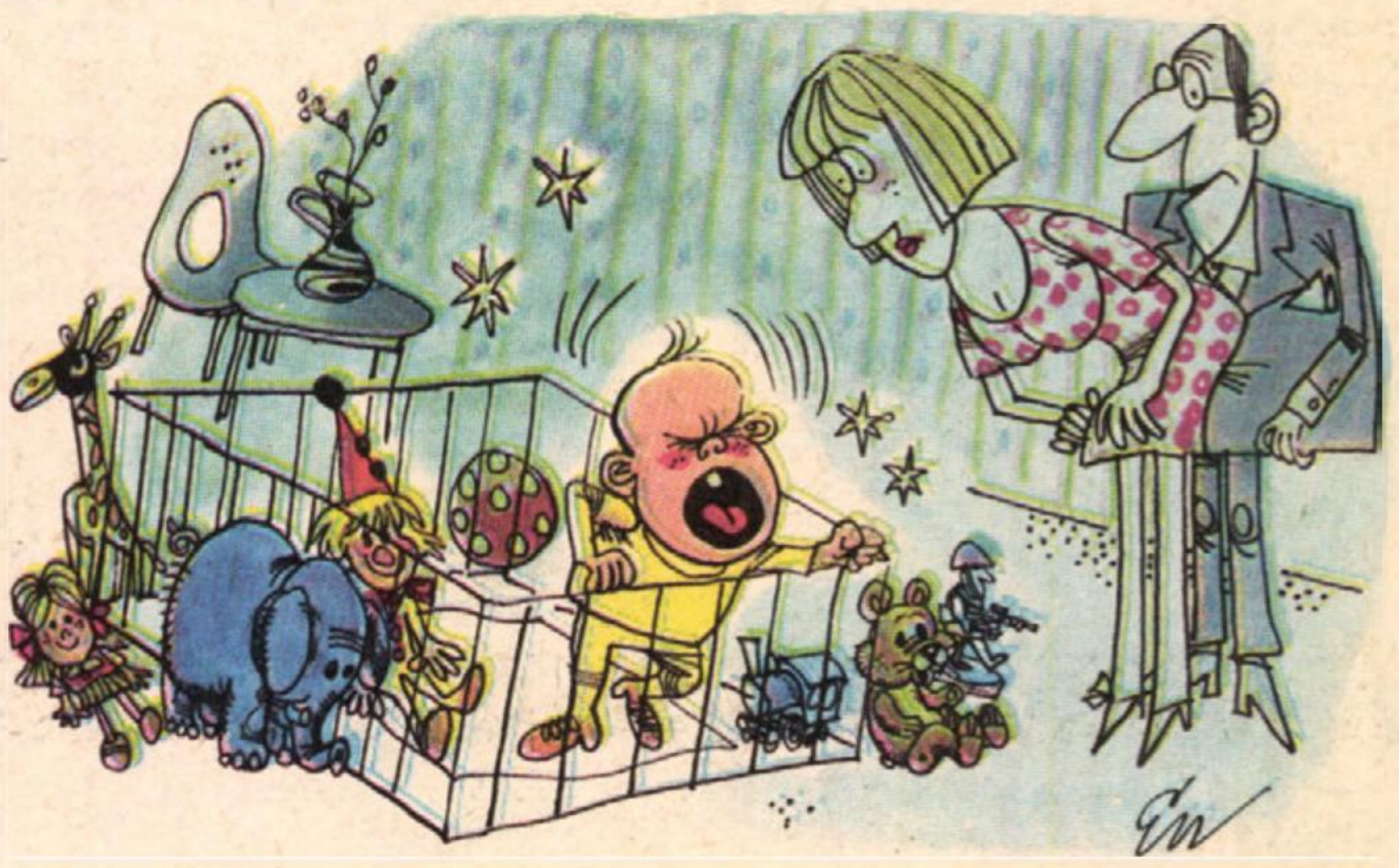

– A Pistinek sokkal nagyobb játszókája van!

A PÁLYAUDVARON

Kimentem a pályaudvarra. Csak néhány percem volt a vonat indulásáig. De itt annyi a vonat, honnan tudjam, melyik az enyém.

Jön az egyenruhás, megszólítom:

— Bocsánat, melyik a törökszentmiklósi vonat?

— Postás vagyok.

De jön egy másik:

— Elnézést, melyik a...

— Tűzoltó vagyok.

— Szabad kérdeznem, melyik a...

— Boyszolgálat.

— Könyörgöm, mondja már meg, melyik a...

— Repülős vagyok.

— Uram, ön bizonyára vasutas...

— Az, de nem vagyok szolgálatban.

— Mégis, kivételesen elárulná nekem, melyik vonat megy Törökszentmiklósra?

— Kérdezze meg az információt!

— Köszönöm. Alászolgája! Tessék mondani, merre van az információ?

— Nem érek rá, indul a vonatom.

— Uram, nem tudja véletlenül, hol az információ?

— Ich verstehe nicht ungarisch...

— Az isten szerelmére, uram, nem tudja, melyik vonat megy Törökszentmiklósra?

Borízű hang: „Van itt vonat elég. Válasszon ki egyet."

Igaza van. Előttem zakatol indulásra készen egy villanymozdony, a kocsikba már beszálltak az utasok. Felmászok az üres vezetői ülésbe és meghúzom az indítókart. A szemafor zöld, kirobogunk. Szerintem ez a vonat megy Törökszentmiklósra. Mert én oda viszem.

A bíró:

— Ön 1975. február 22-én elrabolta a 345-ös számú személyszállító szerelvényt. Mit tud mentségére felhozni?

— Nagytekintetű törvényszék! Azon a bizonyos napon, halaszthatatlan köz- és magánérdekből Törökszentmiklósra kellett utaznom. Tizennyolc különböző személytől kérdeztem meg, melyik vonat megy oda. Érdemleges választ nem kaptam. Kényszerhelyzetben voltam: ha senki nem tudja megmondani, melyik vonat megy Törökszentmiklósra, akkor ezt a kérdést nekem kell eldöntenem. És a 345-ös mellett döntöttem.

— És arra nem gondolt, hogy kárt okoz? Abban a vonatban emberek ültek, akiket várt a munkájuk, a családjuk. Szakértő, hová volt irányítva az a vonat?

— Véletlenül az volt a törökszentmiklósi vonat, uram.

Novobáczky Sándor

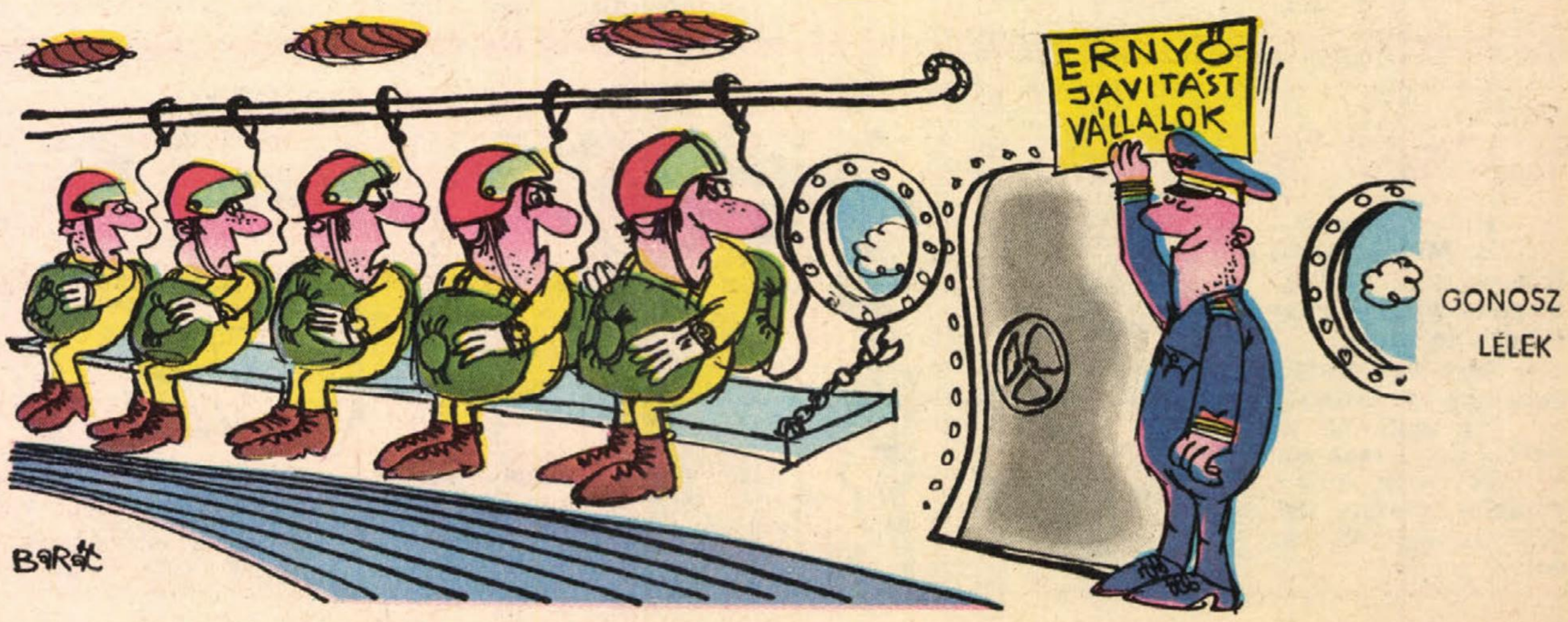

GONOSZ LÉLEK

MEGDÖBBENT MAMA

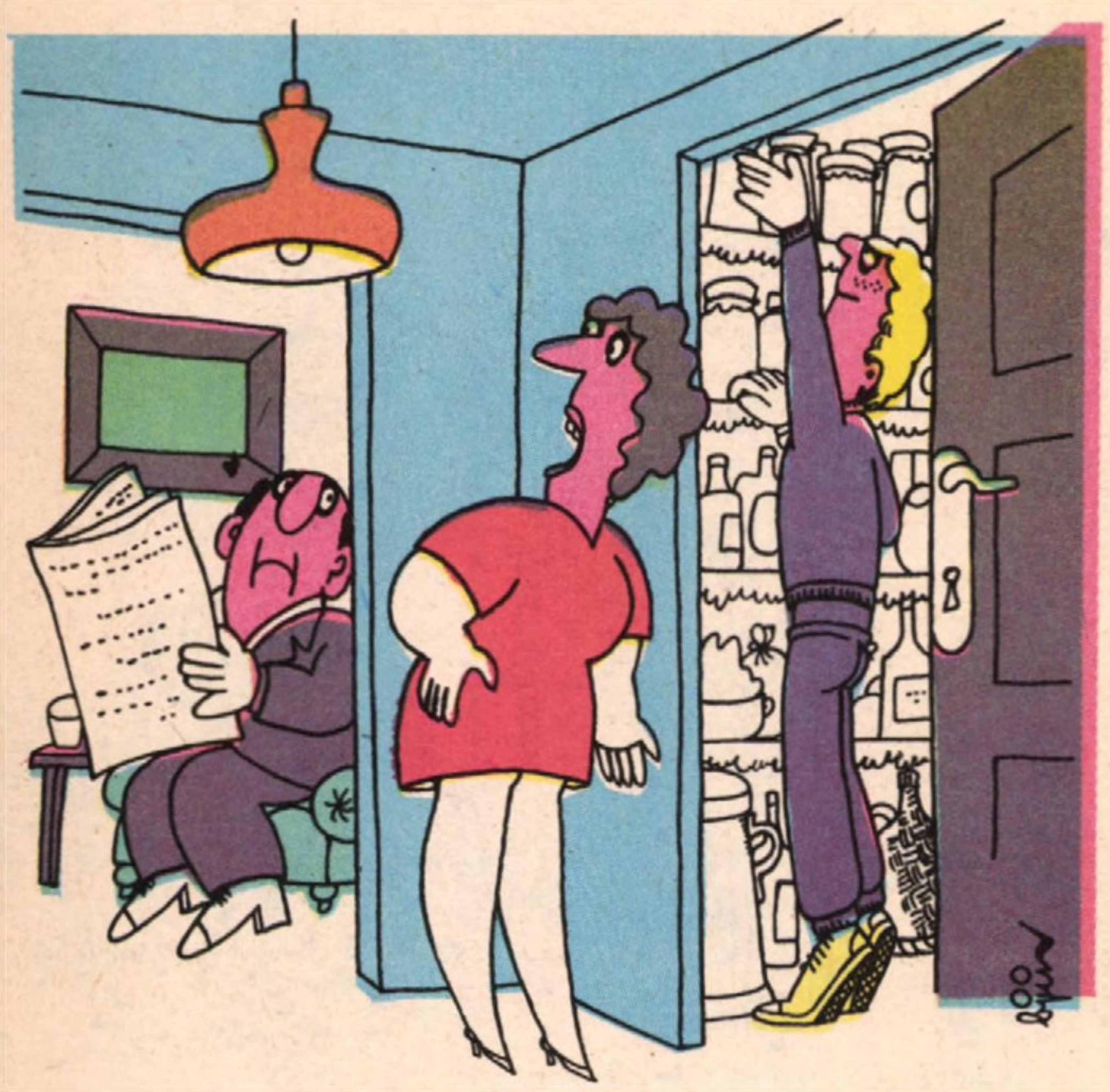

– Borzasztó ez az akceleracio! A fiad már az őszibarackbefőtteket is eléri…

NEHÉZ A KORMANYOSNAK

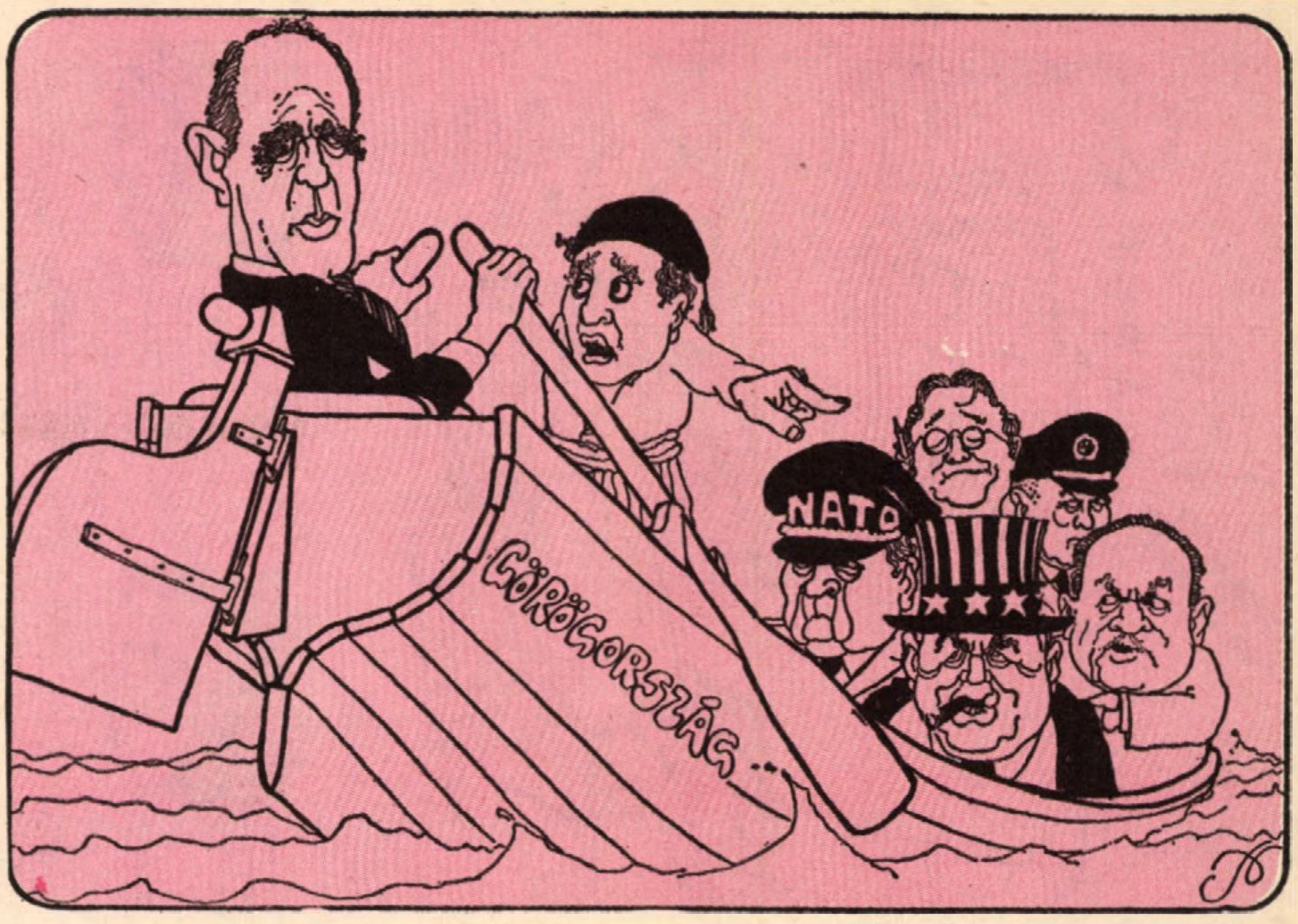

– Karamanlisz úr, nem kellene mindenekelőtt ezeket kihajigálni?

(„Volksstimme", Bécs)

AZ ELSŐ KÉRDÉS

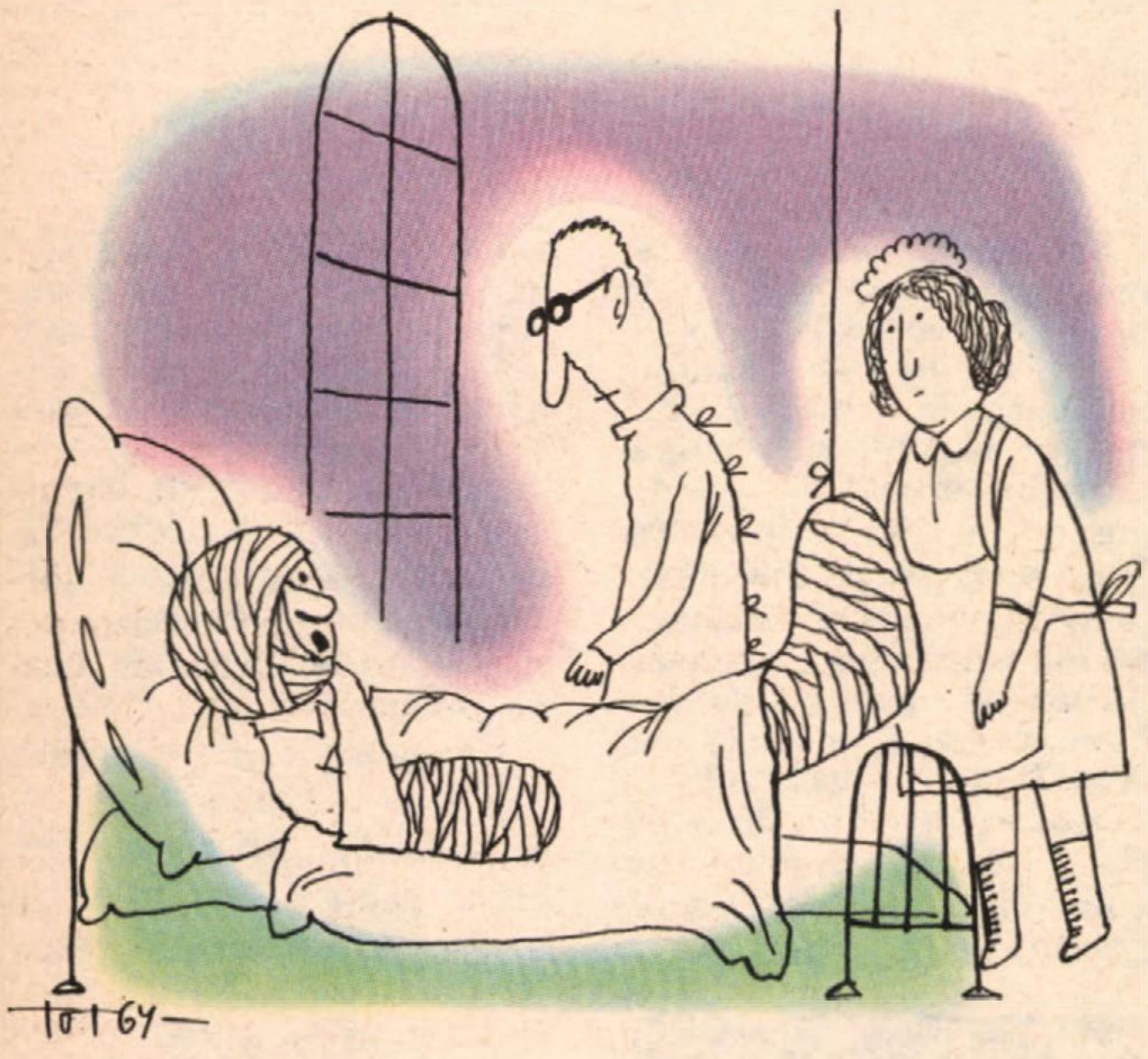

– Doktor úr, kérem, van valami reményem, hogy megmarad a jogosítványom?

VÉDEKEZÉS

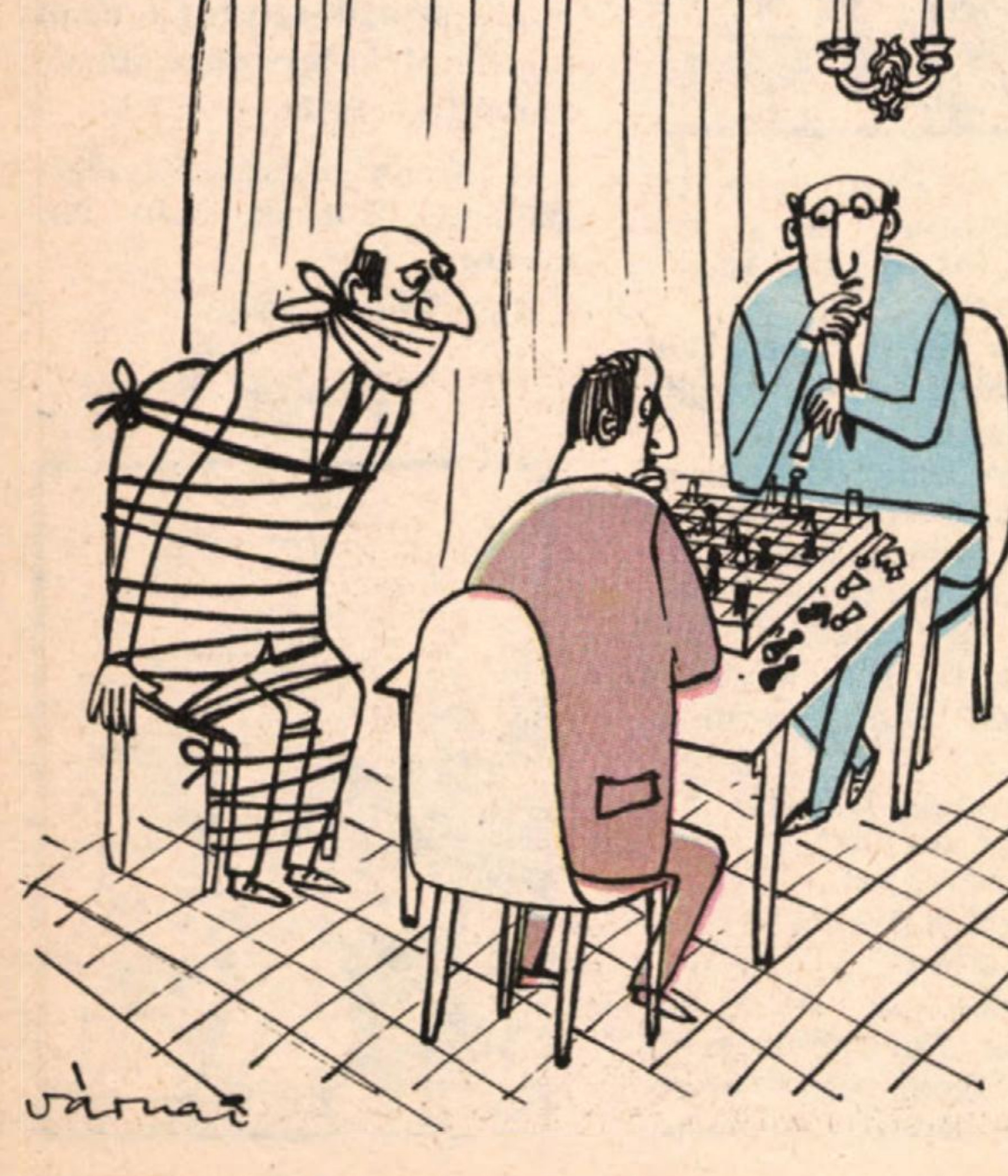

A VILÁGPIACI ÁRAK MOZGÁSA

(KÖZGAZDASÁGI NAPLÓMBÓL)

Éppen tíz évvel ezelőtt egy bársonyos tapintású, valódi lúdbőrkabátot vásároltam magamnak a Pamír-fennsíkon. Fantasztikusan olcsó volt abban az időben ottan a lúdbőr, három lúdbőrkabátot tudtam volna vásárolni annyiért, amennyibe Pesten, a Rákóczi úton készült egyetlen hasonló lúdbőr-kabát, nem szólva Párizsról, ahol egy lúdbőr-pénztárca került annyiba, mint a Pamíron egy egész kabát.

A világpiac mozgása éppoly törvényszerű, mint az, hogy a föld forog. A nyers, pamír-lúdbőrt versengve vásárolták meg a nagy, konfekcióban fejlett államok, úgyhogy kilenc évvel ezelőtt — a hatalmas kivitel folytán — Párizsban olcsóbb lett a lúdbőr, a fennsíkon pedig drágább. Nyolc évvel ezelőtt pedig hiába fizettem be egy hétnapos társasutazást a Pamír-fennsíkra, üres kézzel tértem haza onnan: egyetlen nyavalyás lúdbőr-kabátot sem kaptam azalatt a hét alatt, a PAMIREX-Áruházban volt néhány ujjatlan ugyan, de az is olyan áron, mint Pesten.

Hét évvel ezelőtt egy fekete lúdbőr-kabát ugyanannyiba került Pesten, mint Párizsban vagy a Pamír-fennsíkon. Így érvényesültek a világpiaci törvények. Év végén azonban világpiaci izgalmat keltett egy kis szigetország, Burnézia jelentkezése a madárbőrrel. Ez a rendkívül erős, ugyanakkor selyempuha bőr, a kihalt húsvétmadár bőre volt, melyet a burnéziaiak a föld alól bányásztak, külszíni fejtéssel. A madárbőr megrengette a világpiacot és a bőrkabátok ára a felére esett.

A legnagyobb magyar bőrfeldolgozót, a Bőrvállalatot is érintette — magától értődően — a világpiac alakulása. Nyomban áttervezték a kalkulációt és úgynevezett csőrös-varrógépeket rendeltek Svédországból, a madárbőr feldolgozására.

Az átállás azonban több, mint egy esztendőt vett igénybe, és négy évvel ezelőtt, éppen azon a héten, amikor megindult a folyamatos termelés és az üzletekben megjelent az olcsó madárbőr, a világpiaci árak a háromszorosára ugrottak: Burnéziában a bőrbányák becsuktak, a húsvét-madarak bőre helyén olaj tört fel, az erőltetett termelésben a talajbőr teljesen kimerült.

Nem volt mit tenni, a Bőrvállalat terméke olyan olcsó volt a világpiachoz képest, hogy a nemzetközi exportőrök Budapestre jártak röhögni. Azonnal átkalkulálták tehát a bőrkonfekció árát, hogy rugalmasan alkalmazkodjanak a világpiachoz. A kalkulációk befejezése után, éppen, amikor a magyar bőrkabát új, felemelt kiskereskedelmi ára életbelépett, a világpiacot mozgásba hozta az új svejnfurti latyakolt műbőr, amelyről csak az tudta megállapítani, hogy nem valódi bőr, aki maga latyakolta az újnyers-árut.

Két és fél évvel ezelőtt a magyar bőr-termékek ára volt a világon a legmagasabb, a Bőrvállalat raktárai tömve voltak az eladhatatlan készletekkel, új kalkulációt kellett készíteni a világpiaci árakhoz igazodva.

Ekkor jelentkezett a világpiacon a mexikói vulkánikus bőr és az indonéz moha-bőr, mely napfény hatására fejlődik a párducfák árnyékos törzsén. A Bőrvállalatnál már lázasan kalkulálnak.

Somogyi Pál

ÉRVELÉS

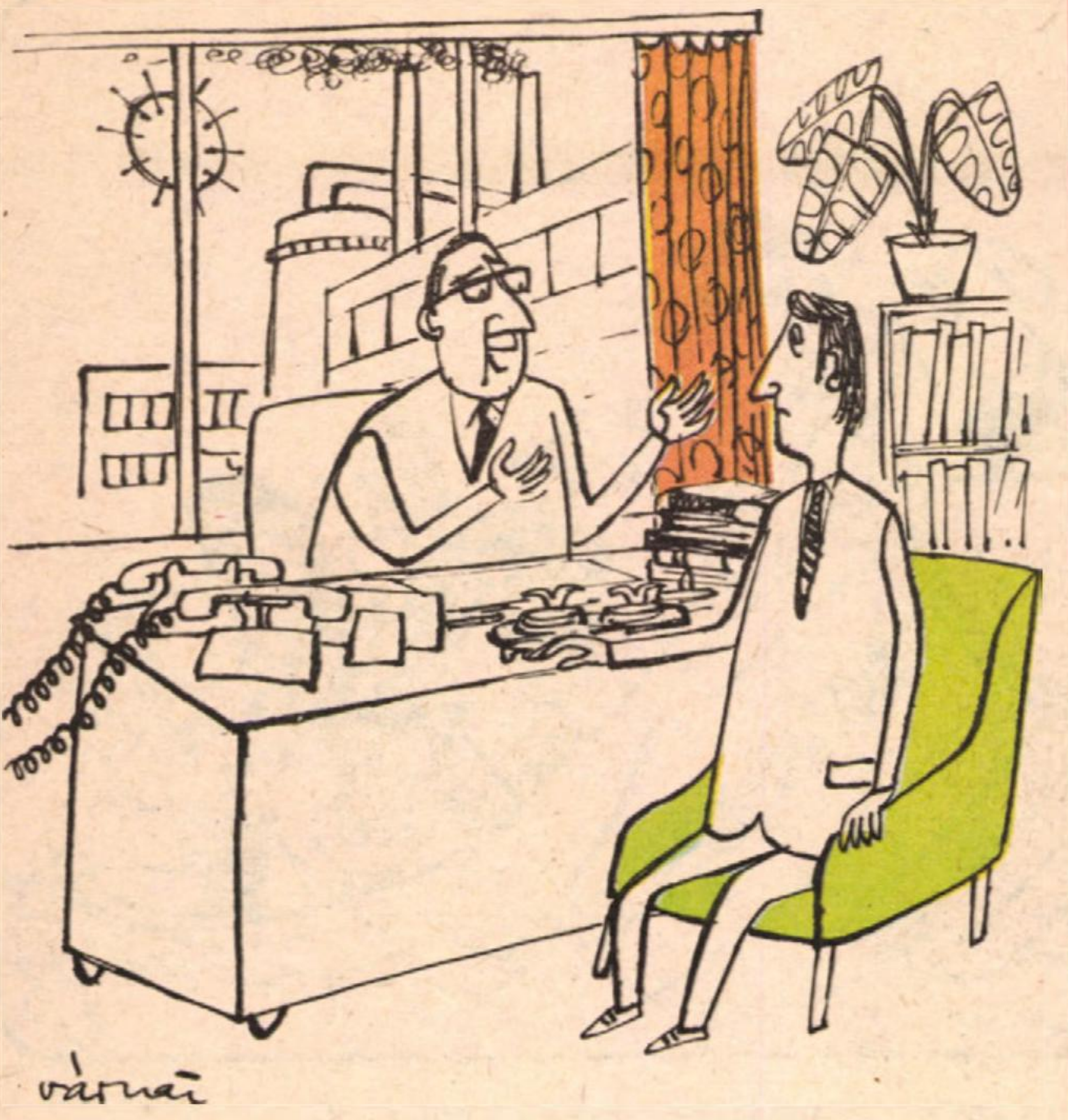

– Most nem tudok magának magasabb fizetést adni, de gondoljon arra, hogy negyven év múlva milyen szép nyugdíjat kap majd!

SZINKRONBAN

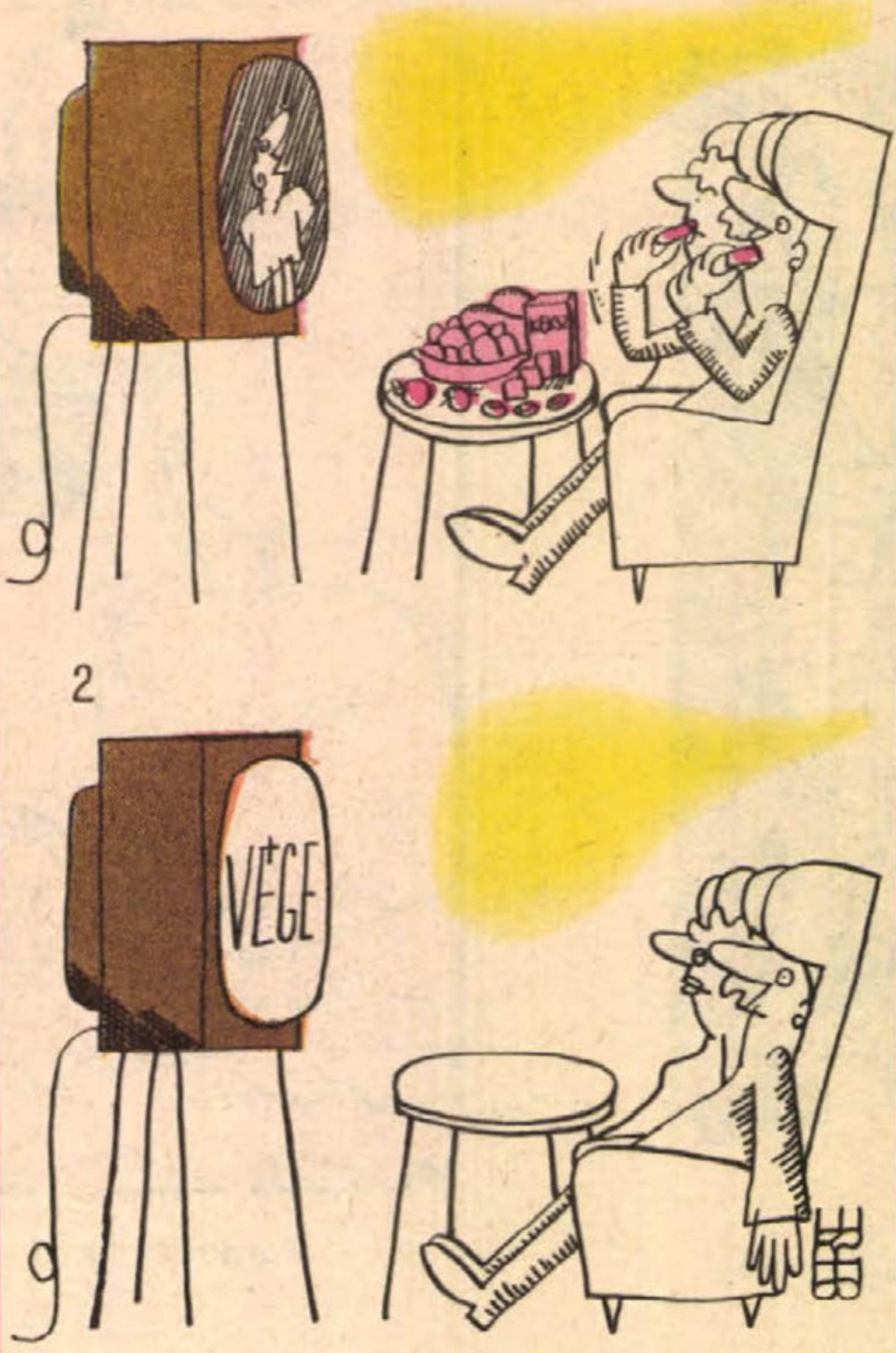

RÁMENŐS HIVATALNOK

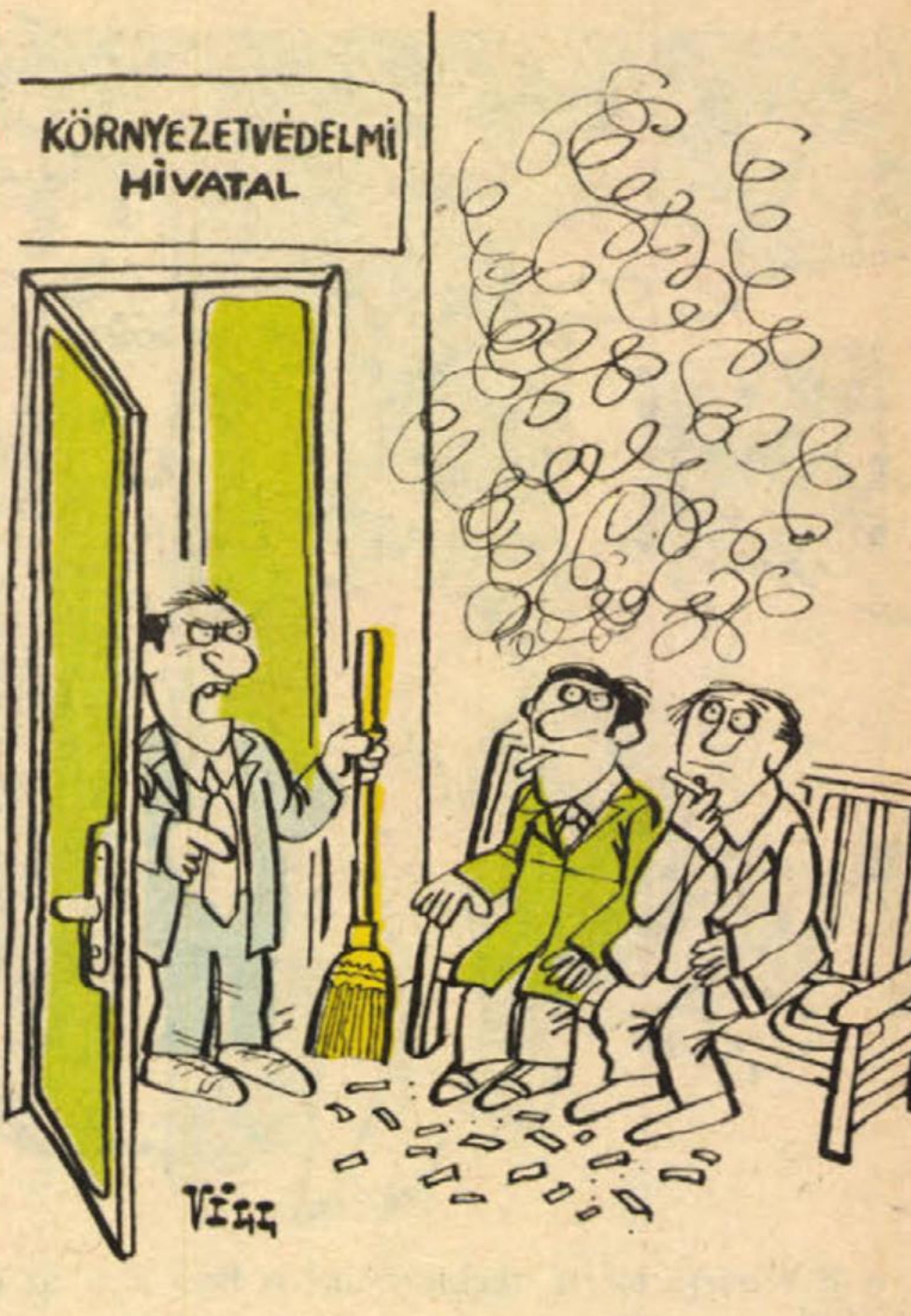

– Most pedig kitakarítanak és kiszellőztetnek maguk után...

AZ SZTK-BAN

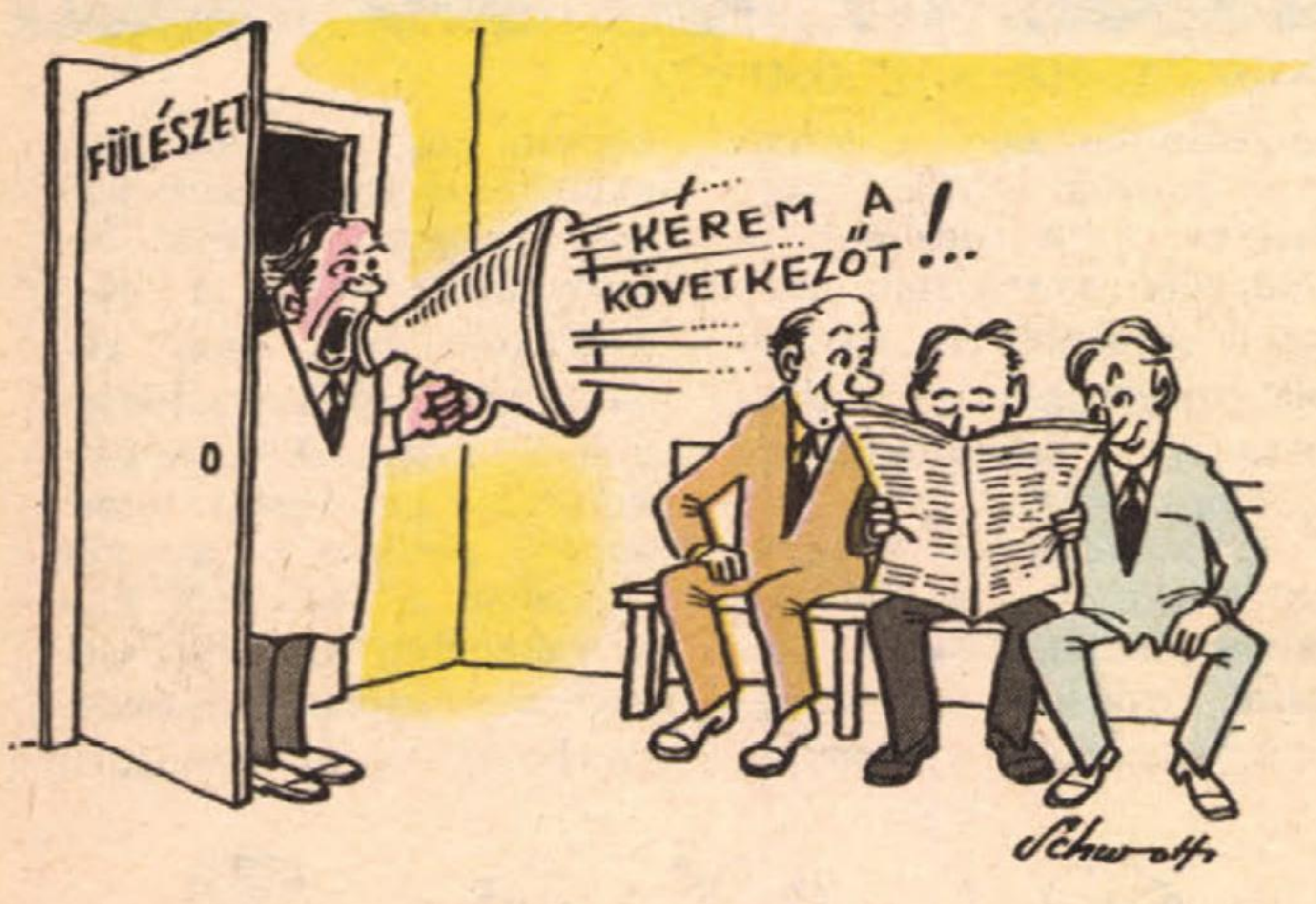

PECH

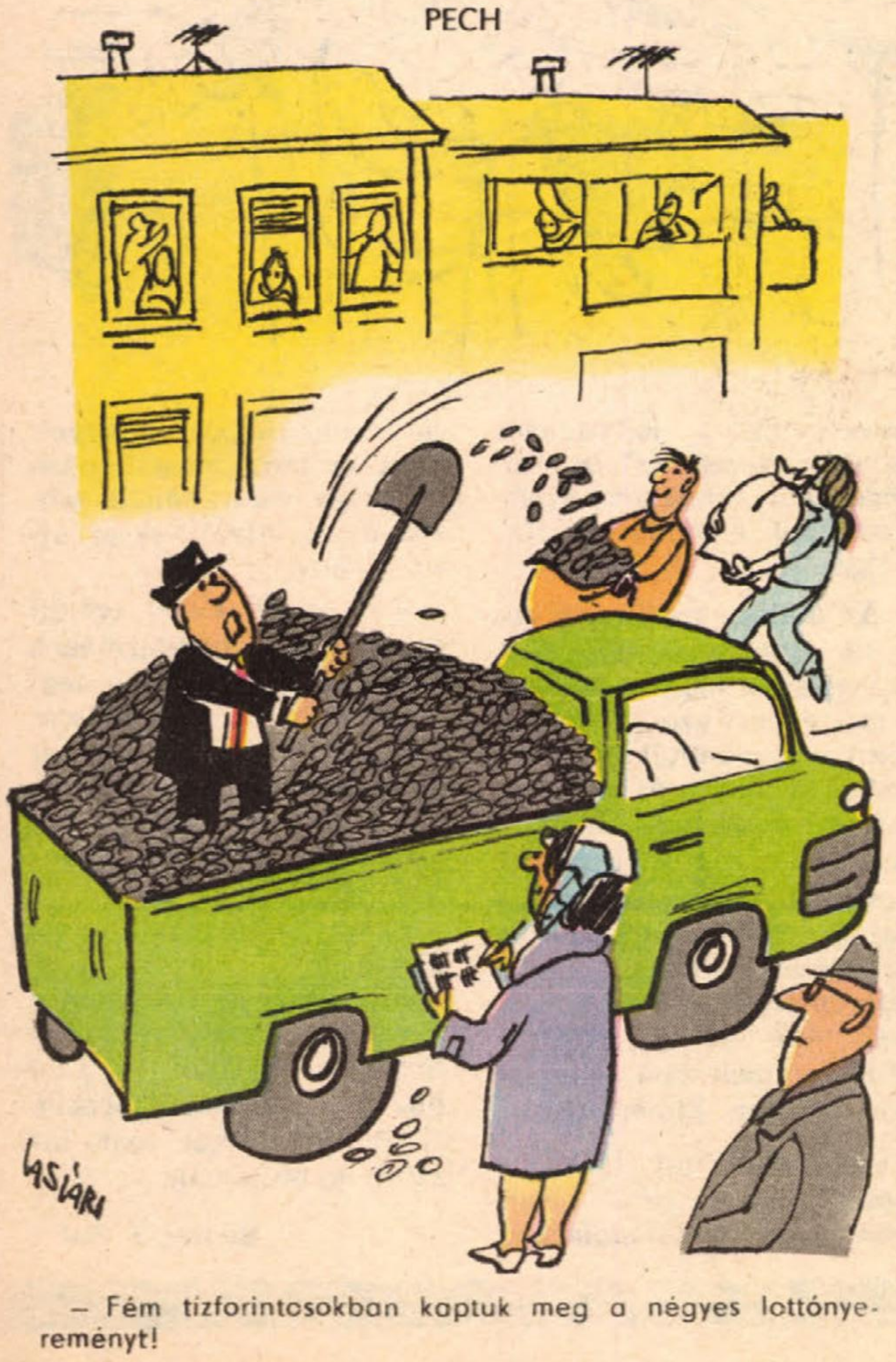

– Fém tizforintosokban kaptuk meg a négyes lottónyereményt!

KIS TÖRTÉNETEK

A NAGYHERCEG

Feleségem színésznő, s egyszer egy orosz darabban nagyhercegnőt játszott. Azóta a színházi öltözők táján nagyhercegnőnek hívják. Engem pedig nagyhercegnek.

Történt egy nyáron, amikor hazafelé indultam Párizsból, kikísért a pályaudvarra a színház néhai fodrásza, a Tomi. Beszálltam a hálókocsiba. Tomi lenn maradt a peronon és úgy beszélgettünk. A mellettem levő ablaknál egy idős, ősz hajú férfi állt. Nagy társaság búcsúztatta. Románok voltak. Aztán jó utazást kívánt a hangszóró, s Tomi is.

— Viszontlátásra, nagyherceg! — integetett a mozgó vonat után. — Üdvözlöm a pestieket!

Elhelyezkedtem a fülkében, s elkezdtem kitölteni a papírokat. Félszemmel láttam, hogy az ősz hajú férfi a folyosón sétálgat, s az ajtó előtt mindig benéz hozzám. Még kész se voltam az első blankettával, amikor bedöglött a golyóstollam. Kettőt-hármat ráztam rajta, a s a férfi már nyújtotta is be az övét. Mintha számított volna rá, hogy szükségem lesz a tollára. Amikor visszaadtam, meg akart kínálni konyakkal.

— Örülnék, ha elfogadná — mondta széles mosollyal. Majd felajánlott egy nyaláb képeslapot.

Reggel, abban a pillanatban, hogy ásítottam egyet a folyosón, kilépett a fülkéjéből. Várta, hogy kinyissam az ajtót. Megkérdezte: hogy aludtam, nem akarok-e teát, kekszet, sült csirkét vagy ananászkompótot. Nem akartam. Erre oly szerencsétlen ábrázatot vágott, hogy pár darab kekszet elfogadtam.

Salzburgig olvastam, keresztrejtvényt fejtettem. Az öreg kinn strázsált a folyosón, s be-bekukkantott. Salzburgban messze állt meg a vagonunk a pályaudvari árusoktól, pedig gusztusom lett volna virslire. Az öregnek mindössze annyit jegyeztem meg, hogy alkalmazhatnának két virsliárust — nem gondoltam, hogy majd ő hoz egy pár frankfurtit mustárral és császárzsemlével. De mielőtt megakadályozhattam volna, végigtolakodott a folyosón, le a lépcsőkön, s kacsázva ügetett vagy tíz kocsival előbbre. Aztán éppen csak fel tudott kapaszkodni a vonatra.

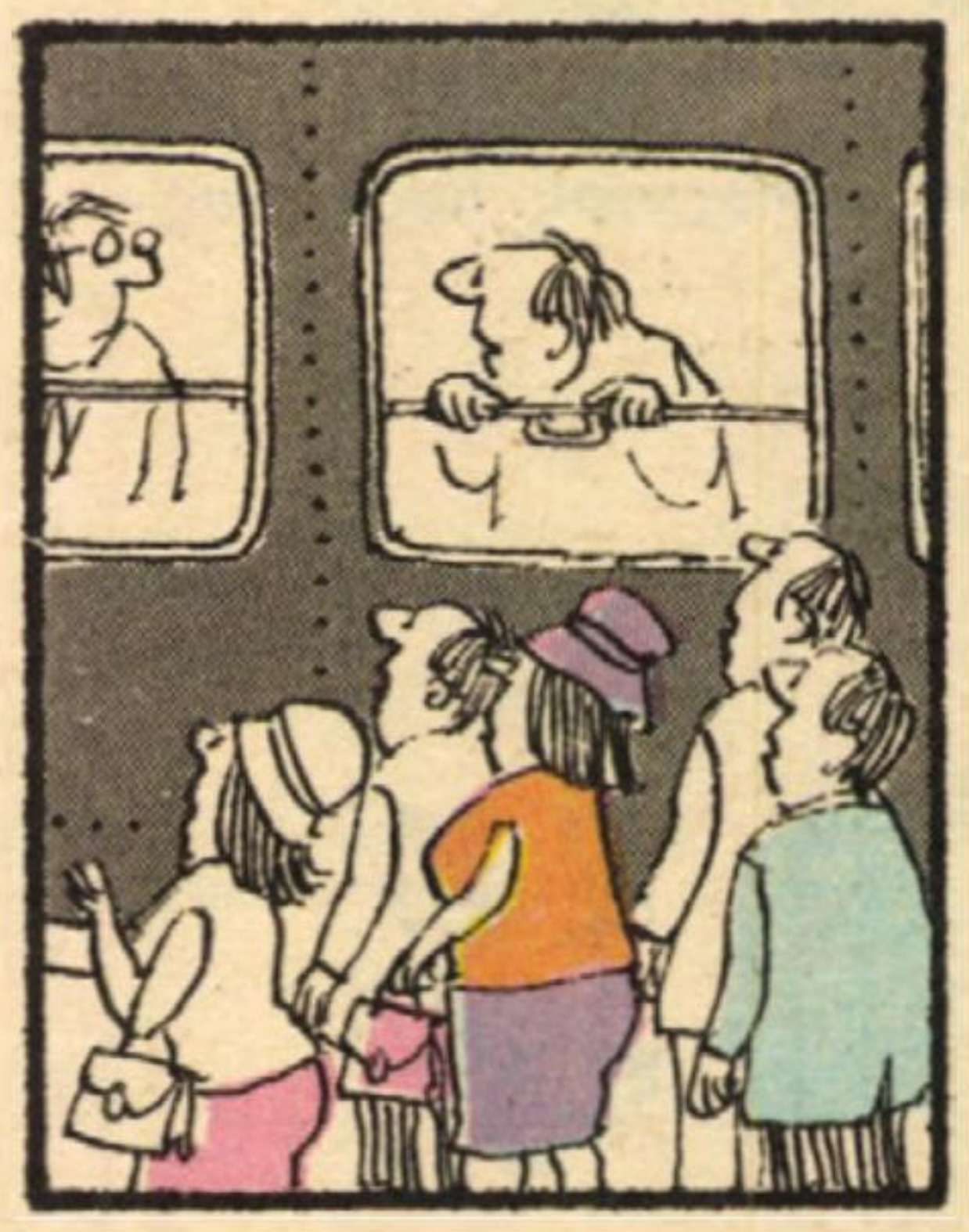

— Vagy inkább tormával kellett volna? — lihegte aggodalmasan.

Nem tudtam megérteni ezt a buzgó szolgálatkészséget. De Bécs közeledtével megoldódott a titok. Észrevettem, hogy valami nyomja a begyét. Végül is nem bírta tovább, s megkérdezte:

— Hazamegy Budapestre? Haza mer menni?

— Miért ne mernék?

— Nagyherceg... — felelte áhítattal.

Kiderült, hogy azok között, akik Párizsban kikísérték a Gare de l'Est-re, volt, aki tudott magyarul, s felvilágosította, hogy egy nagyherceg az útitársa. Amikor megmondtam, hogy csak egy pesti újságíró vagyok, egy világ omlott össze benne. Az öreg ugyanis valamikor bukaresti ékszerész volt, s valószínűleg hercegek, nagyhercegek is tartoztak a vevőkörébe. Innen eredt az irántam való tisztelete.

Bécsben vett magának egy üveg colát, s bevonult a fülkéjébe. Hegyeshalom előtt pedig visszakérte a nálam levő képeslapokat.

HÁZASSÁG

A híres színész hosszú agglegény-élet után rászánta magát a házasságra. Vagy egy hétig olyan boldogság uralkodott a budai villában, mint egy operett harmadik felvonásában. De aztán egyik este, amikor a színész hazaért a színházból, s szokás szerint otthon találta ifjú feleségét, megcsóválta a fejét.

— Maga mindig itt lesz, szívem? Hát ez nem fog menni.

Sürgősen elváltak.

Fendrik Ferenc

Megkérdeztük rajzolóinkat:

MIVEL FOKOZZÁK ÉLETKEDVÜKET?

Sajdik Ferenc:

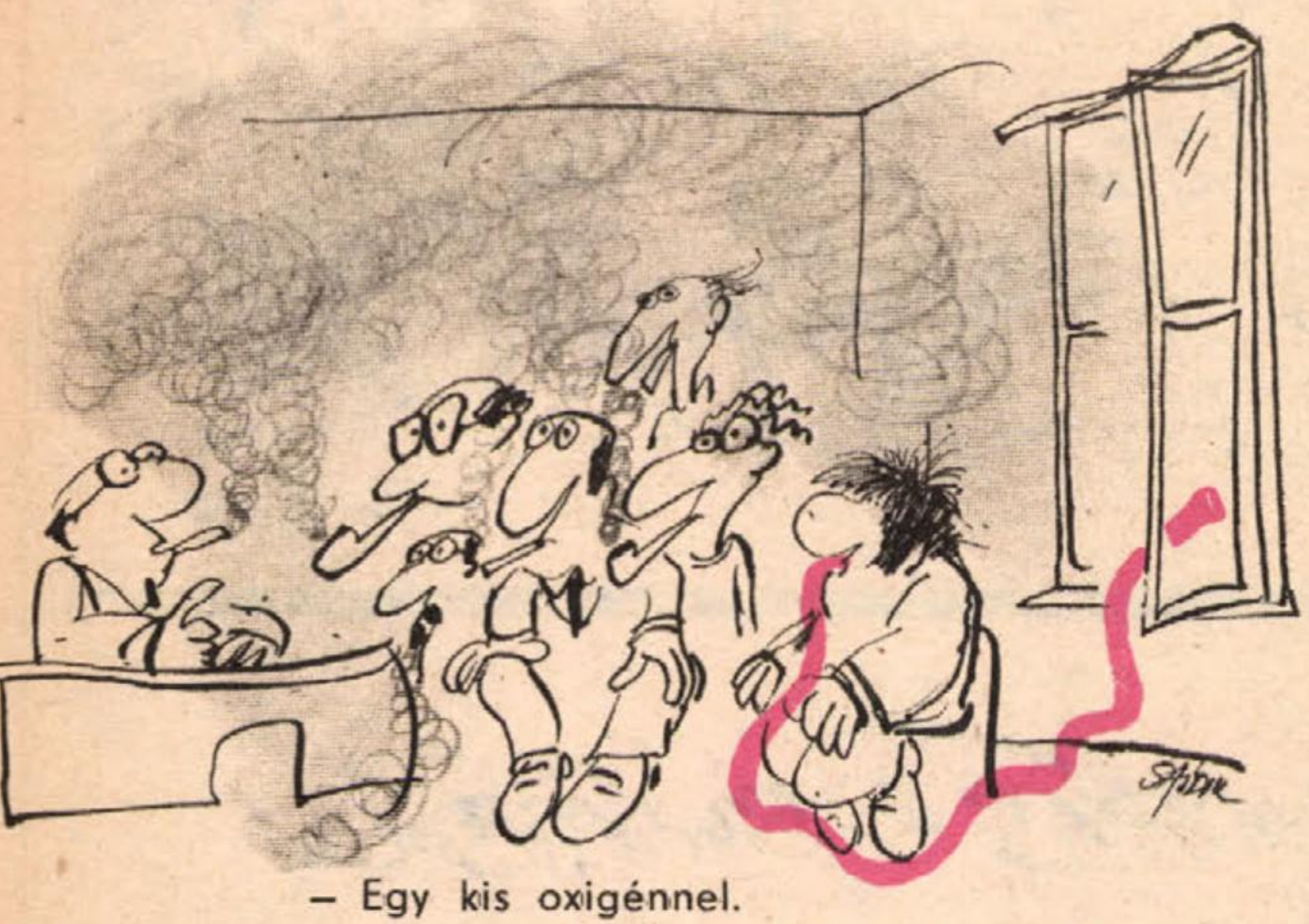

– Egy kis oxigénnel.

Dallos Jenő:

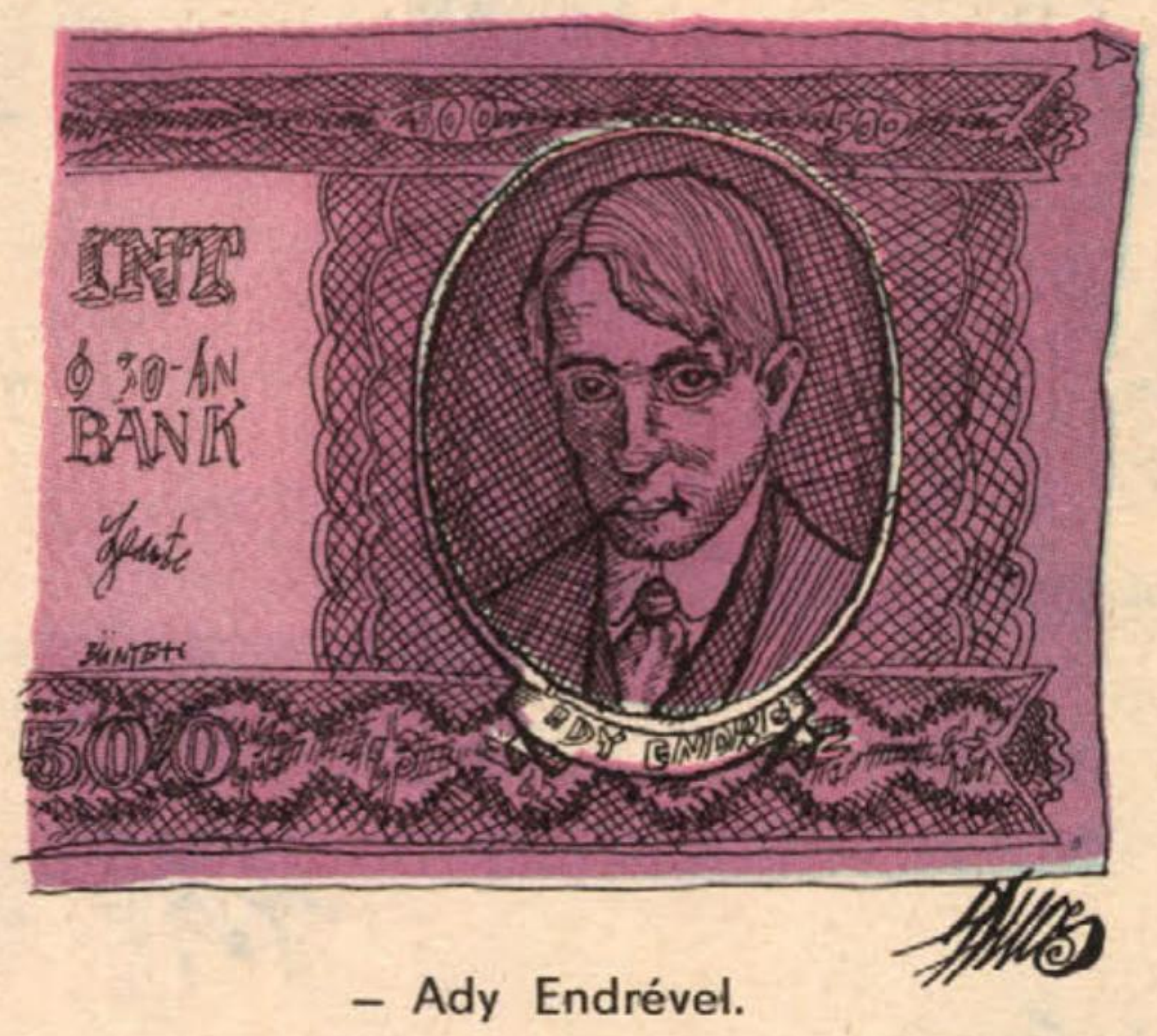
INT
Ó 30-ÁN BANK
BÜNTET
500
ADY ENDRE

– Ady Endrével.

Hegedűs István:

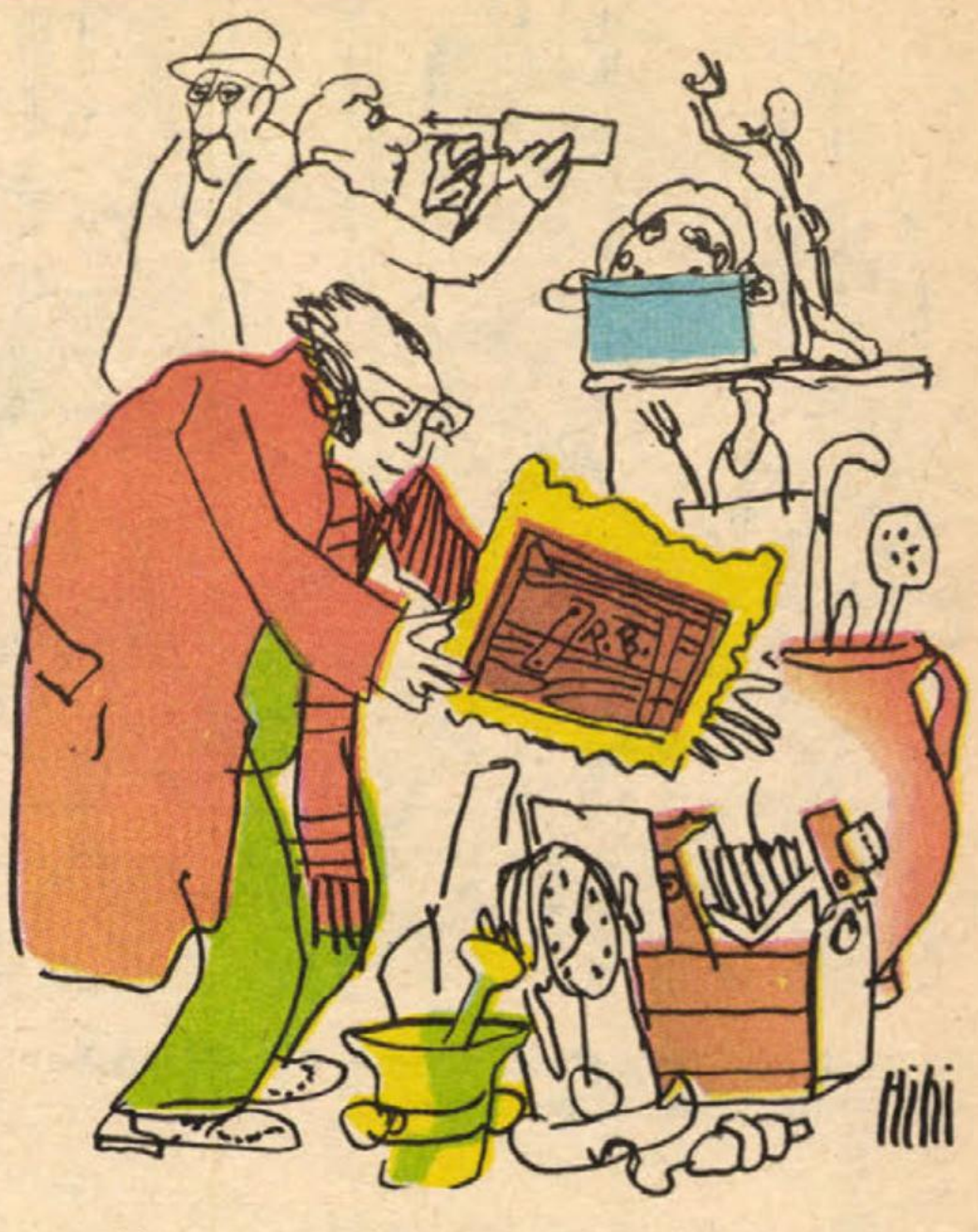

– Ha a használtcikk piacon találok egy eredeti Brueghelt.

Erdei Sándor:

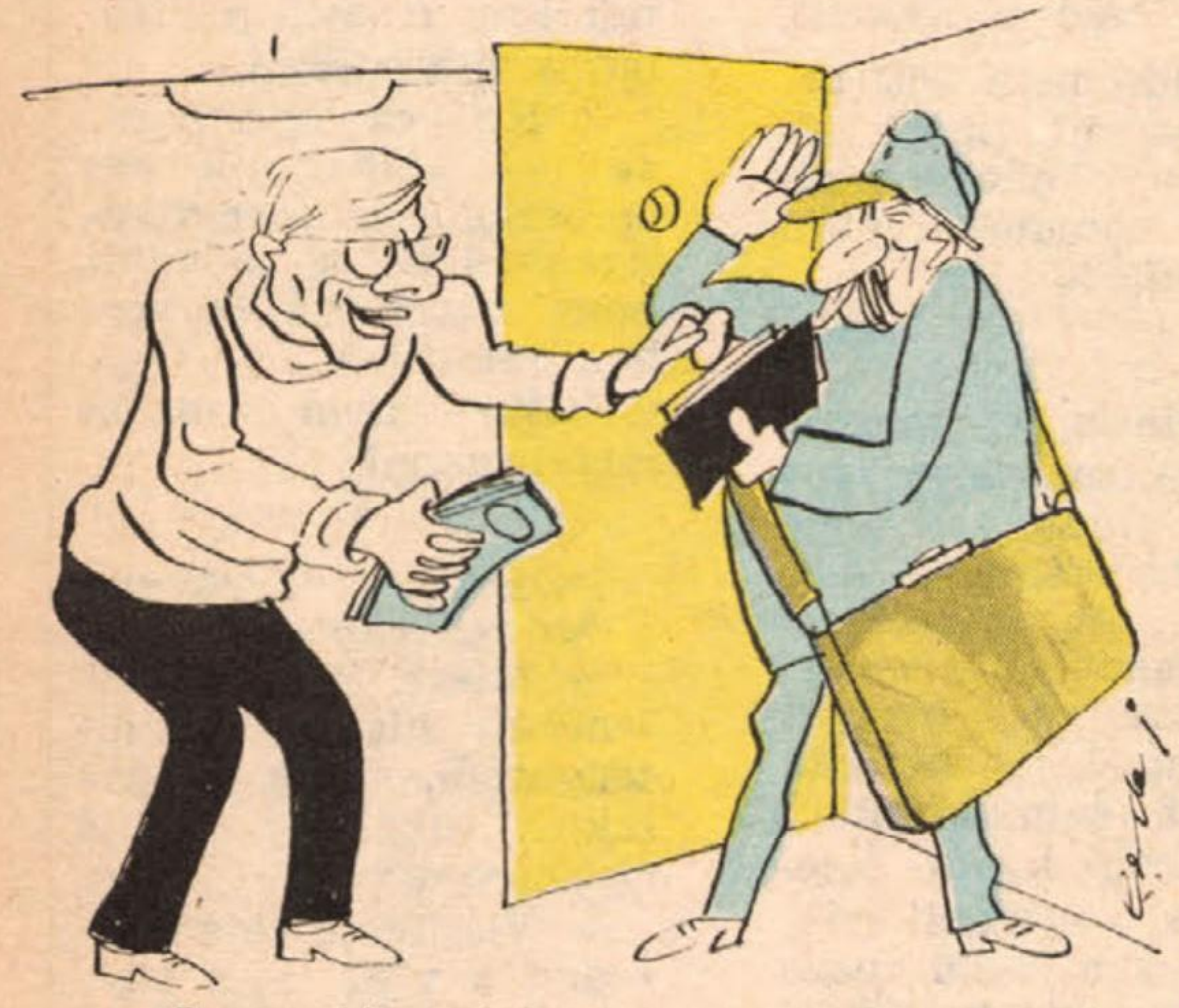

– Borravalóval fokozom a pénzespostás életkedvét.

Endrődi István:

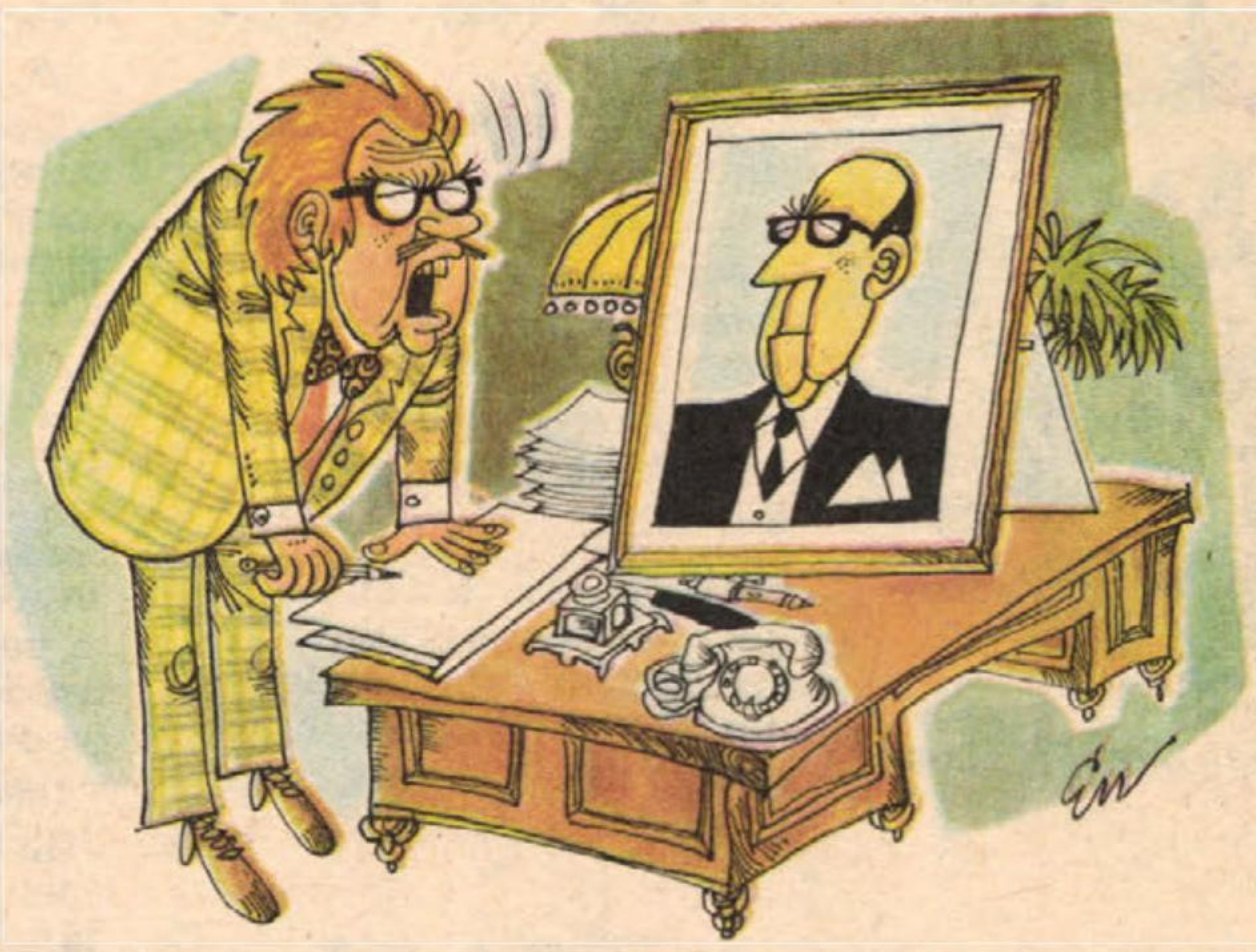

– Ha én valakinek a képébe mondhatom a véleményem . . .

Vasvári Anna:

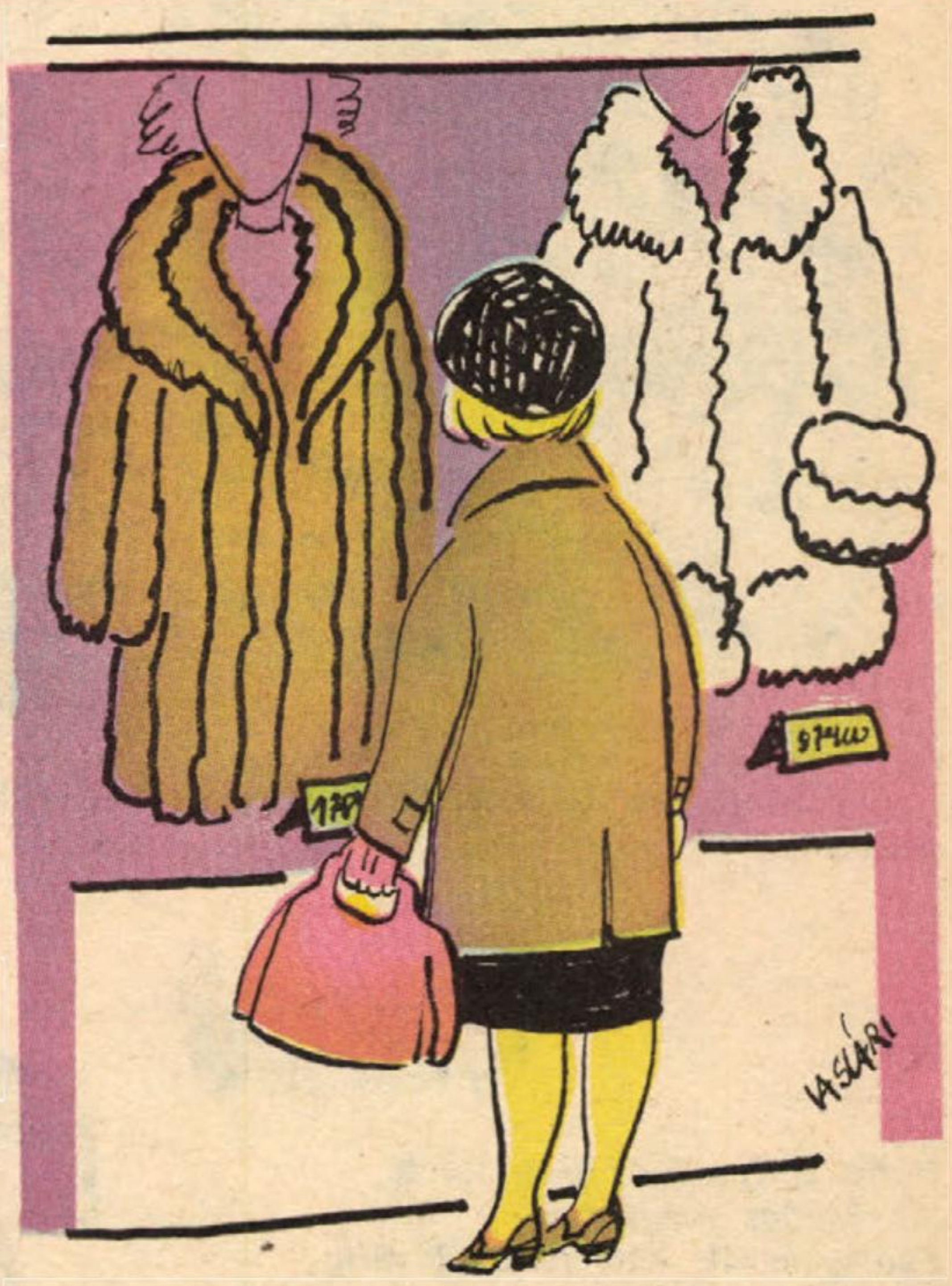

– Annyi pénzem nincs.

Barát József:

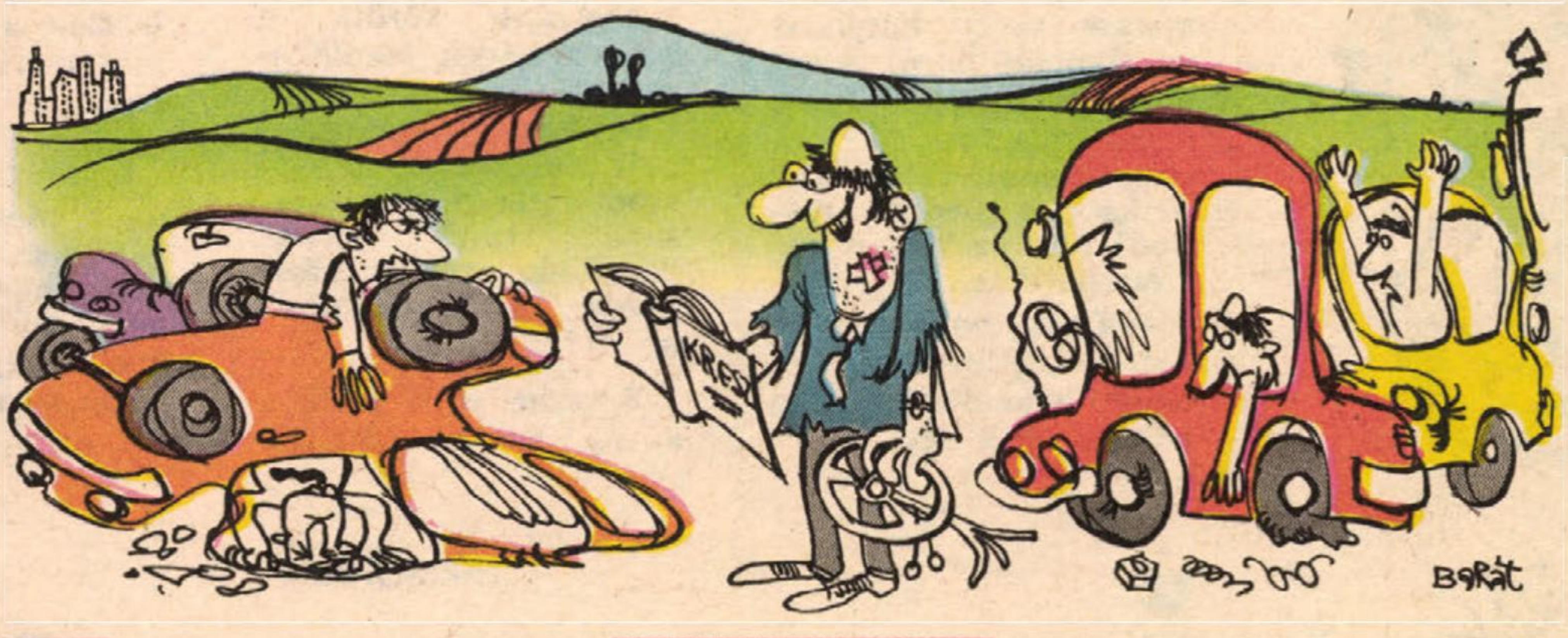

– Mindig találok valami újat a KRESZ-könyvben.

Brenner György:

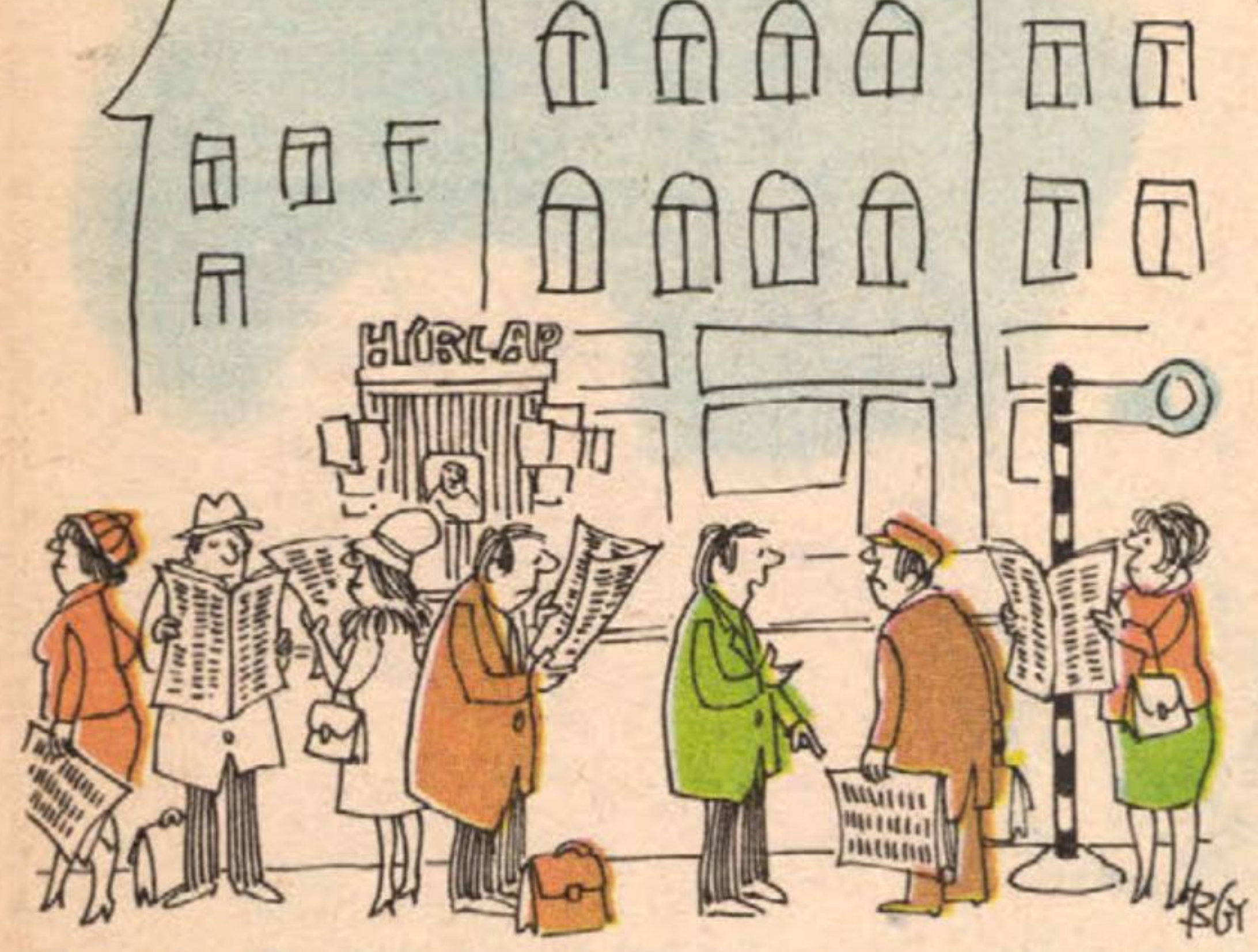

– Minden cikket elolvasok az egyre javuló közlekedésről.

Balázs-Piri Balázs:

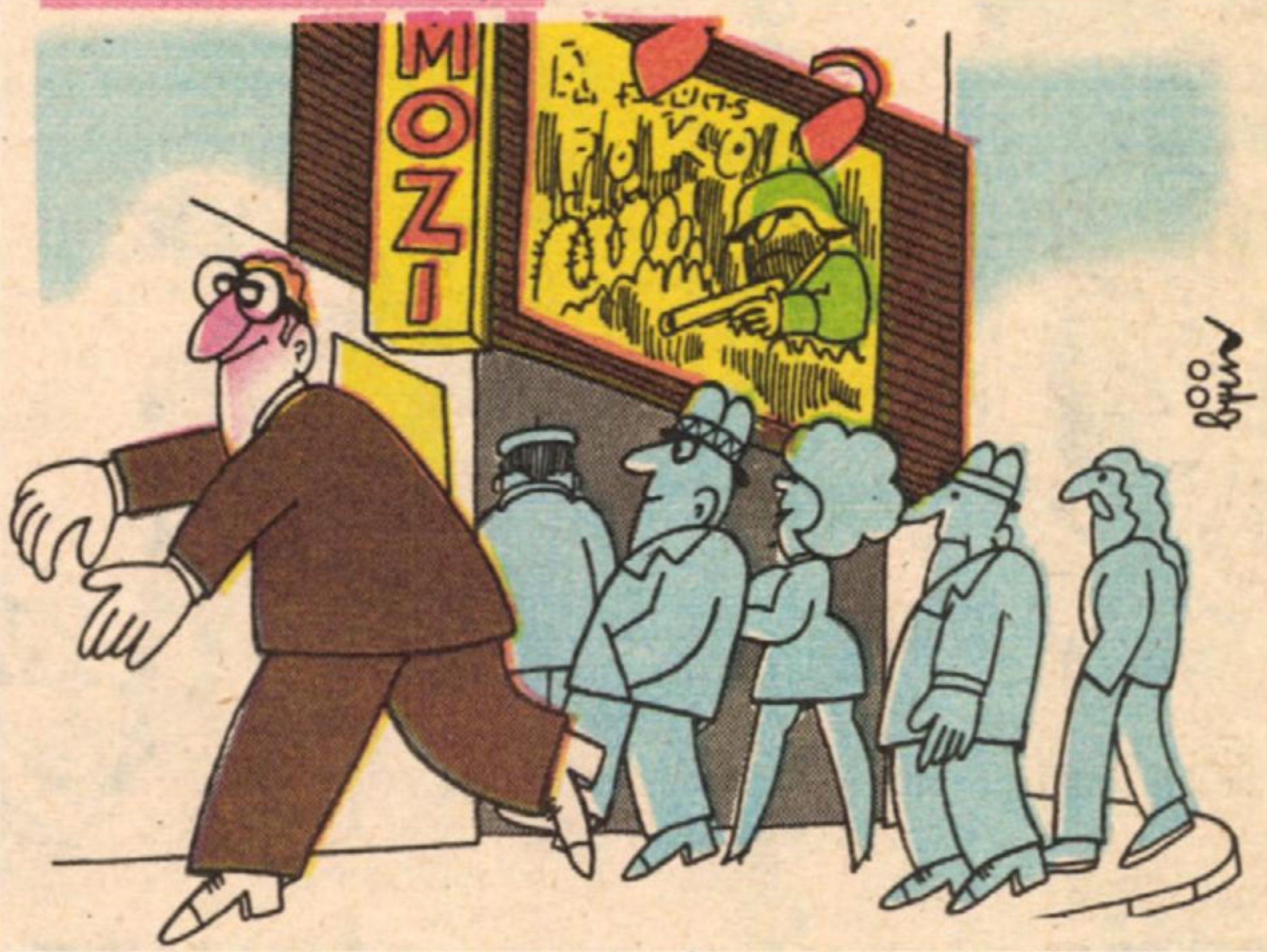

– Nem nézem meg a legújabb háborús filmet.

Várnai György:

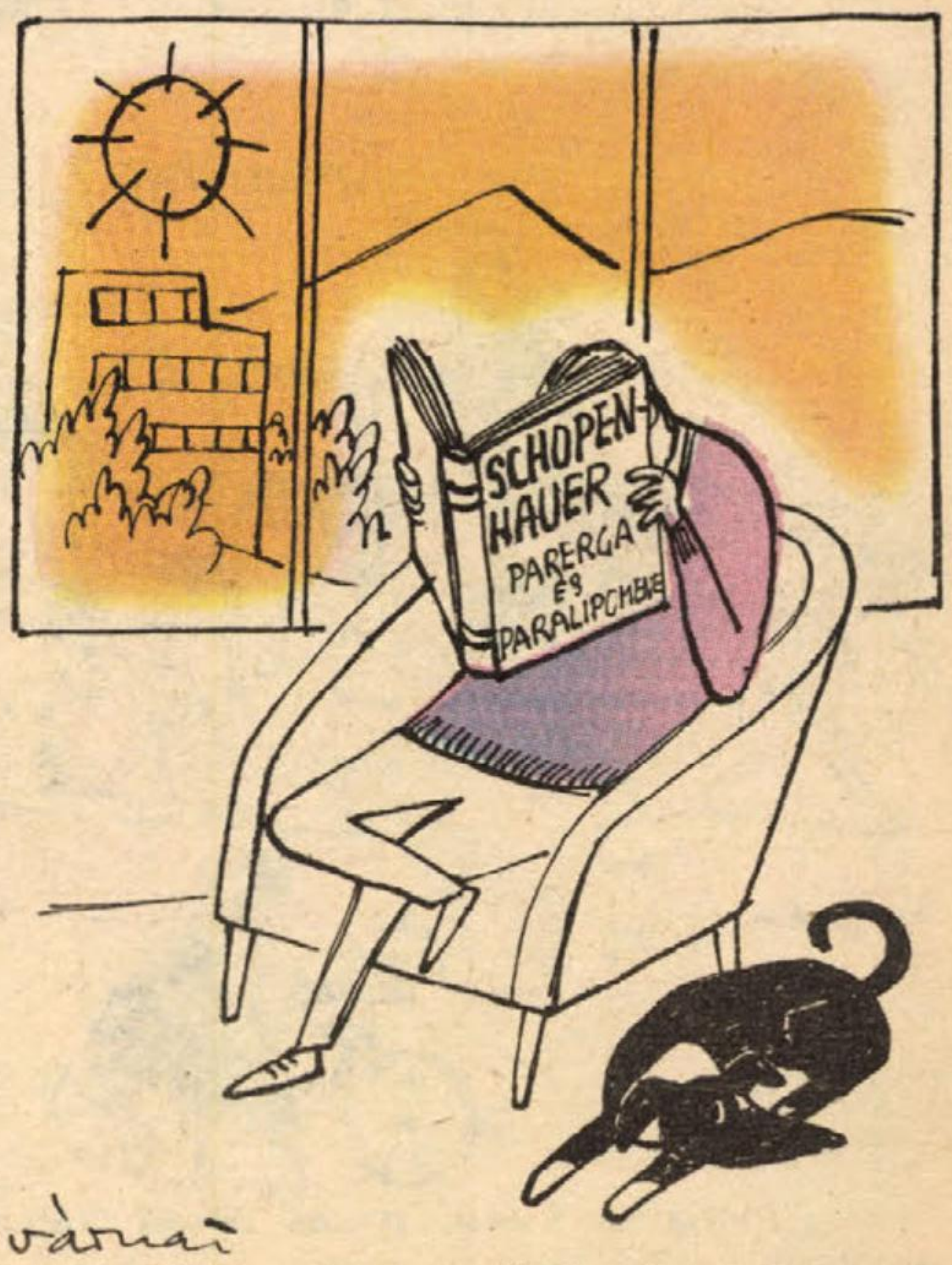
SCHOPENHAUER
PARERGA ÉS PARALIPOMENA

– Schopenhauer műveit olvasgatom.

MICHELANGELO DICSEKSZIK

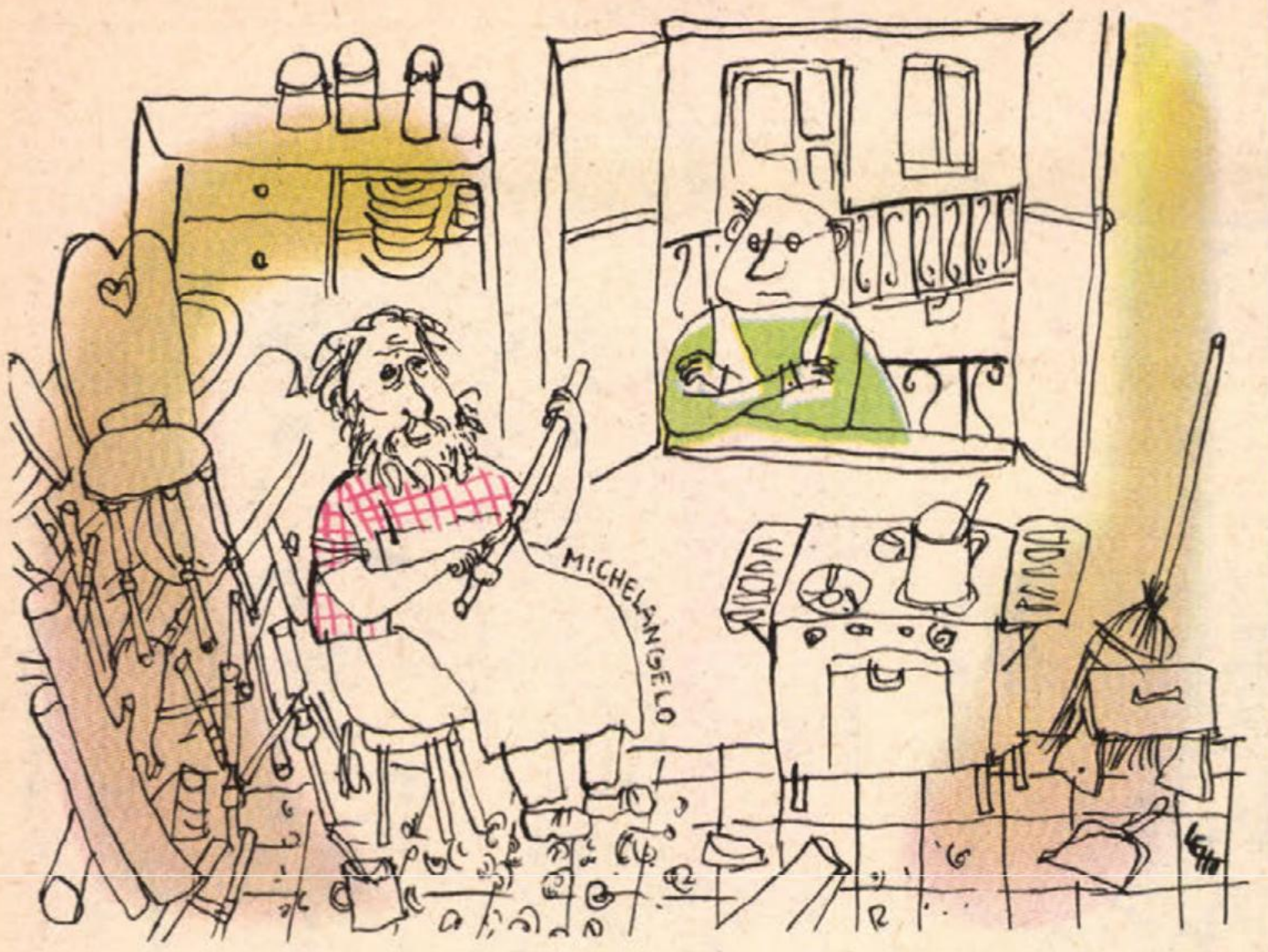

– Nem panaszkodhatom! Másodállásban széklábakat faragok egy maszeknak, havi ezerért.

KUPAMECCSEN

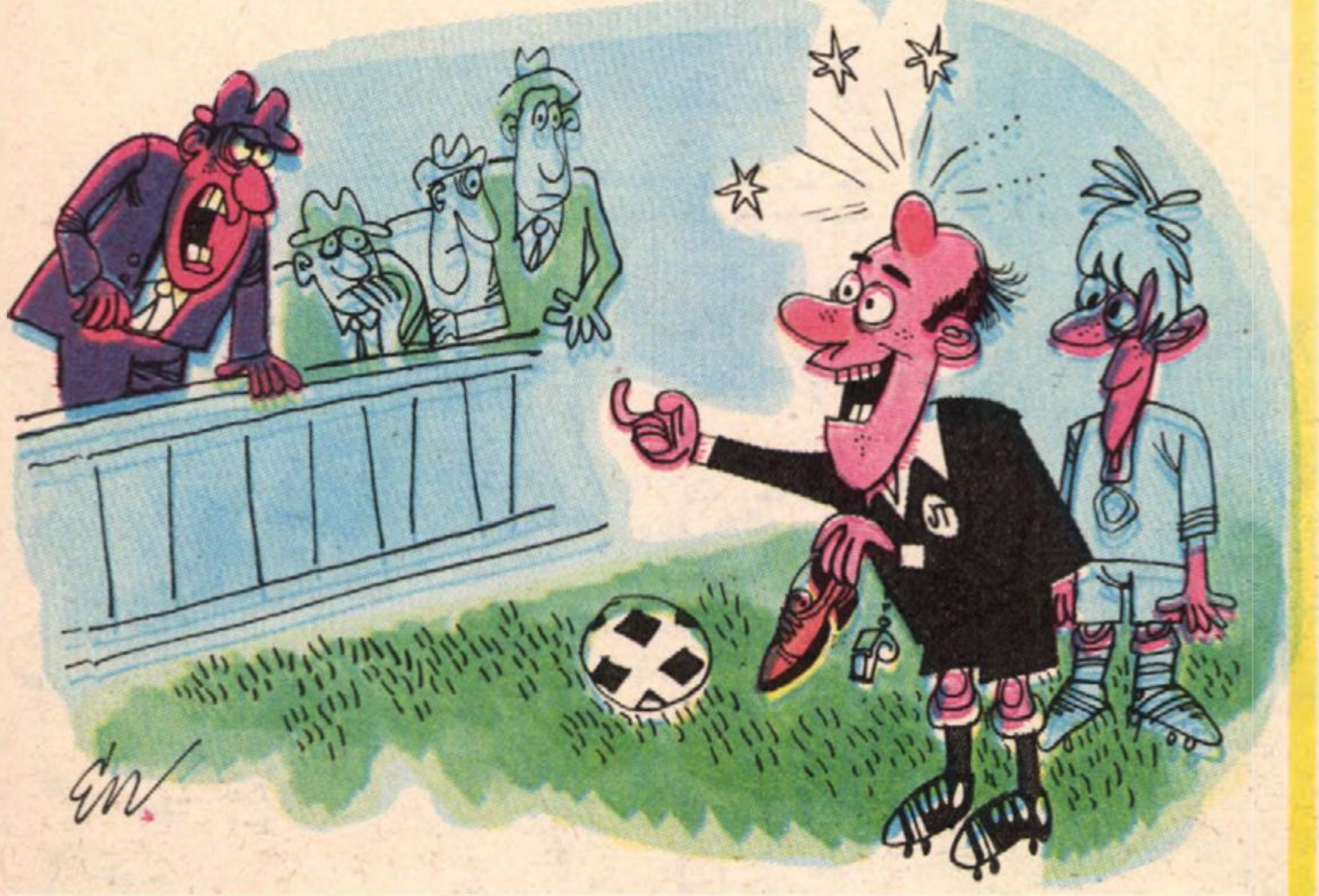

– Dobja be a másikat is, ezt a fazont hajkurászom hetek óta!...

GYANÚ

Fűbe puffant éretlen körte.
Az ütődés megtörte.
Szottyosodik hát. Rothad félig.
De hiteti magával: érik.

*

Írtam gyanúm közlése végett:
sok ember (én is) csak így érett.

Leszkai András

KIRÁNDULÁS A ZÖLDBE

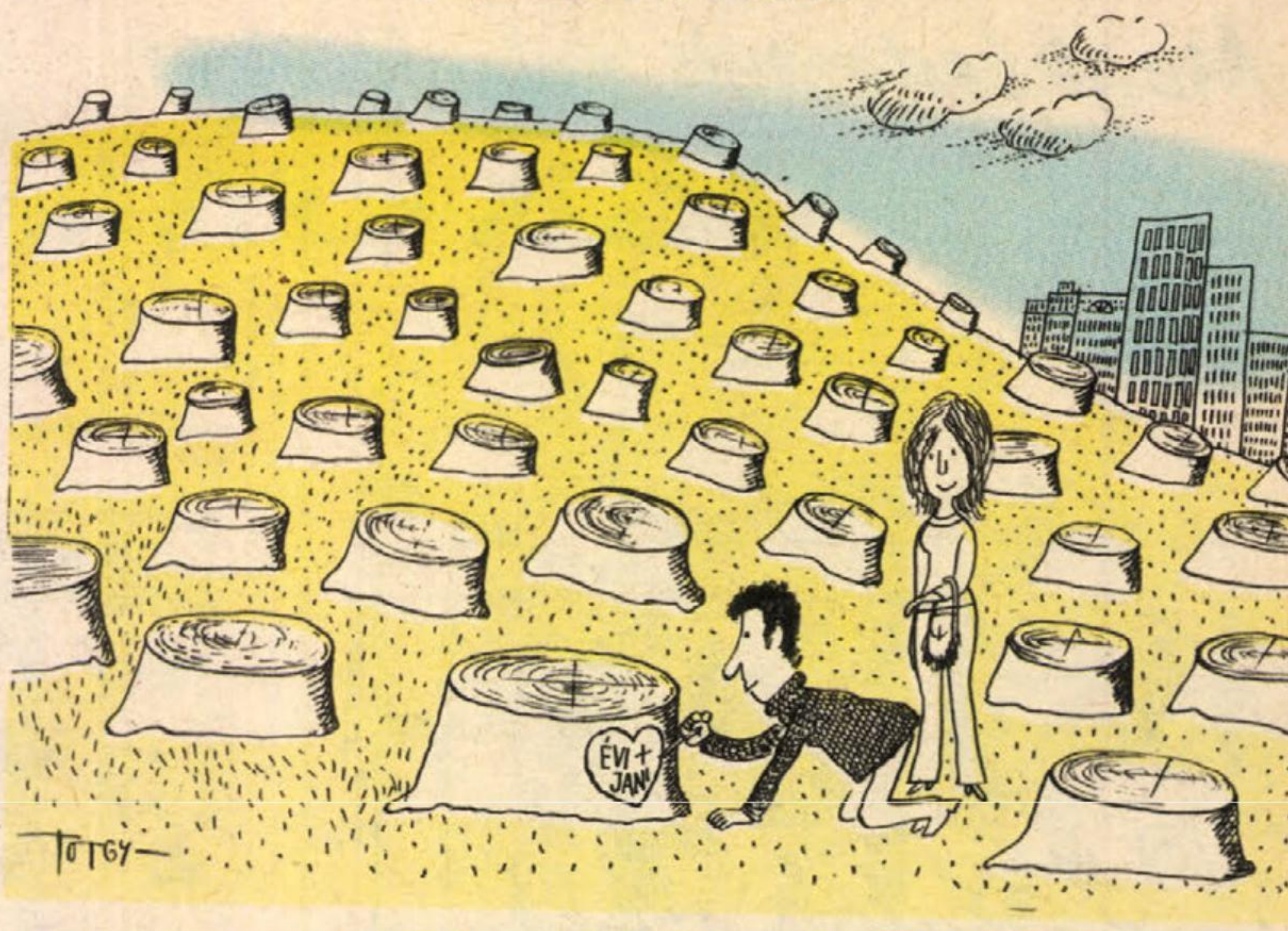

FÁY ANDRÁS FABULÁIBÓL

— Kaparjatok *édes tyúkjaim* — örvendezett a gazdasszony —, én is segítek nektek, mert magatok sokára készültök el.

Azzal seperni kezd előttük.

— Hagyd el, asszonyunk, hagyd el — rikkantott az egyik —, nem azért kaparjuk mi a szemetet, hogy tiszta legyen az udvar! Magot keresünk mi!

Hogy vív, harcol, tüzel némely ügyvédő az igazságért, mint valami felkent vitéz, de csak azért, mert — mag van közte!

*

— Hallod-e fiam — oktatja *a légy magzatát* —, nagyapád a mézbe fúlt, apád légyölő mérget evett, bátyádat az ártányi bíró orrán ütötték agyon, egész nemzetségednek a szemtelenség és a nyalánkság a veszte. Óvakodj hát ezektől a veszélyes vétkektől.

— Csak nem gondolod — felesel az —, hogy lemondok minden boldogságról és örömről! De okosabb leszek és nem vesztek rajta.

Aztán vakmerően nekirontott a tejesköcsögnek és belé is veszett.

A példa nem sok tanulságot ad, mert mi mindig okosabbnak tartjuk magunkat, mint a kárvallott.

*

A minap — magam sem tudom, hogy jutottam hozzá — egy *nagy úr* méltatott *asztalához*. Az étkezésnél a házigazda vitte a szót: áradozott a magyar irodalomról, taglalta válságát, sajnálkozott a regényírók kevés leleményén, a nemzeti színjátszás, s a hazai tudós társaság csigalassúságú növekedésén, kárhoztatta a modern újítókat és borostyánt tűzött a konzervatívok homlokára.

Minket, vendégeket már fullasztott a szóáradat, de hogyan vessünk ennek gátat? Nagy úr volt a házigazda, ki figyelmeztetné őt?

Egyszer csak eláll a szava, sietve előrántja zsebkendőjét, félrefordul és egy, két, három várakozásteli csendes pillanat múlva, örömünkre, óriásit méltóztatott tüsszenteni.

— Kedves egészségére! — kiabáltunk egy emberként és megkönnyebbedett a szívünk, hogy végre mi is szóhoz jutottunk.

Azóta nem eszem nagyuraknál.

*

Paksnál találkozott *a harcsa egy vizával.*

— Miért jössz ár ellenében ide a Feketetengerből, mikor mi halak inkább lefelé igyekszünk?

— Viszket a fejem — mond a viza —, s enyhül, ha a víz ellenében úszom.

Sok ember azért cselekszik a józan ész ellen, mert — viszket a feje.

*

Nagy csiripeléssel esett meg a bodzafán, hát nem valami sokat végezhetett ma *a verebek gyűlése*. Úgy tudom, hogy ha a tanácsházban sok a lárma, akkor kevés a végzés.

NAGYKÉPŰSÉG

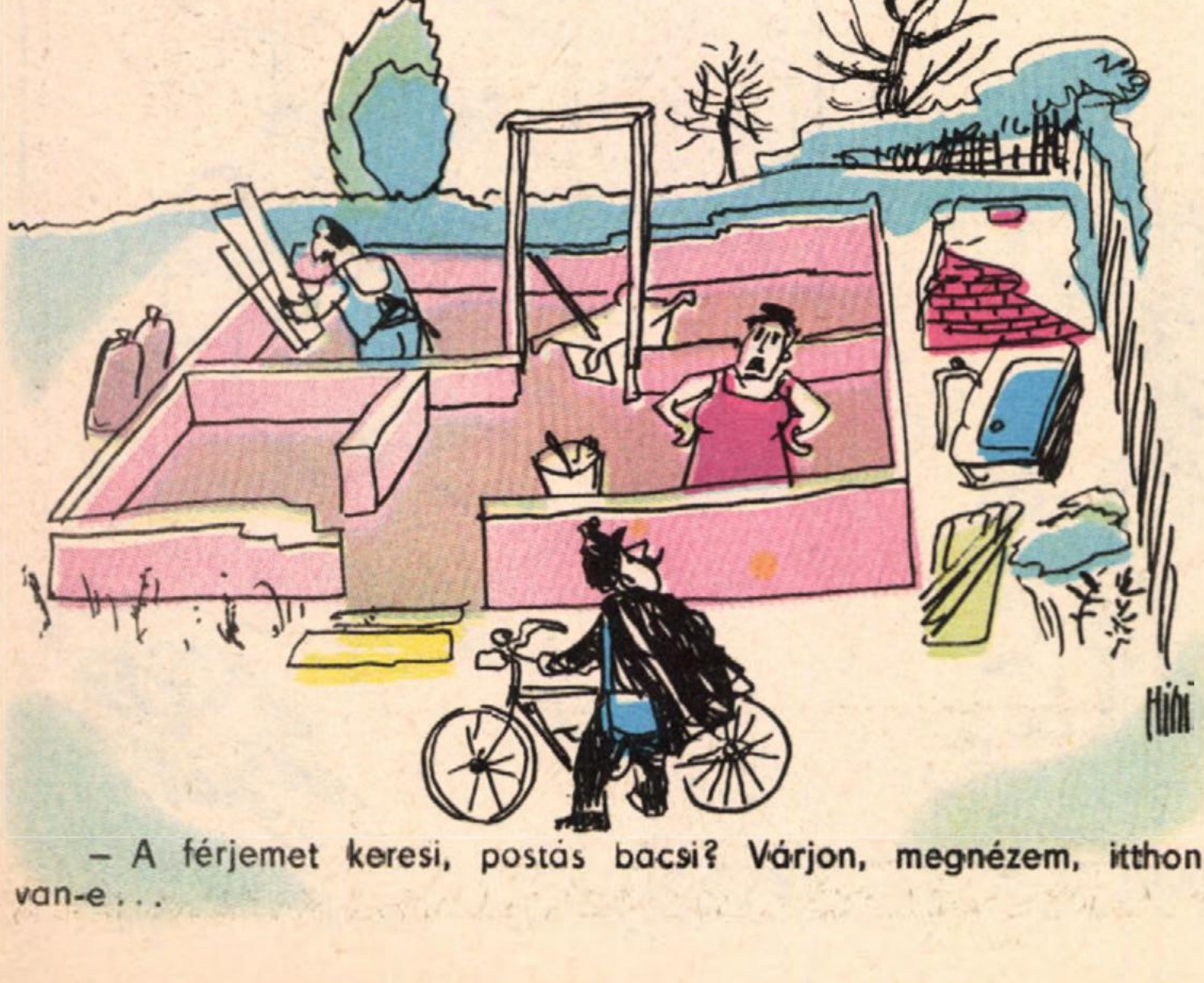

– A férjemet keresi, postás bacsi? Várjon, megnézem, itthon van-e...

TÁRSASHÁZ

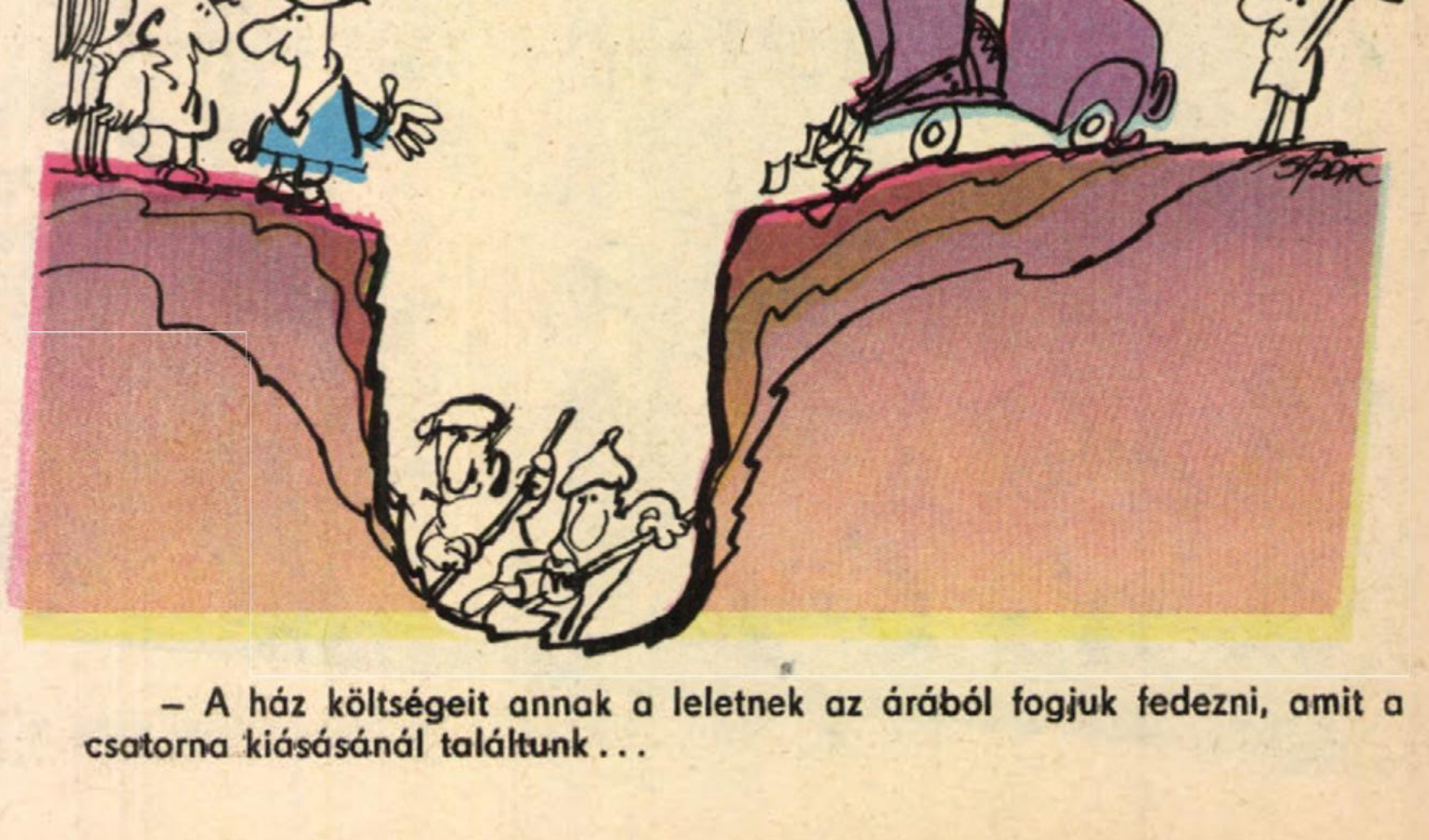

– A ház költségeit annak a leletnek az árából fogjuk fedezni, amit a csatorna kiásásánál találtunk...

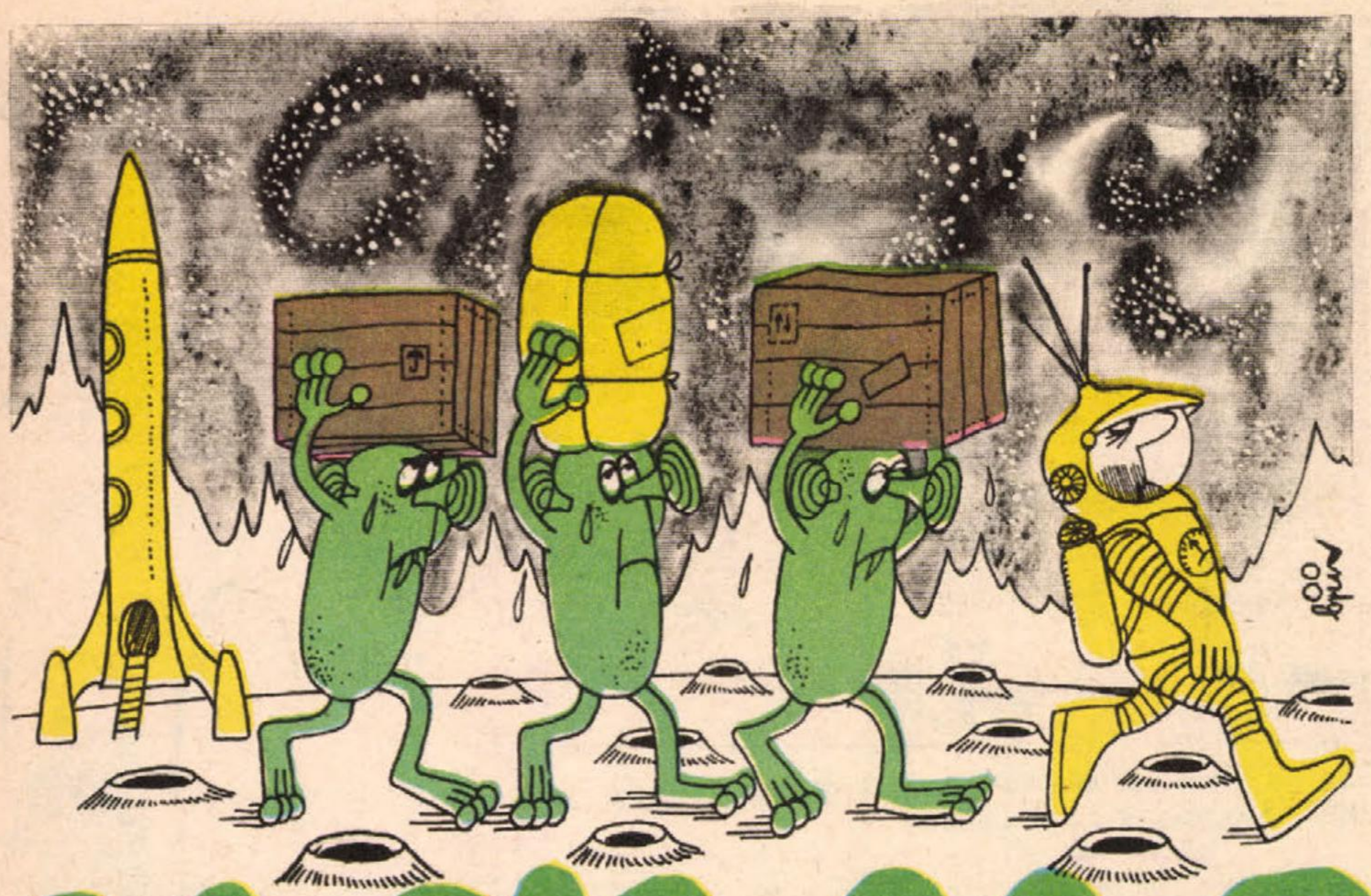

MÁLHA

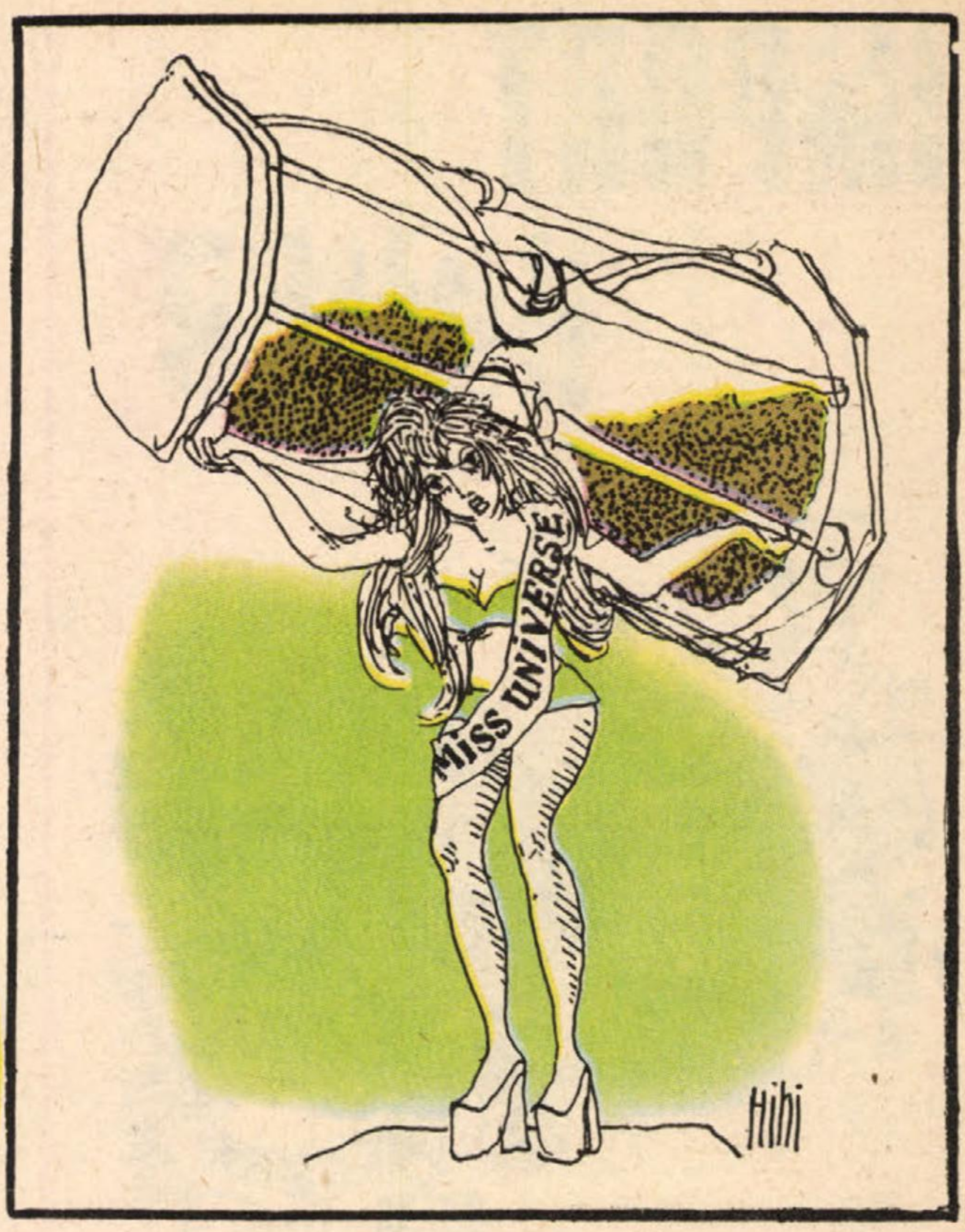
MISS UNIVERSE
Hihi

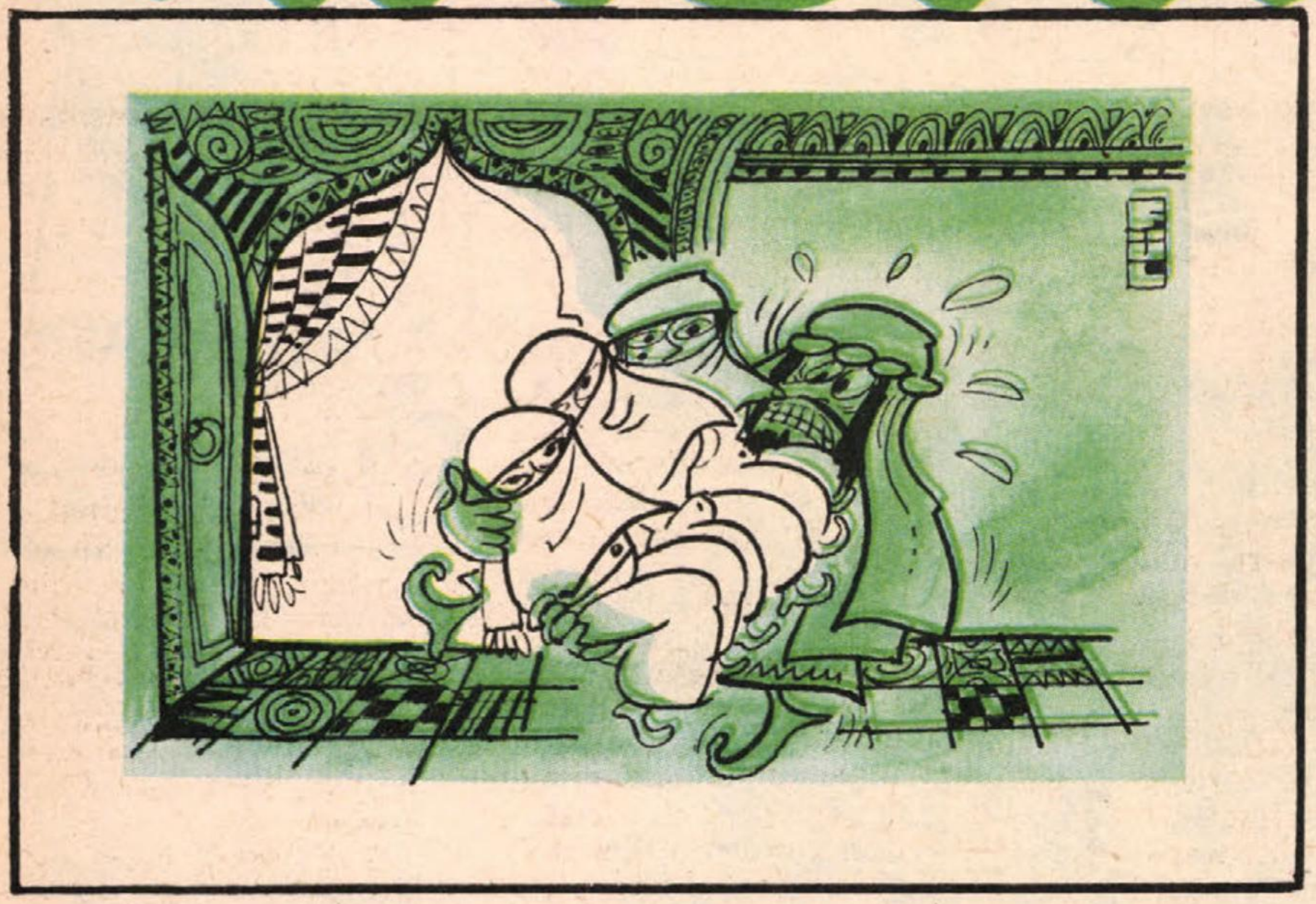

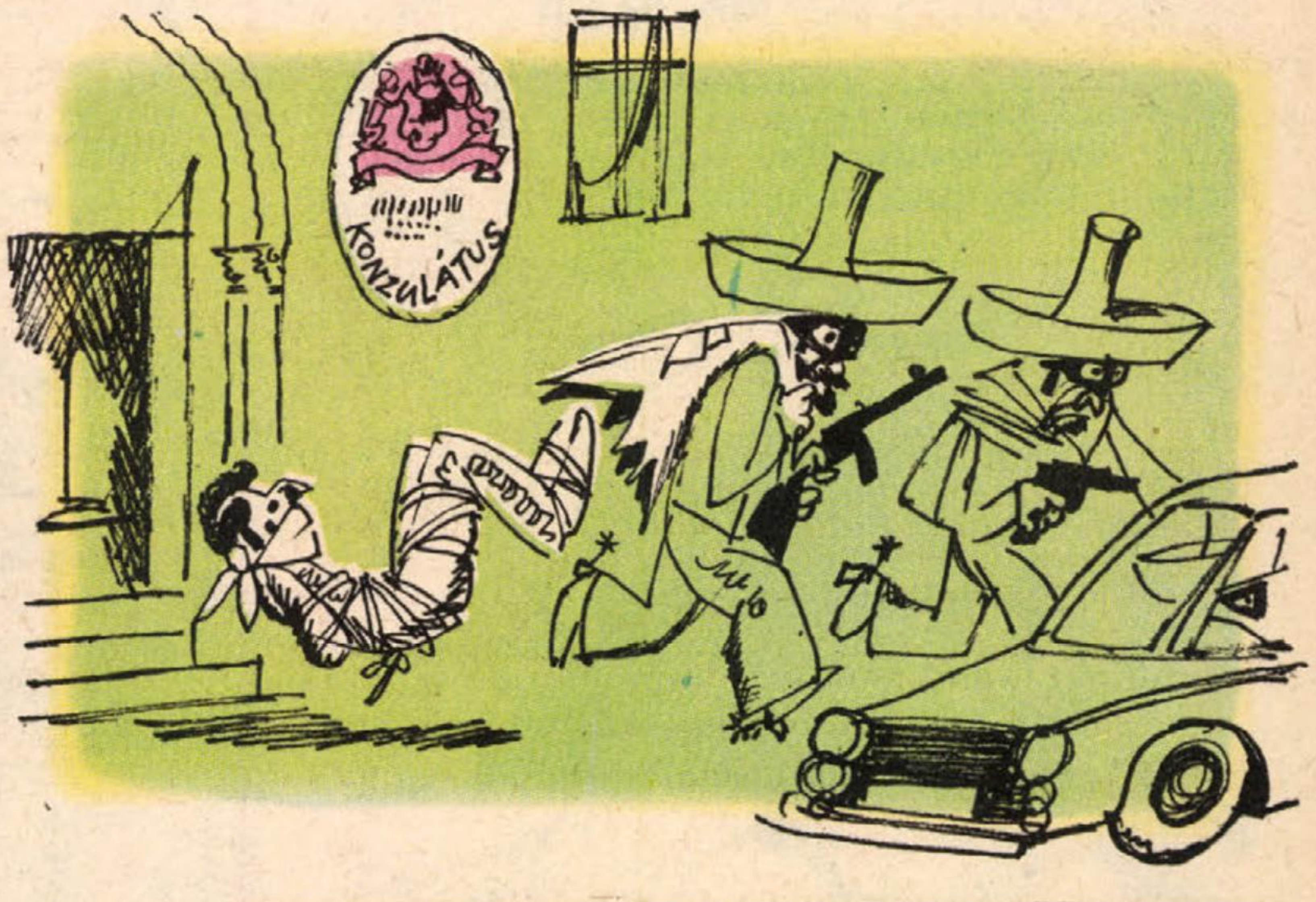
KONZULÁTUS

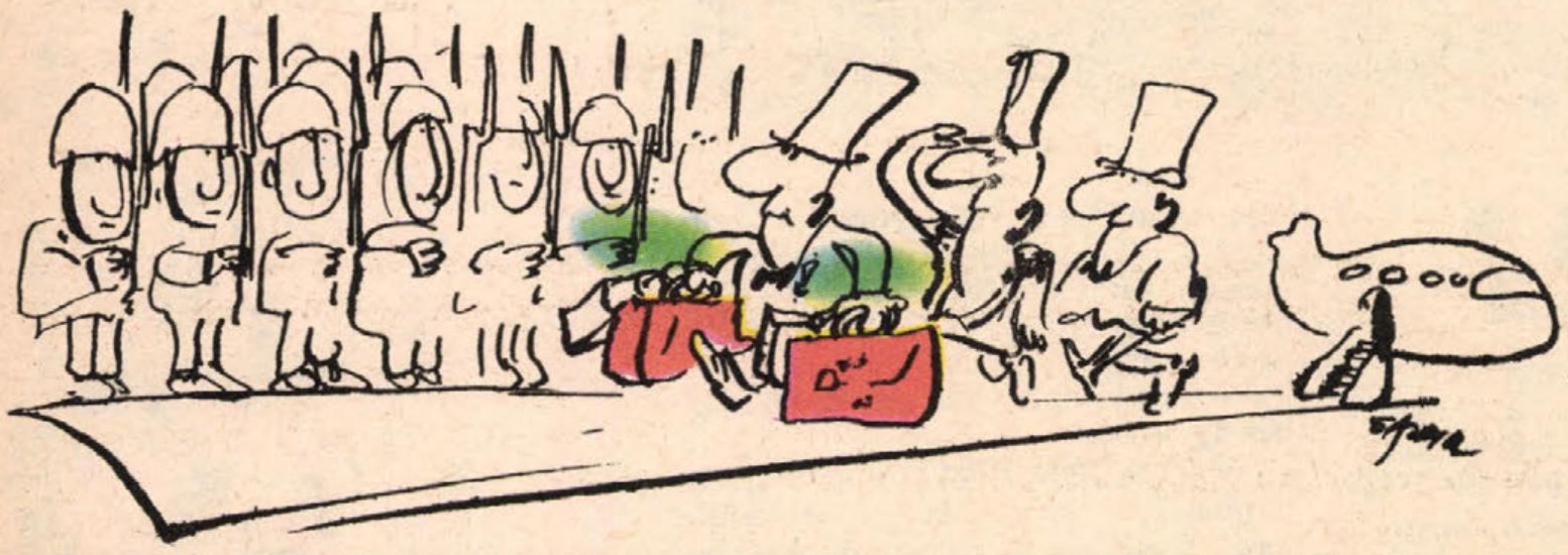

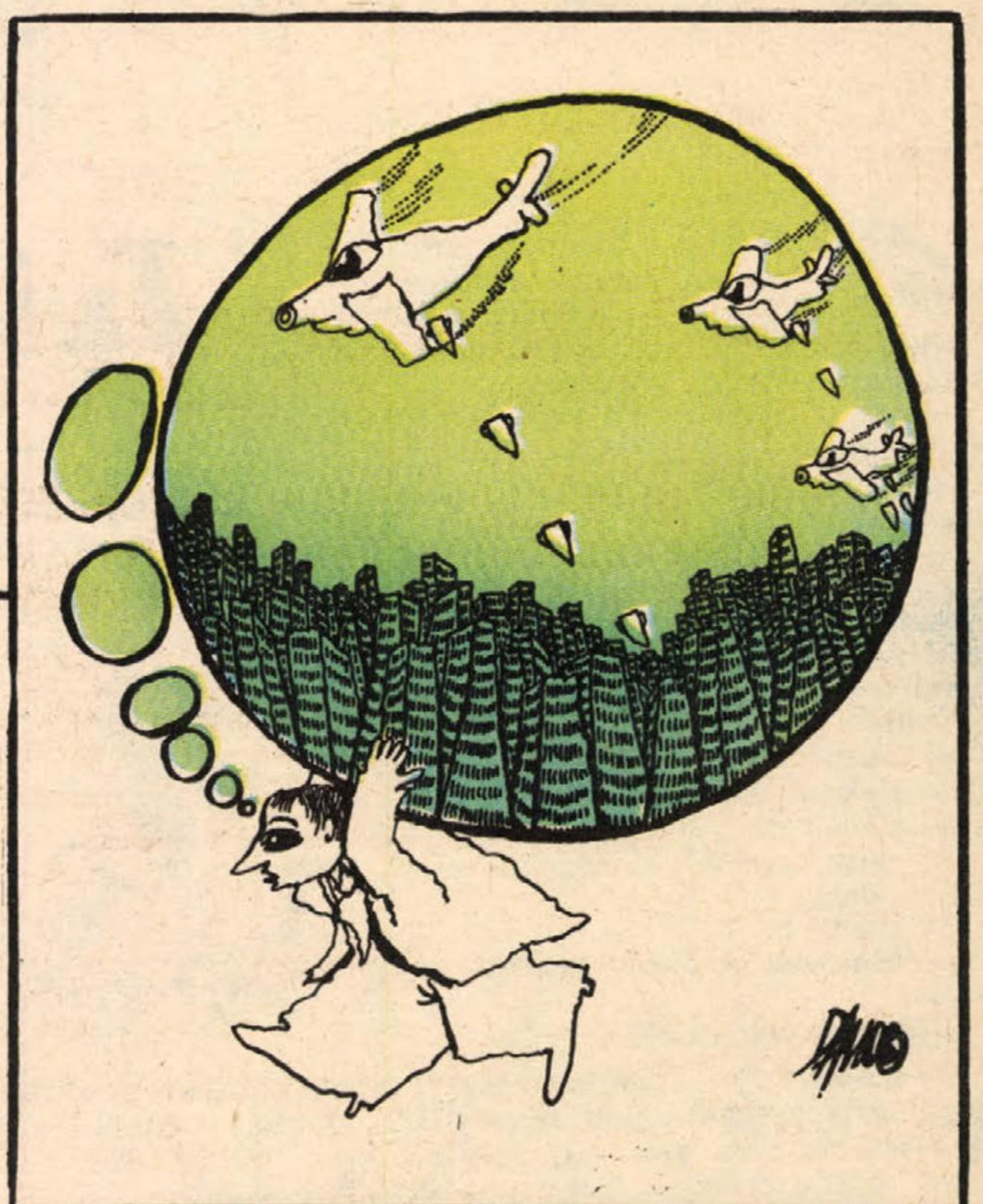

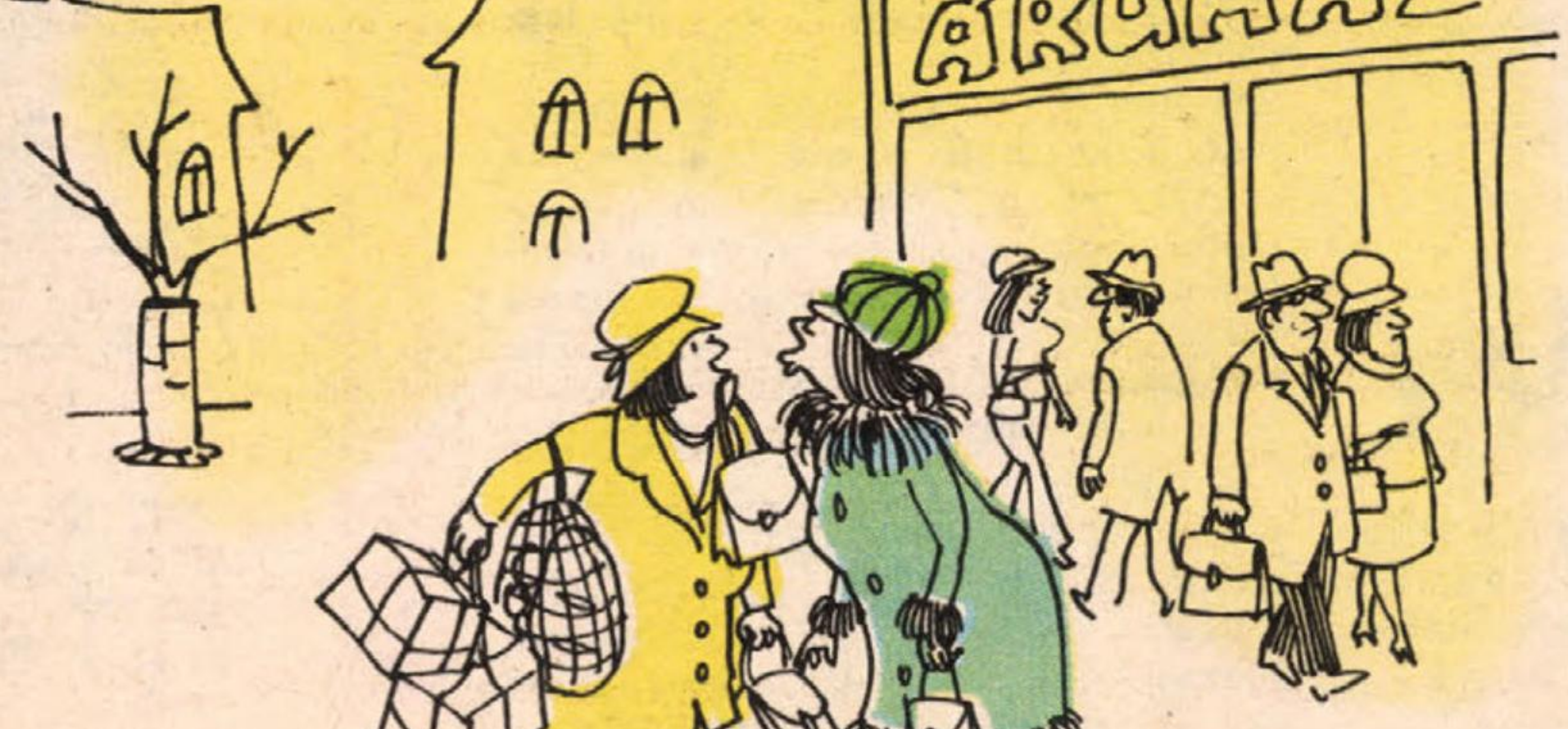

BALAZS-PIRI,
HEGEDÜS,
FÜLÖP,
SZÜR-SZABÓ,
SAJDIK,
BRENNER,
DALLOS

IMPORT HUMOR

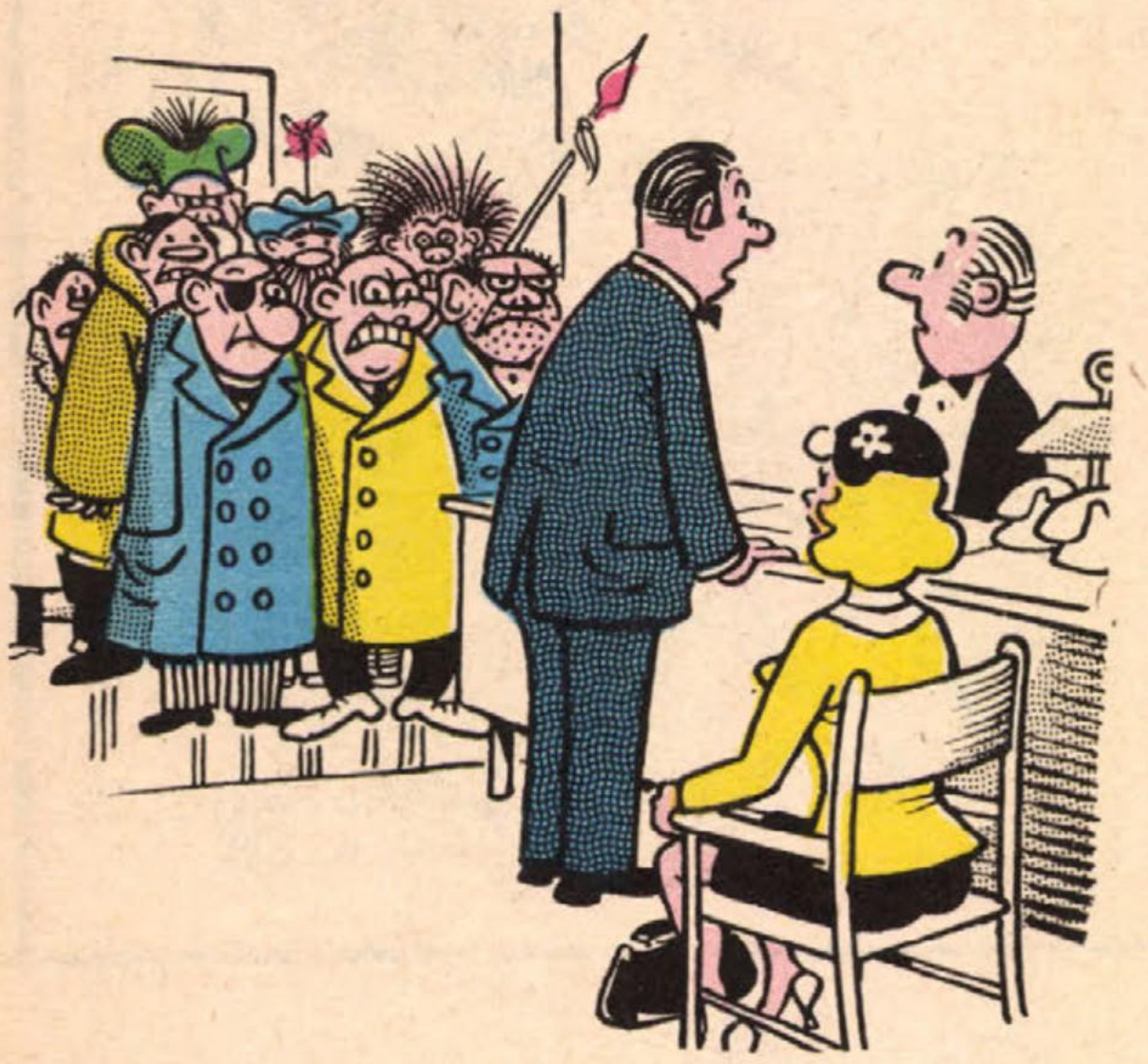

– Tisztelt bíró úr! A feleségem azt állítja, hogy borzalmas barátaim vannak, és ezért el akar válni tőlem. Most elhoztam őket, hogy ön is láthassa, mennyire nincs igaza az asszonynak...

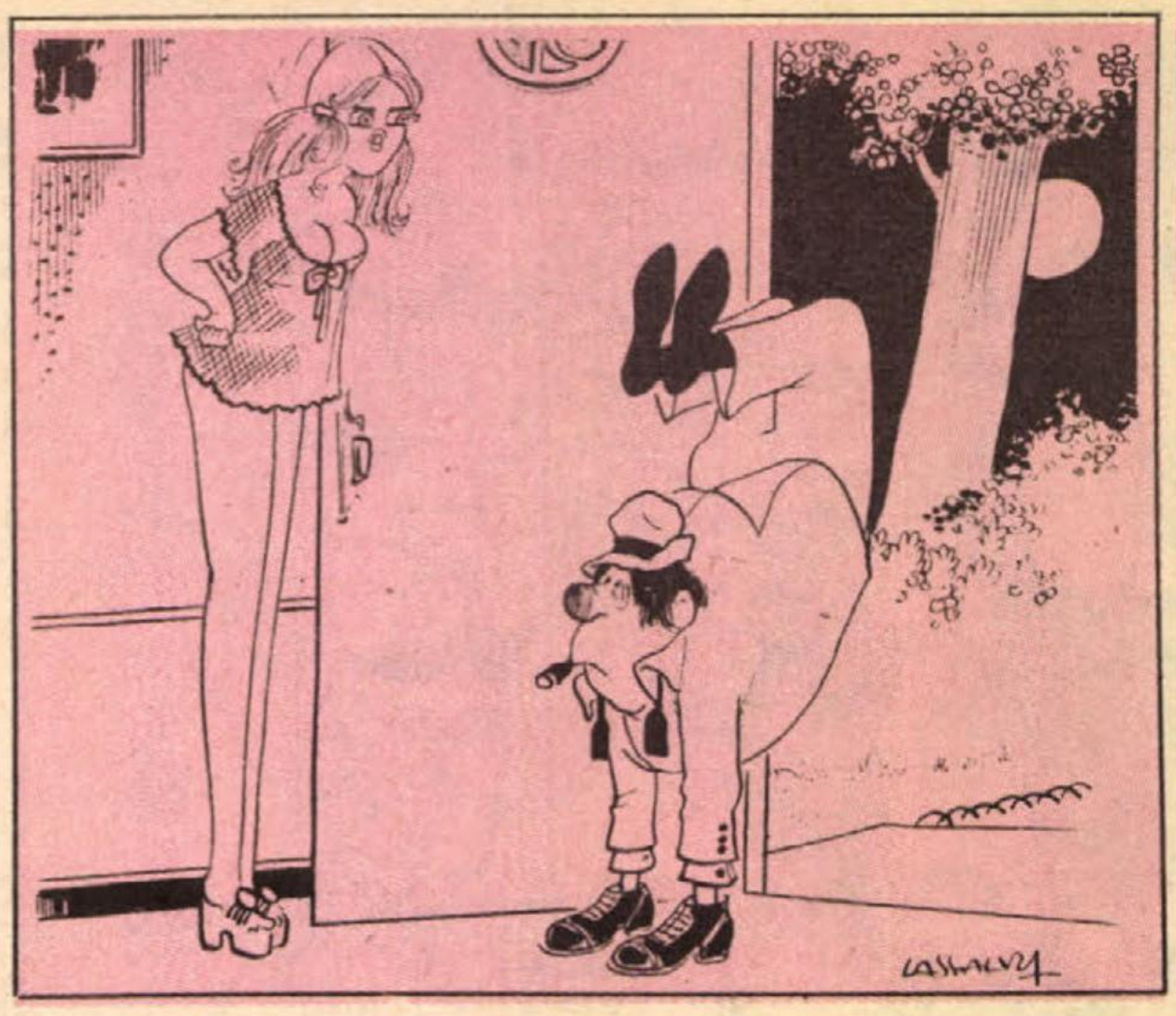

– És ha most azt mondod, hogy csak egy pohárkával ittál, bezárom előtted az ajtót...

CSALÉTEK

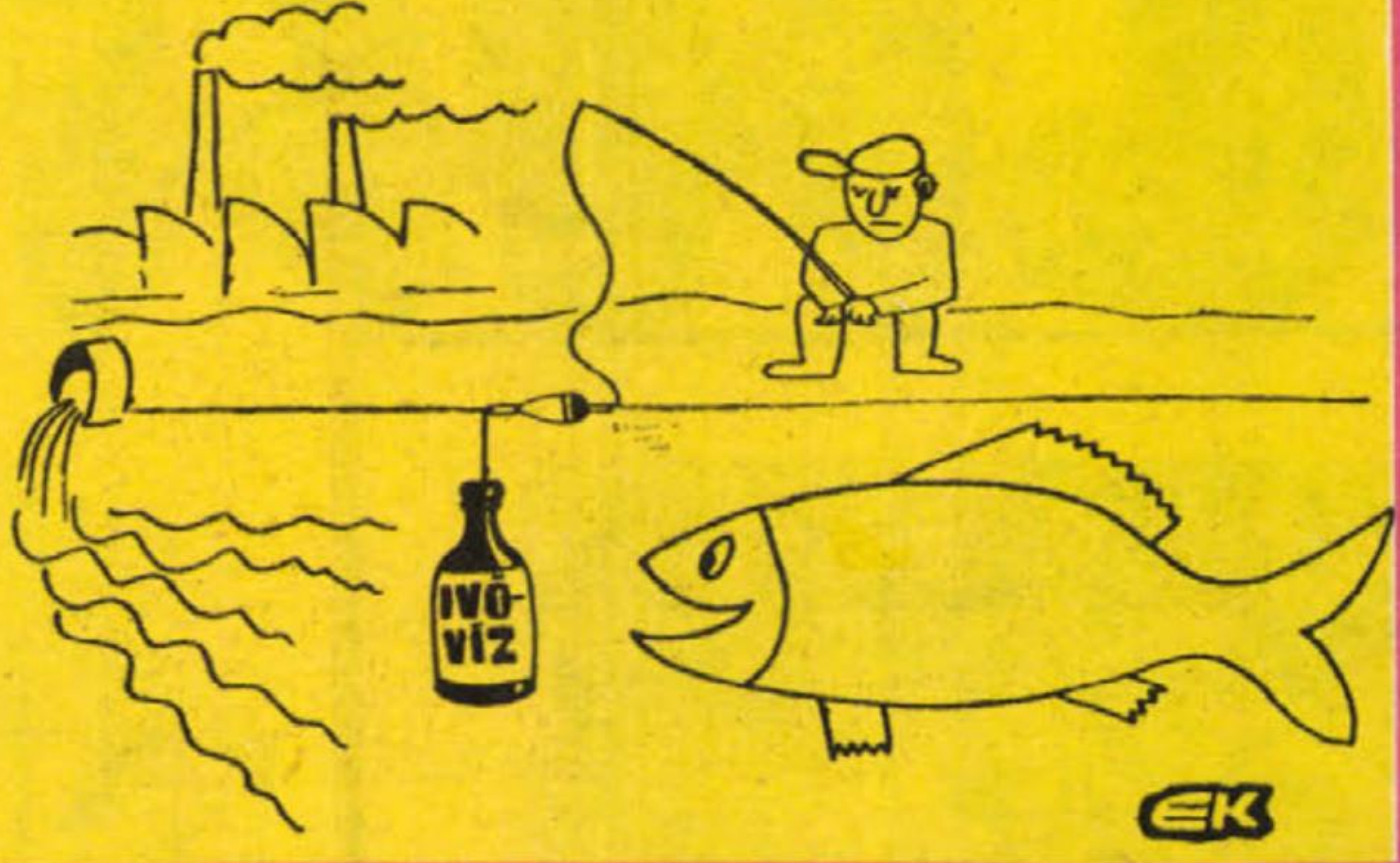

IGÉNYES KUTYA

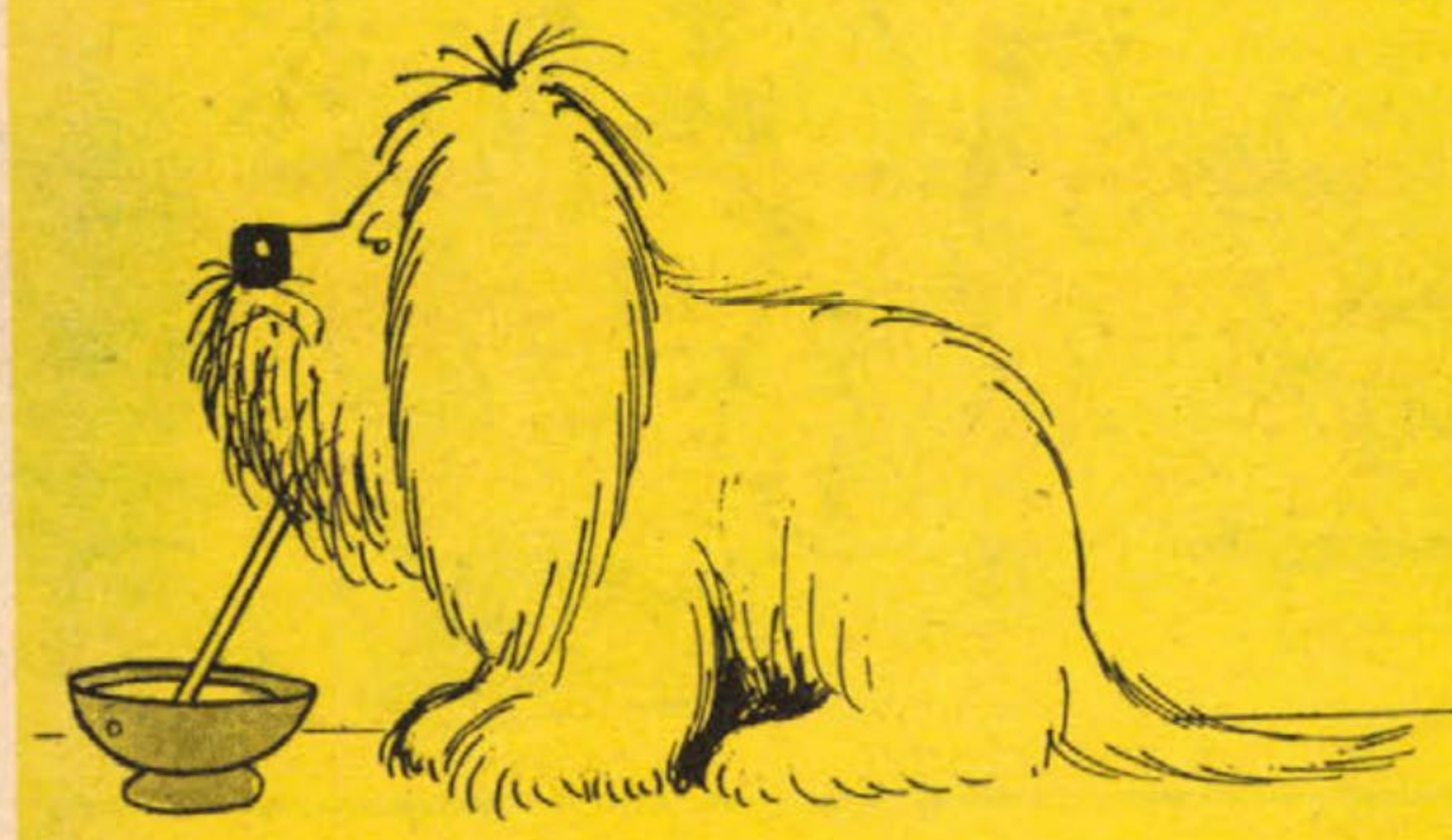

LABDARÚGÓ-TOVÁBBKÉPZÉS

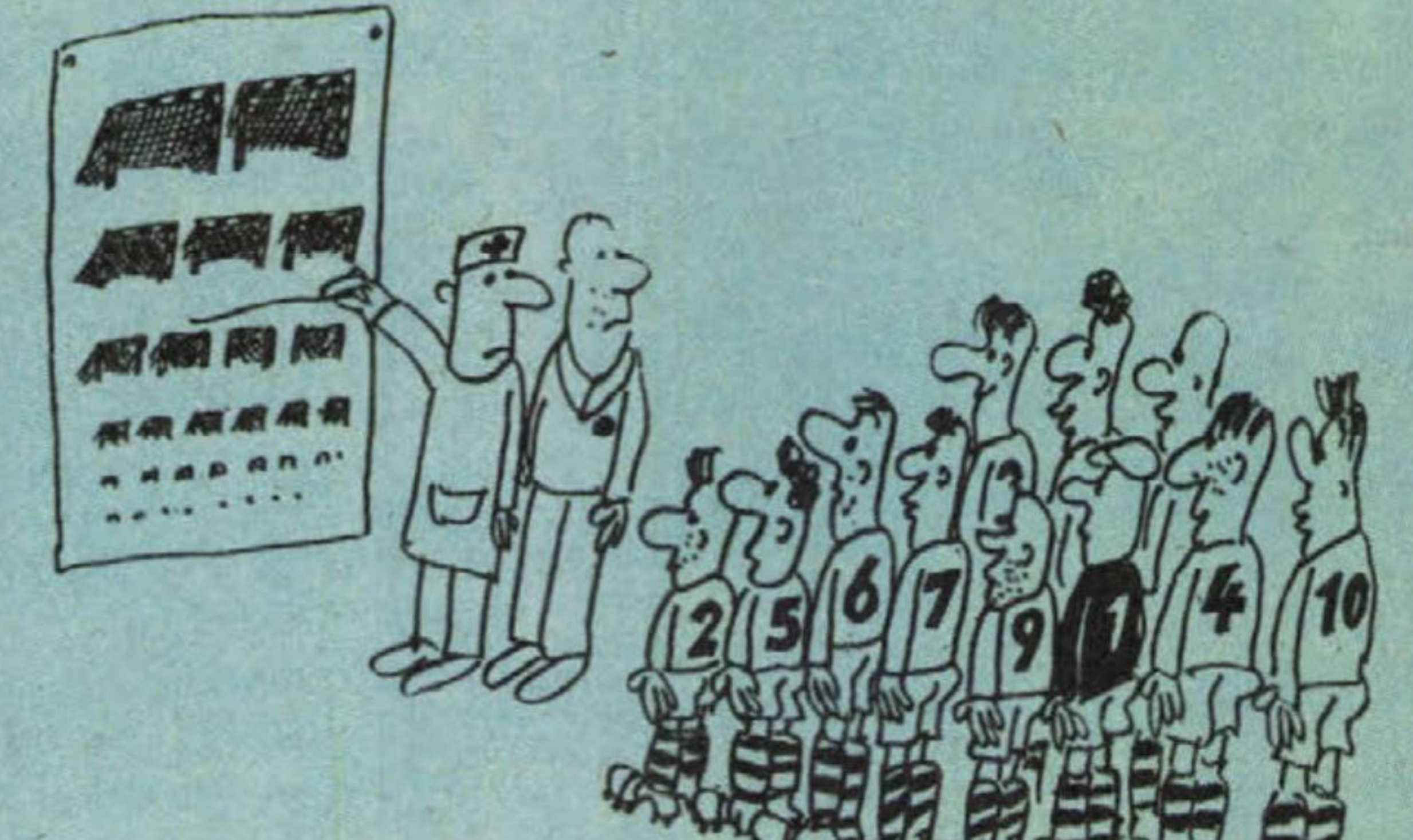

TERi

Gratulálhatsz. Megnősültem! — köszönt rám a körúton Béla, volt osztálytársam, akivel együtt jártunk a Rottenbiller utcai polgári iskolába.

— Te, a megrögzött agglegény? Akit pesti tartózkodása idején Gina Lollobrigida is hiába próbált meghódítani?

— Igen. Én, aki ezer veszélyen keresztül megőriztem a függetlenségemet, most boldogan beadtam a derekamat. A feleségem csodálatos nő. Egyszerűen nélkülözhetetlenné vált az életemben.

— Szép?

— Nekem ő a legszebb.

— Okos?

— Okos, szellemes, aranyos humora van.

— Házias?

— Mindene a főzés, mosás, vasalás.

— Ezért vetted el?

— Ezekért a tulajdonságokért még nem vettem volna feleségül, de Teri műszaki zseni is, varázslatos női ezermester, Mona Lisa mosolyú, barkácsoló fenomén. Fel tudod fogni, hogy egy magamfajta két balkezes alaknak, mit jelent egy ilyen tündér? Szenvedélye a fúrás, faragás, festés. A legegyszerűbb masinától a legbonyolultabb gépezetig mindent tökéletesen megjavít. Egy bűbájos mestert, egy örökké rendelkezésemre álló szerelőt vettem feleségül. Tudod, mit csinált Teri a nászéjszakánk hajnalán?

— Nem.

— Virradatkor homlokon csókolt, aztán felszerelt egy különleges, önműködő ruhaszárítót, almazöld festékkel befestette a konyha kopott falát és megjavította az ajtónk előtt húsz éve csöpögő ereszcsatornát.

— Le a kalappal az ilyen asszony előtt!

— Teri soha nem állna meg egy cipőüzlet kirakatánál. Ellenben órákig képes sóvár szemekkel bámulni a műszaki boltok árukészletét. Ő Európa legkedvesebb asztalosa, csókos szájú gázszerelő, imádni való kárpitos, a világ legszexesebb géplakatosa. Ilyen feleség mellett nincs dolga az embernek a kerületi házkezelőséggel, a Javszerrel, a Gelkával. Teri mindent pontosan, határidőre, tökéletesen megjavít odahaza. De most rohanok. Ma van a drágám születésnapja. Veszek neki valamit.

— Mit? Bundát? Megérdemelné.

— Dehogy. Terit az ilyen hiúságok nem érdeklik. Egy svéd satupadot és egy különleges franciakulcsot kért a születésnapjára. Megveszem a drágámnak, mert egy ilyen asszony főnyeremény...

Galambos Szilveszter

HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK

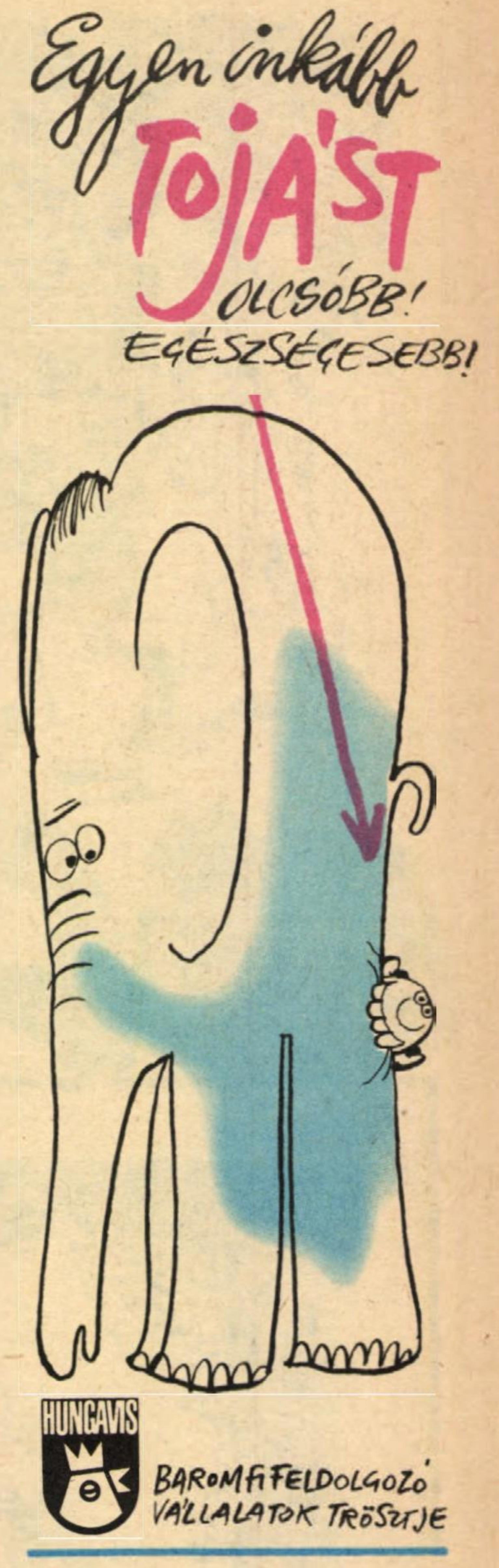

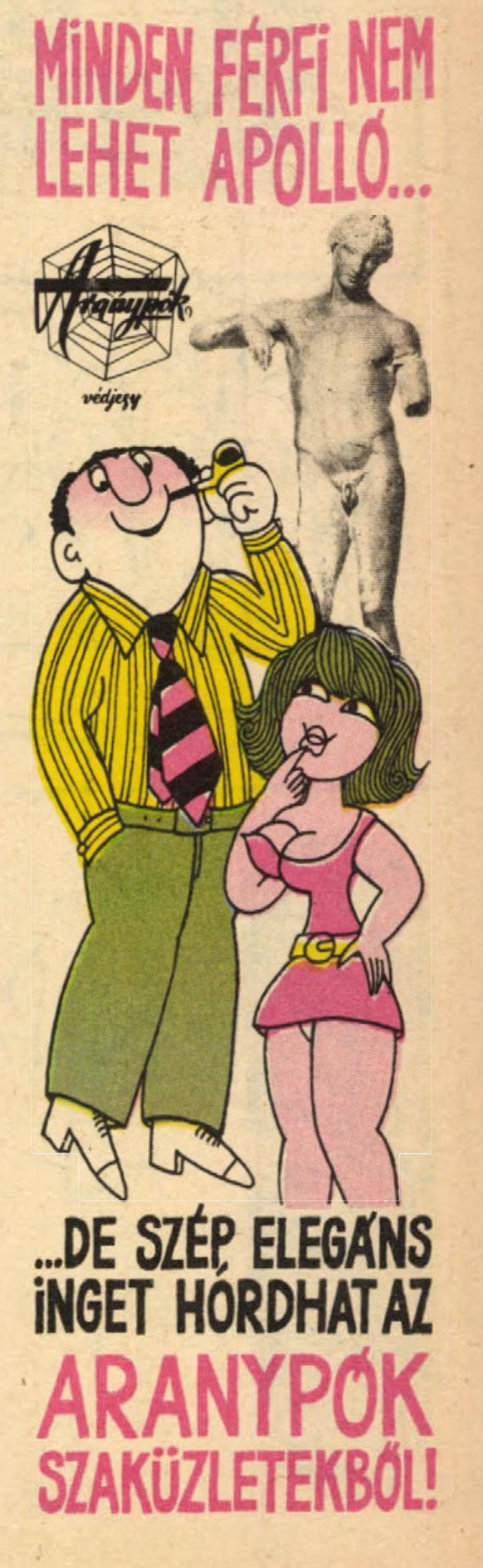
MINDEN FÉRFI NEM LEHET APOLLÓ...
Aranypók
védjegy
...DE SZÉP ELEGÁNS INGET HORDHAT AZ
ARANYPÓK
SZAKÜZLETEKBŐL!

NEM KELL PITYEREGNIE!

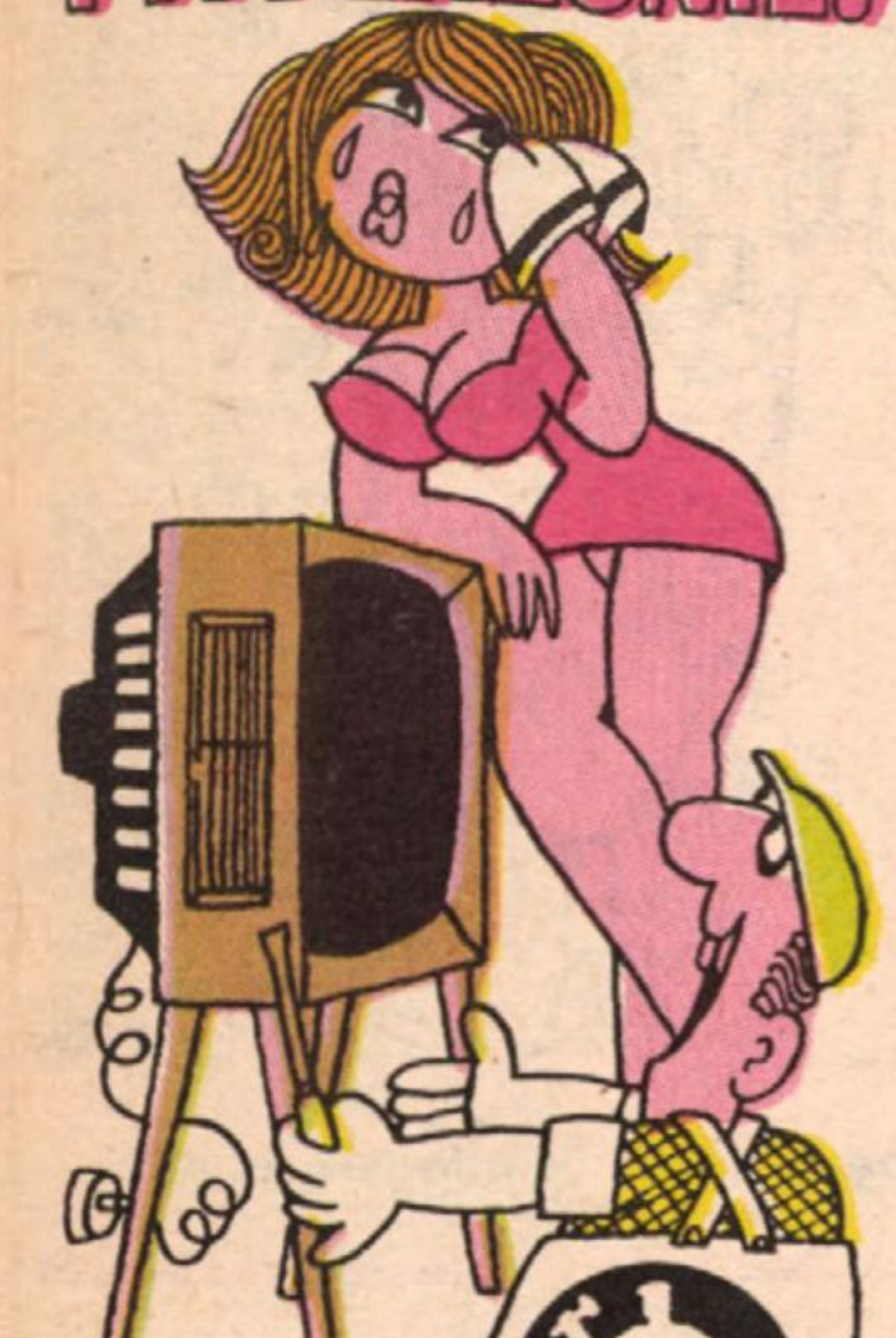

A LAKOSSÁG SZOLGÁLATÁBAN

VÁLTOZATLAN ÁRON JAVÍTJUK

TELEVÍZIÓJÁT, HŰTŐGÉPÉT, valamint belföldi és importált HÁZTARTÁSI GÉPEIT

A SZÖVETKEZETI IPAR JAVÍTÓ SZOLGÁLATA: 313-313, 117-809, 126-140

Hibabejelentés hétköznap: 7.30-tól 19 óráig,

tv-javítás vasár- és ünnepnapokon: 9-től 13 óráig.

Műszerészeink tudják, hol a hiba.

Gyors, pontos, szakszerű javítás

HIRDETÉSEINK

HIRDETÉSEINK

TÜCSÖK ÉS BOGÁR

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

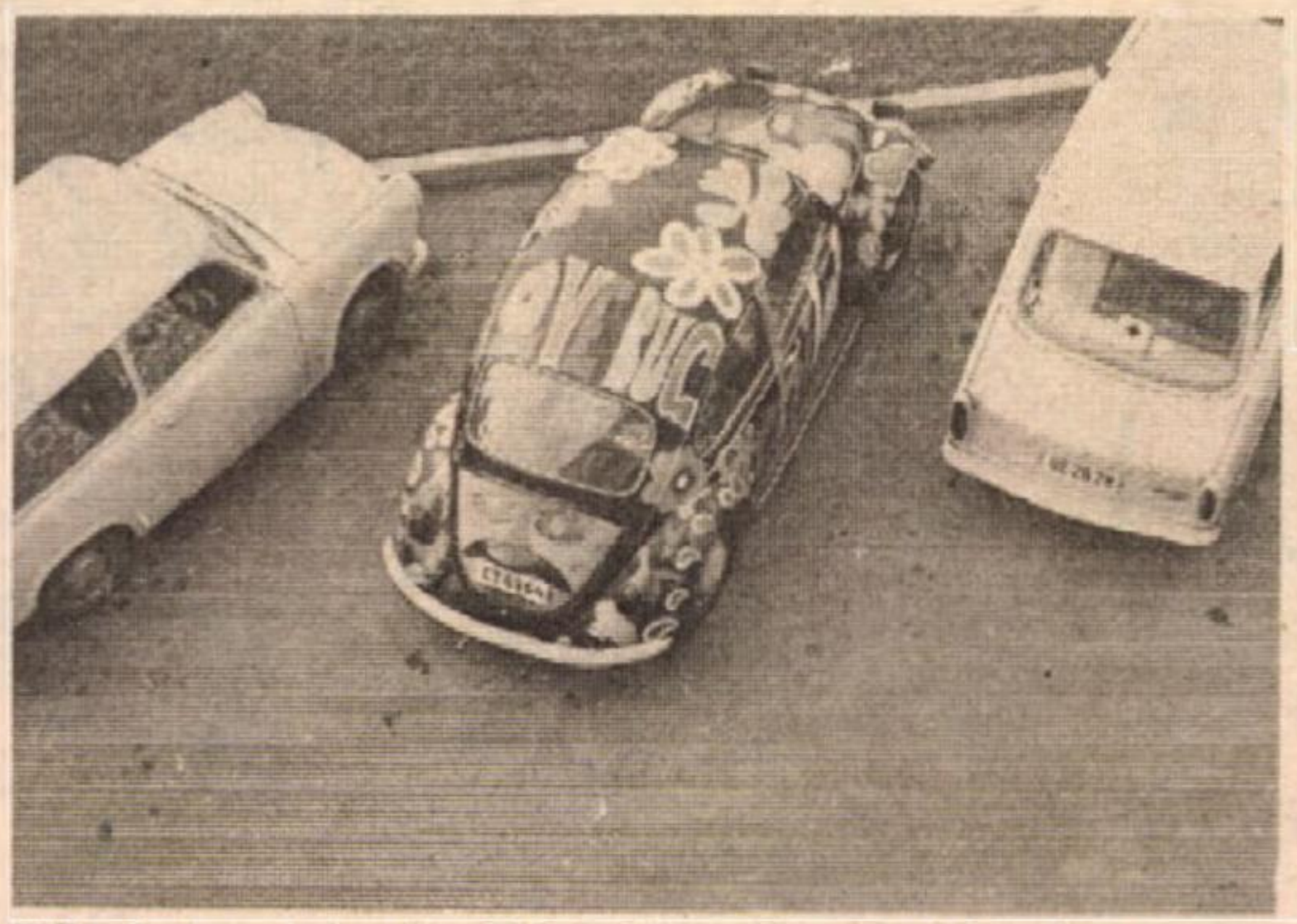

Közeleg a húsvét, élénkül a hímestojás-piac!

(A Gvadányi utcában fotózta Liszkay Géza)

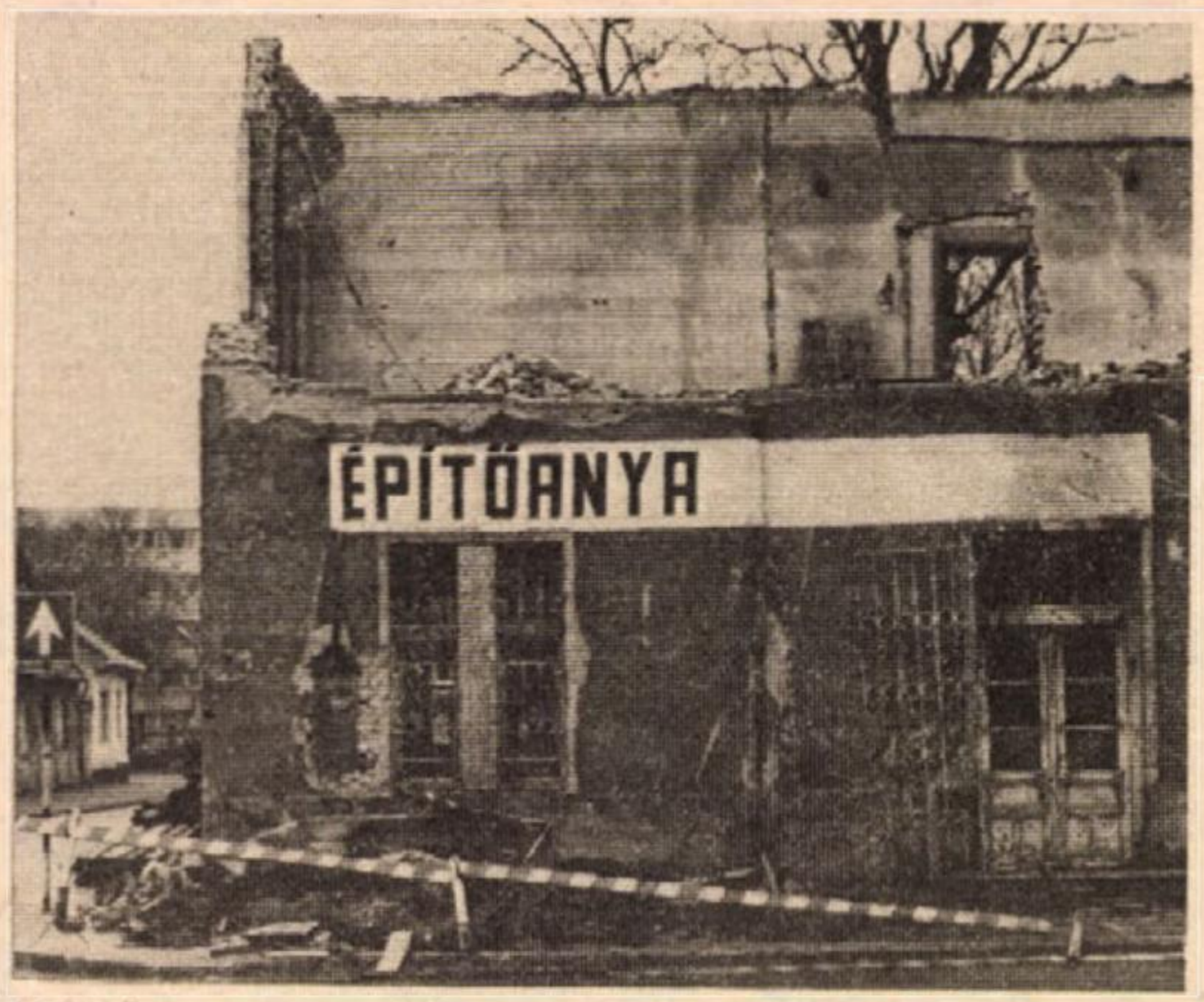

Még hozzátehetnénk: ... és romboló atya!

(Siófokon fényképezte Várnai Tibor, dunaújvárosi olvasónk)

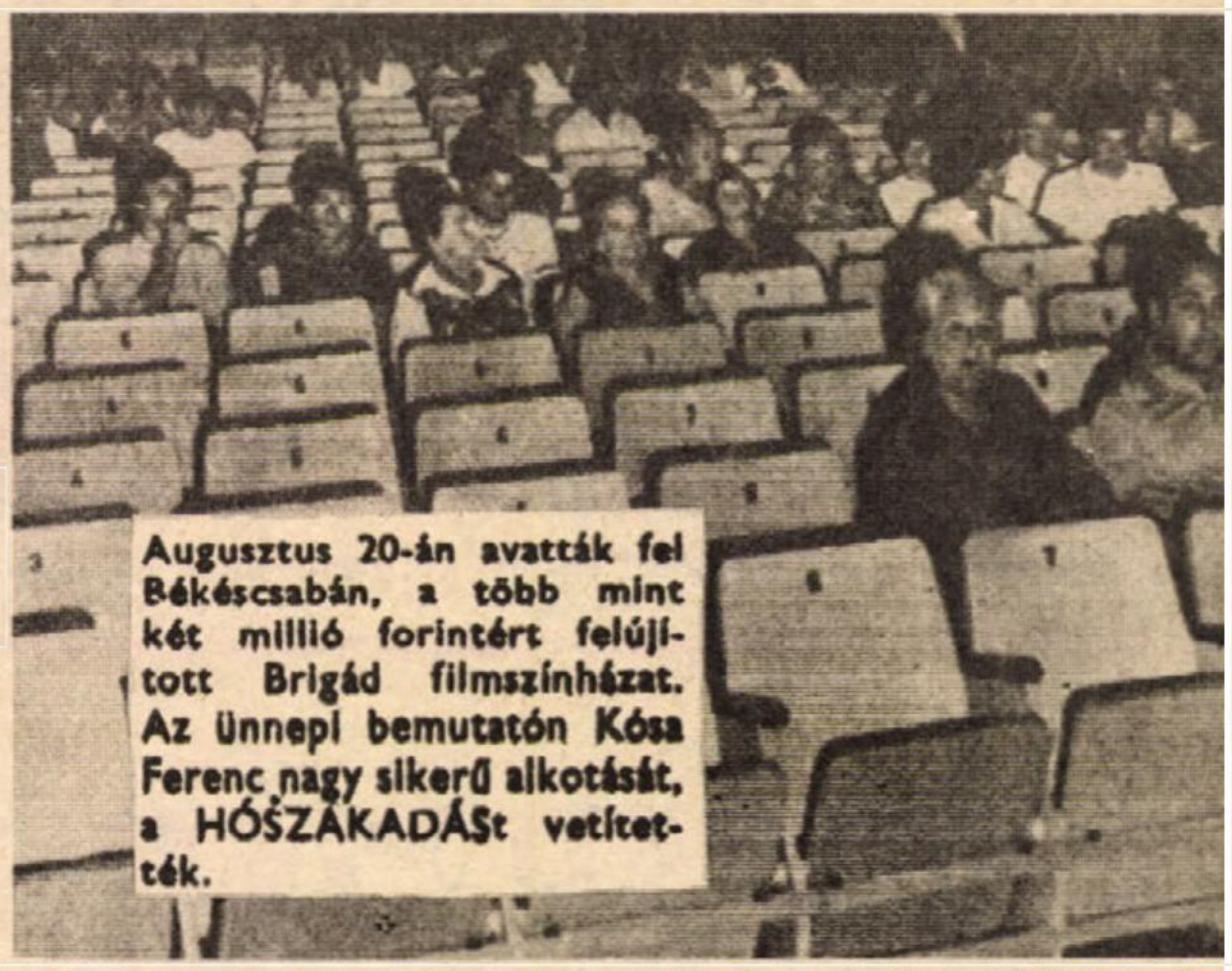

Augusztus 20-án avatták fel Békéscsabán, a több mint két millió forintért felújított Brigád filmszínházat. Az ünnepi bemutatón Kósa Ferenc nagy sikerű alkotását, a HÓSZAKADÁSt vetítették.

Tessék elképzelni hányan lesznek a felújított moziban, ha ne adj isten kisebb sikerű alkotást vetítenek!

(A Képes Film Híradóból ollózta Nemes Gyula, nyíregyházi olvasónk)

csak a nagy dínom-dánom, mulatozás. *Húzta a fúvószenekar a polkát hajnalig.* Reggelfelé ismét elindult a menet a medvével, akit a zsugori táncoltatott. A legények ismét a lányos házak-

Hajnaltól pedig a vonósok fújták a hopszasszát!

(A Kisalföld című lapban fedezte fel Vecsey Gábor, győri olvasónk)

RAVIL
COLOR SZTÁR SZÍNES TELEVÍZIÓN KELLENE NÉZNI...

SZÍNESBEN MINDEN SZEBB!

Ára: 19 000 Ft

OTP-hitelre is kapható. 20% előleggel 12 havi, 30% előleggel 18 havi részletre.

HIRDETÉSEINK

HIRDETÉSEINK

NAGY MONDÁSOK – KIS HIBÁVAL

SOK KICSI SOKRA MEGY,
csak az a baj, hogy néha-néha
idegsokkra megy!
(Egy törpe végrendeletéből)

*

BÁMUL, MINT BORJÚ AZ ÚJ KAPURA
a kétballábas csatár a futball-kapura.
Sajnos, ő a (gól)helyzet ura!
(Egy szurkoló kiadatlan emlékiratából)

EGYIK KUTYA, MÁSIK EB,
de nem mindegy, hogy embertársadat
kutyába, vagy kutyába se veszed!
(A Kutyául érzem olykor magamat c. vígoperából)

*

A KOCKA EL VAN VETVE,
a búza nincs elvetve,
a szex nincsen megvetve,
s az ágy? az meg van vetve
– közvetlenül vagy közvetve.
(Rövid kritika egy hosszú filmről)

Székely Dezső

NYÜGÖS ASSZONYKA

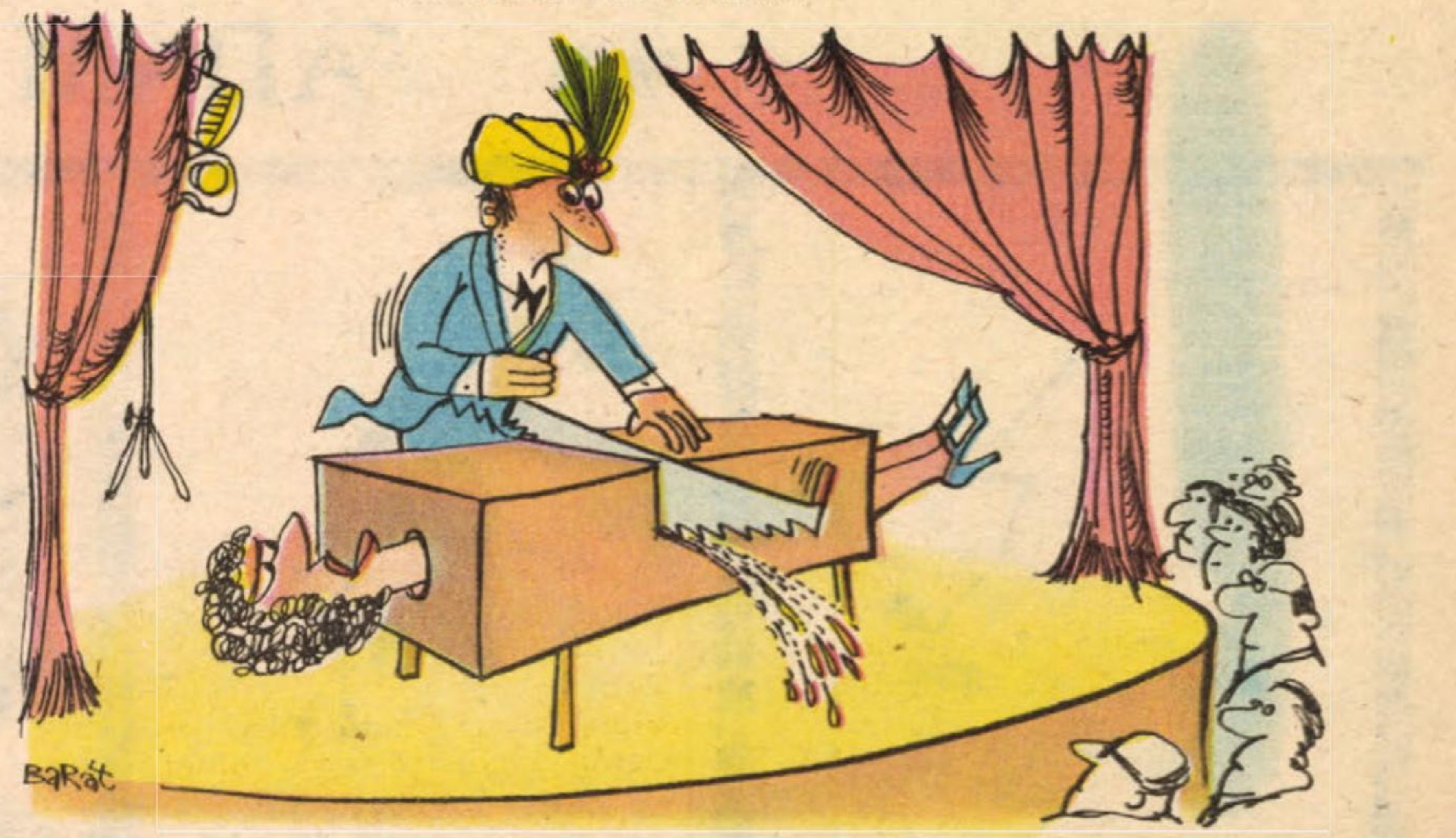

– Vigyen el az ördög! Már megint nem középen vágtál ketté!

SZÜLŐI AMBÍCIÓK

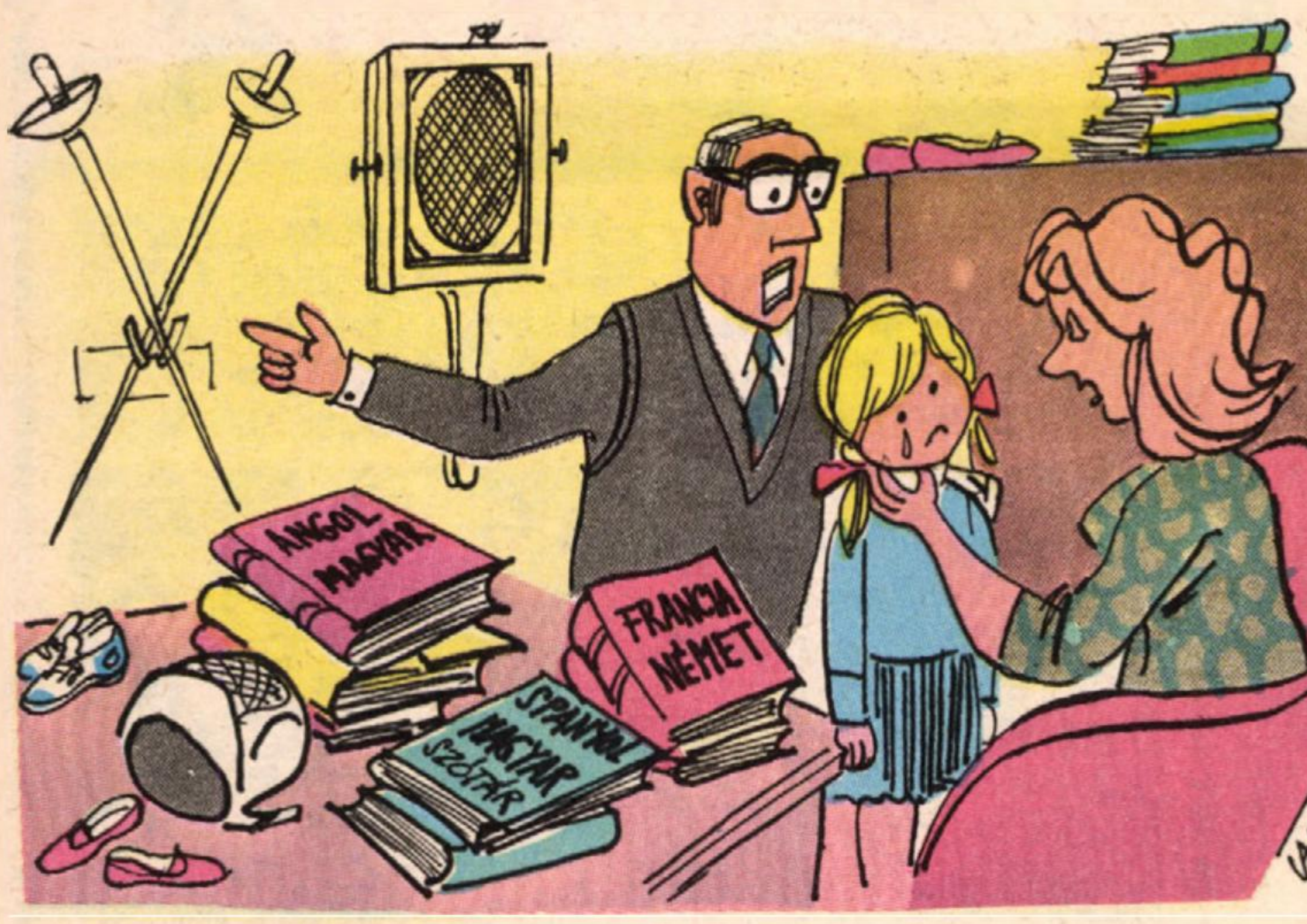

– Hogyan legyen belőled zseni, ha nem jársz különórákra?

NEHÉZ IDŐK

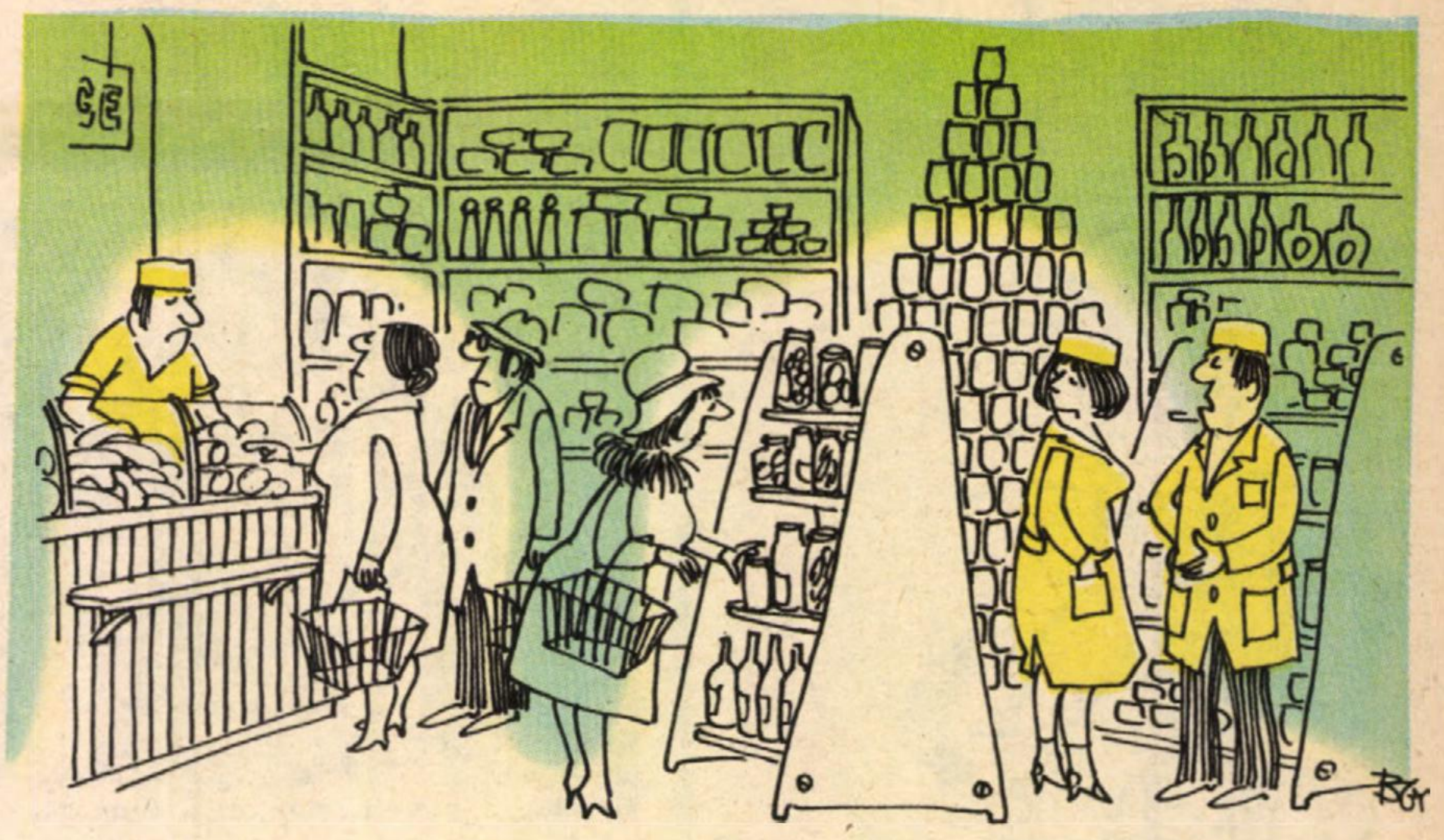

– Én már nem is hiszem, hogy létezik egyszerű vevő. Mindegyik ellenőr!

ANEKDOTÁK

Jókai Mórt estélyre hívták, de ő nem akart elmenni, mert tudta, hogy ott ünnepelni akarják, amitől a nagy mesemondó irtózott. Névjegyet küldött maga helyett a házigazdának:

„Sajnálatomra nem jelenhetek meg, mert egész nap a fejemet borogatják."

Laborfalvy Róza elolvasta a névjegyet és meglepetten méltatlankodott:

— Te Móric, te ilyen jól tudsz füllenteni?

— Dehogy tudok — mentegetőzött Jókai —, ez színtiszta igazság. Tudod jól, hogy Zala Gyuri csinálja a mellszobromat agyagból és egész nap borogatja a fejemet, hogy meg ne száradjon és szét ne repedjen...

A Mikszáth-asztalnál hiába várták egyszer Nagy Miklóst, a Vasárnapi Újság lelkiismeretes szerkesztőjét. Végre Szabó Endre megkérdezte a nagy palóctól:

— Talán csak nem fejezted be novelládat a Vasárnapi Újságban, Kálmán?

Mikszáth rábólintott:

— De be! Hanem azért a Nagy Miklós mégis el fog jönni!

— Dejszen azt nem látjuk, míg új novellát nem kezdesz neki.

Mikszáth csak áttette szivarját egyik fogáról a másikra... és Nagy Miklós pontosan tizenegy órakor valóban megjelent.

— Honnan tudtad, hogy eljön? — faggatták később Mikszáthot barátai.

— Nagyon egyszerű az — felelte Mikszáth. — Én már csakugyan befejeztem a novellámat, de ő azt hiszi, hogy még valami következik, mert a kézirat végére nem pontot tettem, hanem vesszőt...

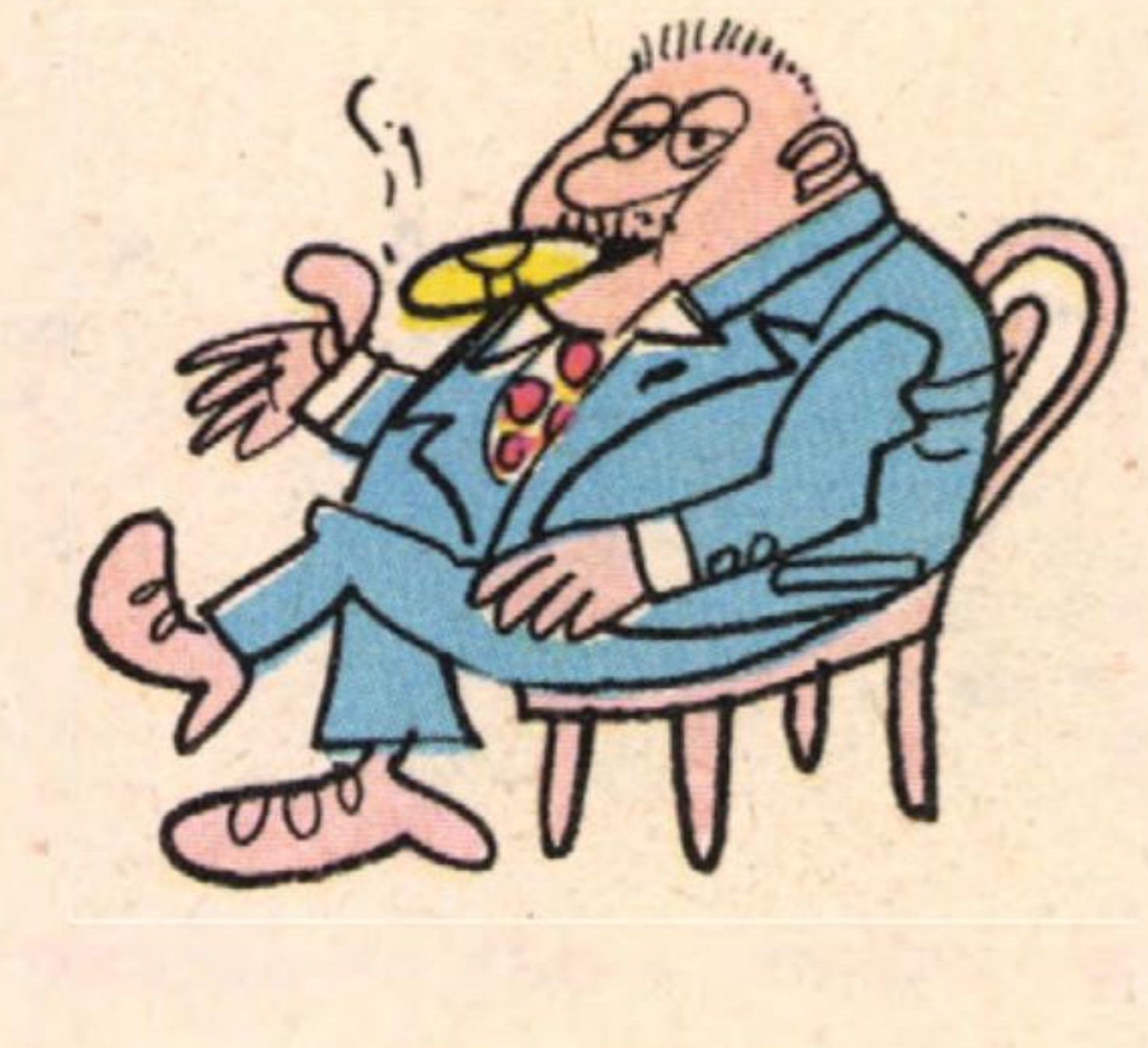

*

Bródy Sándor meghívta egyszer Heltai Jenőt ebédre.

— Eriggy csak a gyerekekhez, fiúkám — biztatta barátságosan Heltait, amikor megérkeztek —, nekem még a feleségemmel kell veszekednem egy kicsit.

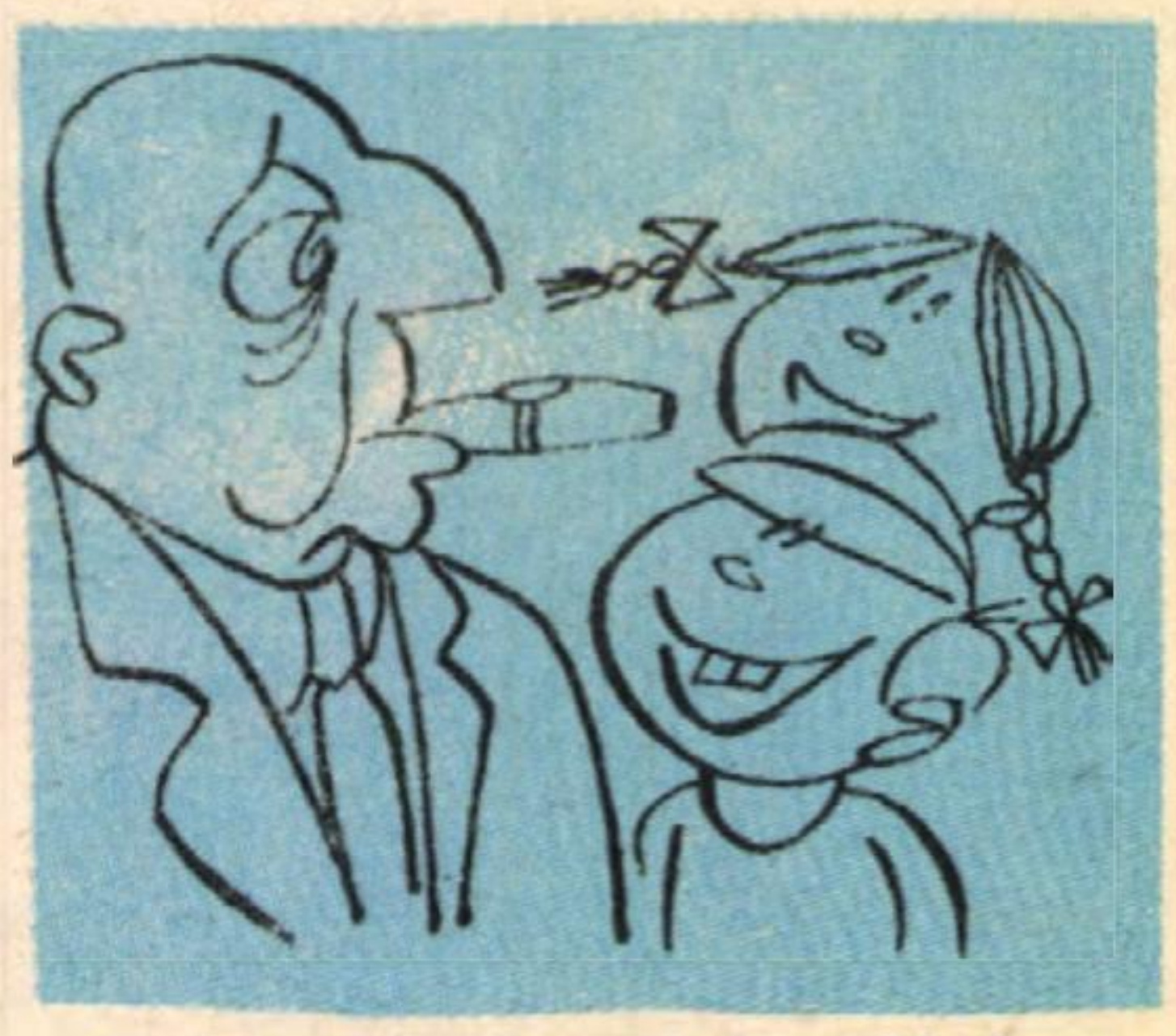

Bródy Sándor fiai valóságos csatazajjal fogadták Heltait.

— Hát maga az a János bácsi — kérdezték ujjongva —, aki az Otthonban annyit tódít?

Kiderült, hogy ha Bródy Sándor valami mókás történettel akarta szórakoztatni családját, rendszerint azzal kezdte:

— Heltai Jenő tódította ma az Otthonban...

Révész Tibor gyűjtése

DRÁMAI PILLANAT

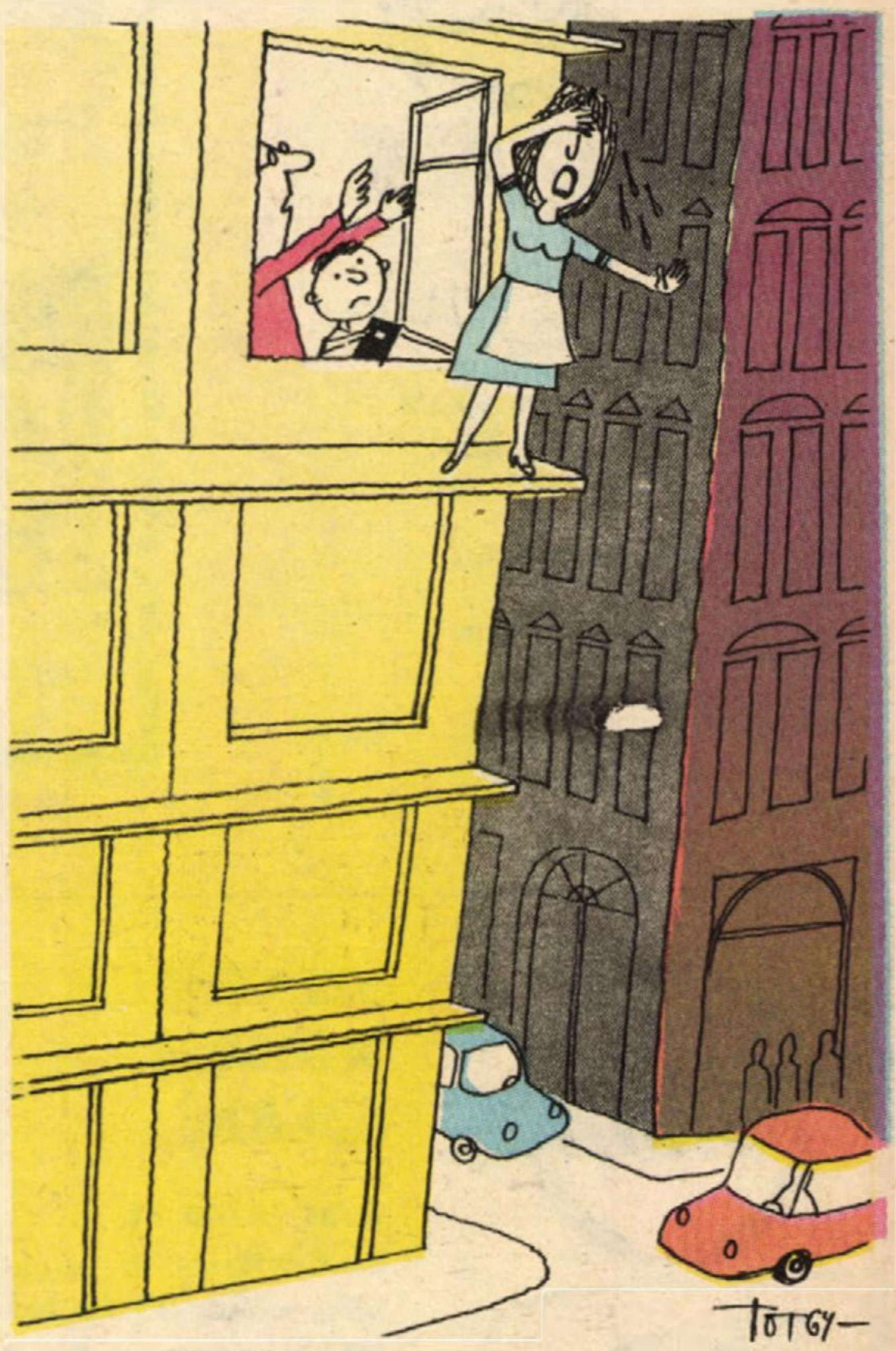

– Nem bírom tovább, a fiunk már megint hozott egy kettest!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Kávéház. Az egyik vendég megkérdezi a másiktól:
— Tessék mondani, kérem szépen, hányadika van ma?
— Nem tudom.
— Ott van az újság a kezében.
— Akkor sem tudom megmondani önnek: ez a tegnapi újság.

ÁDÁM és ÉVA

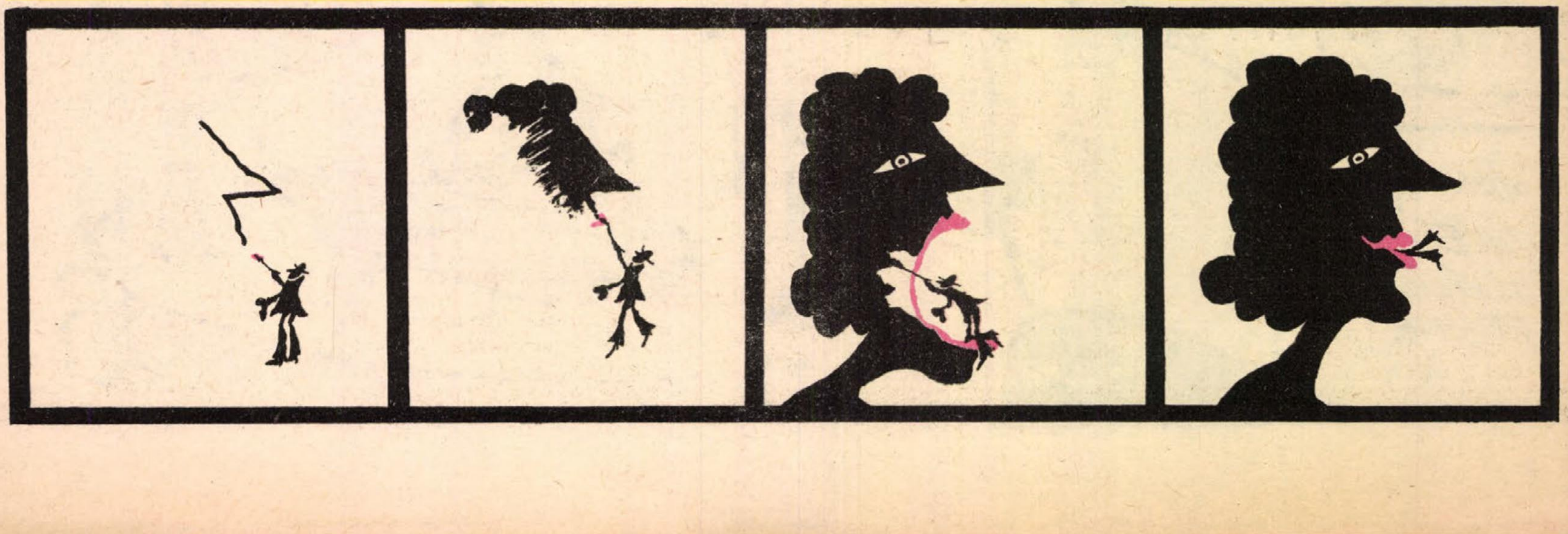

JOGSEGÉLYSZOLGÁLAT

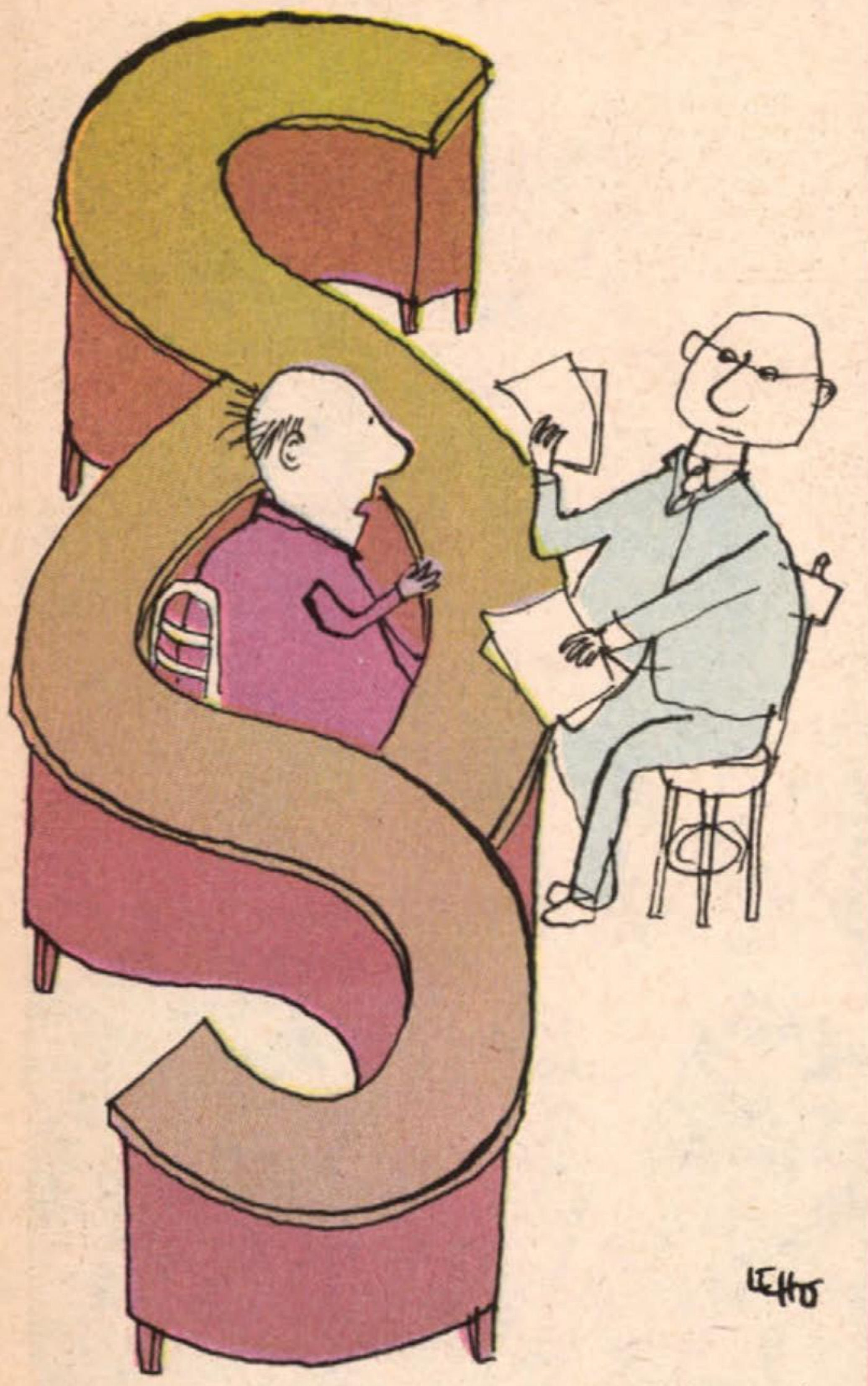

– Ebből évek óta nem tudok kikecmeregni.

AUTÓBÖRZÉN

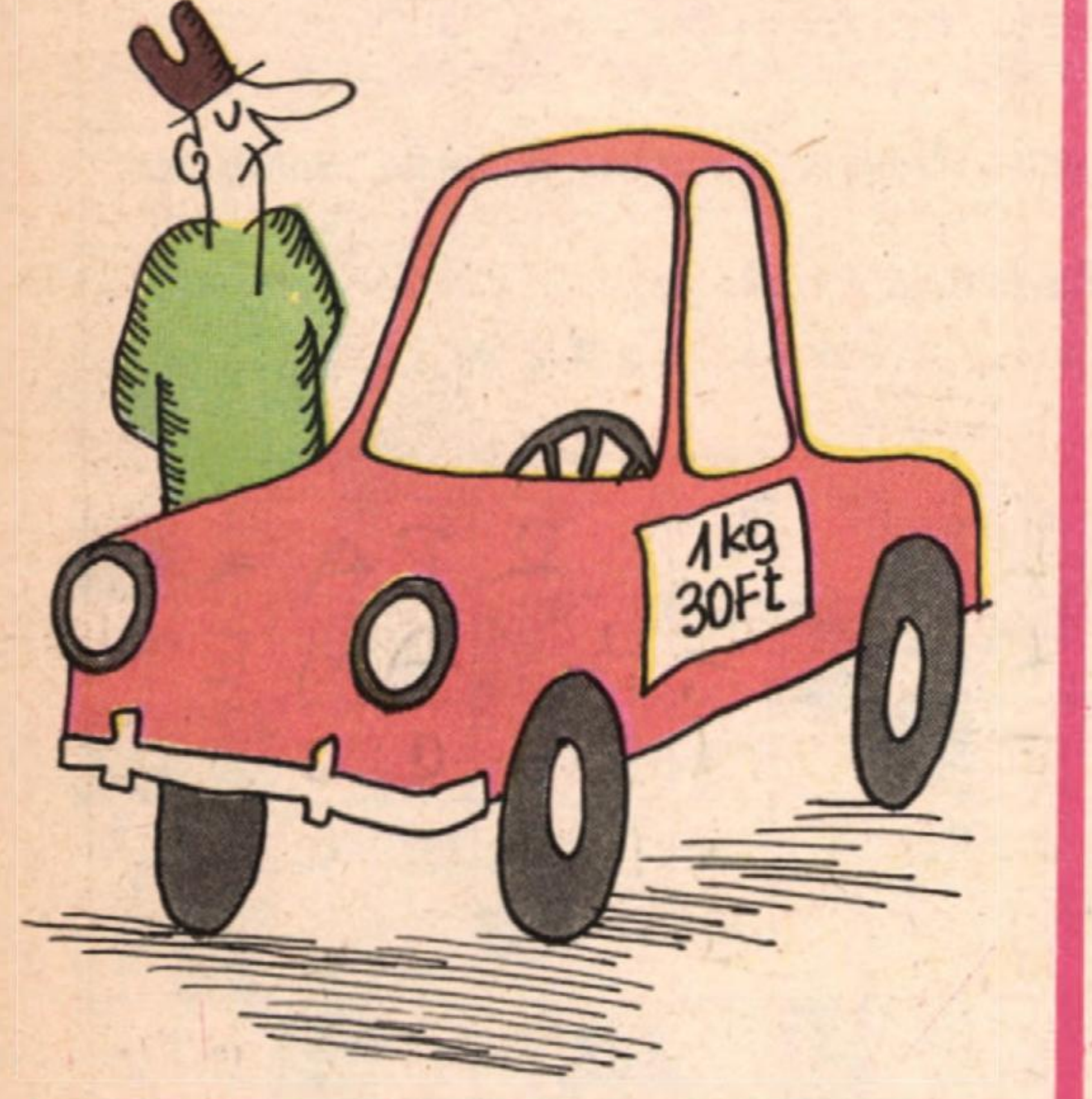

Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Tabi László
Főszerkesztő-helyettes: Földes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Szerkesztőség:
Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14.
Postacím: 1977 Budapest
Telefon: 335-718
Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3
Postacím: 1959 Bp. Tel.: 343-100, 142-226

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely kézbesítő postahivatalnál, a kézbesítőknél, a Posta hírlapüzleteiben és a Posta Központi Hírlap Irodánál (KHI, Budapest V., József nádor tér 1. sz.) közvetlenül, vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215-96162 pénzforgalmi jelzőszámlára. Előfizetési díj egy évre: 90.— Ft, félévre: 45.— Ft, negyedévre: 22,50 Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában
75.2308/2-12 — Budapest V.,
Bajcsy-Zsilinszky út 78.
Ofszet rotációs eljárással,
Ultraset 72-es gépen
Felelős vezető: Bolgár Imre
vezérigazgató

INDEX: 25 504

IDEGCSILLAPÍTÓ

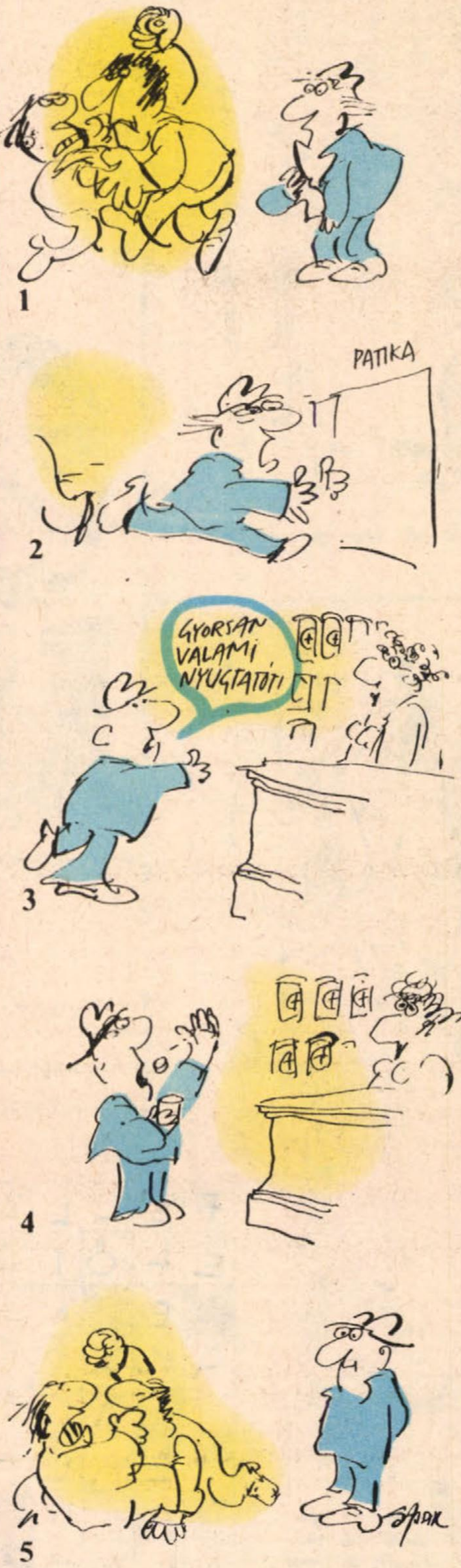

MEGLEPŐ BÁTORSÁG

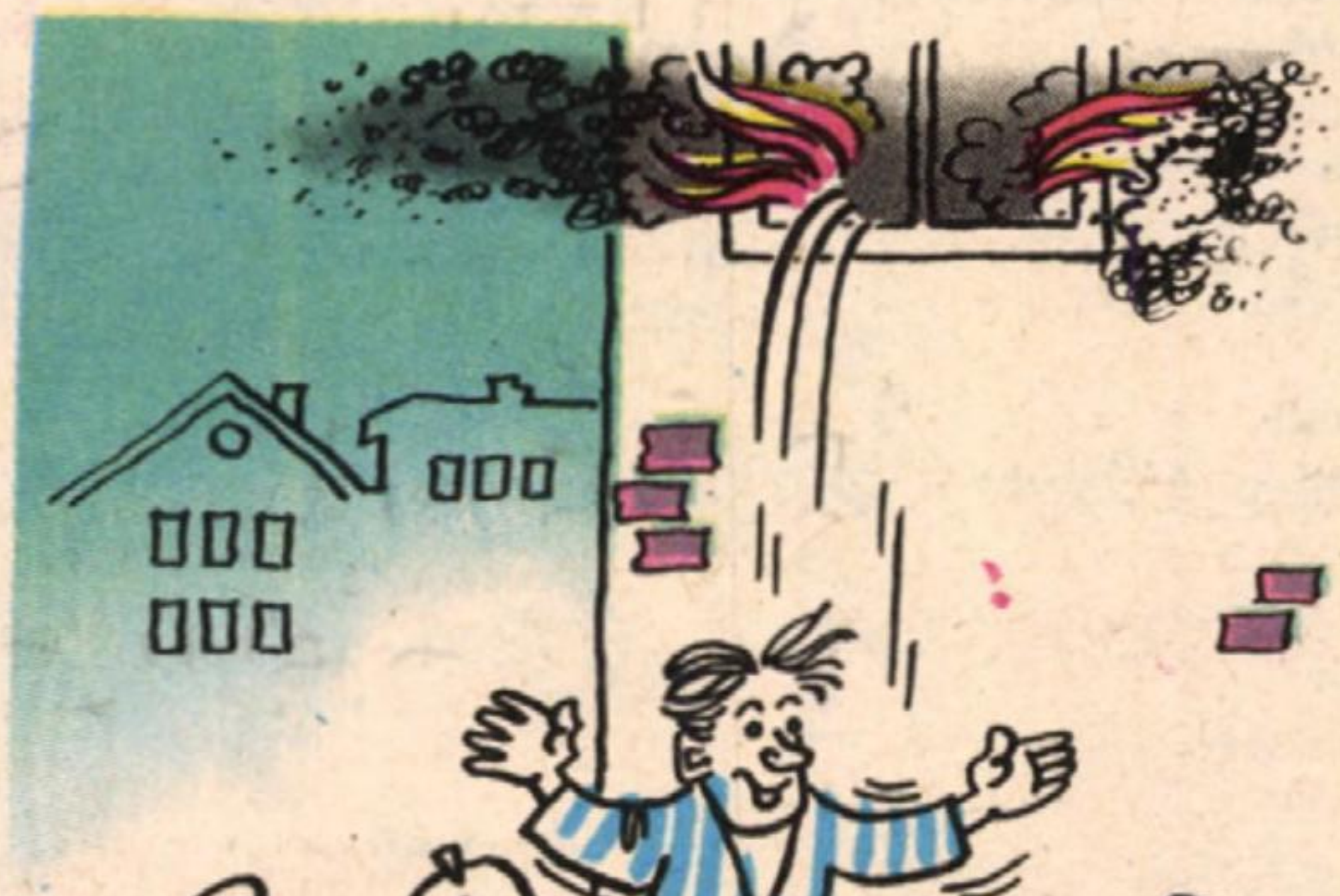

– Uraim, hadd ugorjak még egyszer! Megcsinálom most dupla szaltóval és csavarral...

ITT OLVASTUK — OTT OLVASTUK

DIRIGÁLNI MUSZÁJ?

A nyugatnémet fővárosban bejelentették: április 12-én, egy bonni hangversenyen Edward Heath volt miniszterelnök, az angol konzervatívok bukott vezére vezényli a londoni szimfonikusokat. A plakátokra kiírták, hogy ez lesz Heath első külföldi karmesteri szereplése.

A Daily Mirror fanyar kommentárja: „Belföldön már nem veheti kezébe a karmesteri pálcát”.

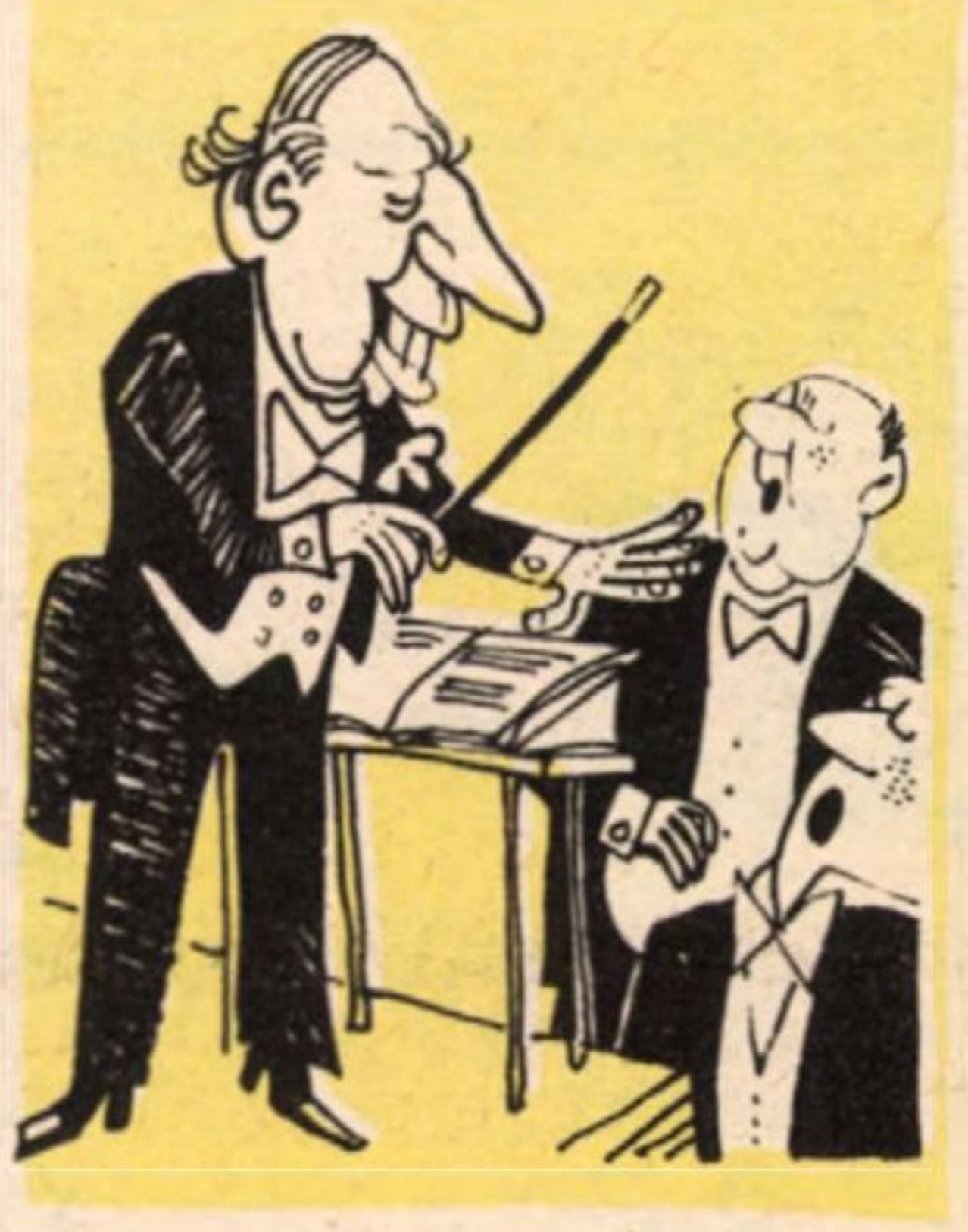

EGYENJOGÚSÁG

Ez nemcsak nőnapi történet. Hiszen 1975-öt a különböző világszervezetek a Nők Évének nyilvánították. Ezzel kapcsolatban az ausztráliai Sydney városában megjelenő Herald című napilap a következő állami döntésről ad hírt: „A nők nemzetközi évére való tekintettel az ausztráliai kormány határozatot hozott. Eszerint szakítanak azzal a szokással, hogy a pusztító ciklonokat női névre kereszteljék. Ezentúl — mint az ausztráliai meteorológiai intézetnek adott utasítás leszögezi — a ciklonok felét női, felét pedig férfinévvel kell ellátni. William Morrison tudományügyi miniszter szerint ugyanis mindkét nemnek azonos felelősséget kell viselnie a szélviharok által okozott pusztításokért.”

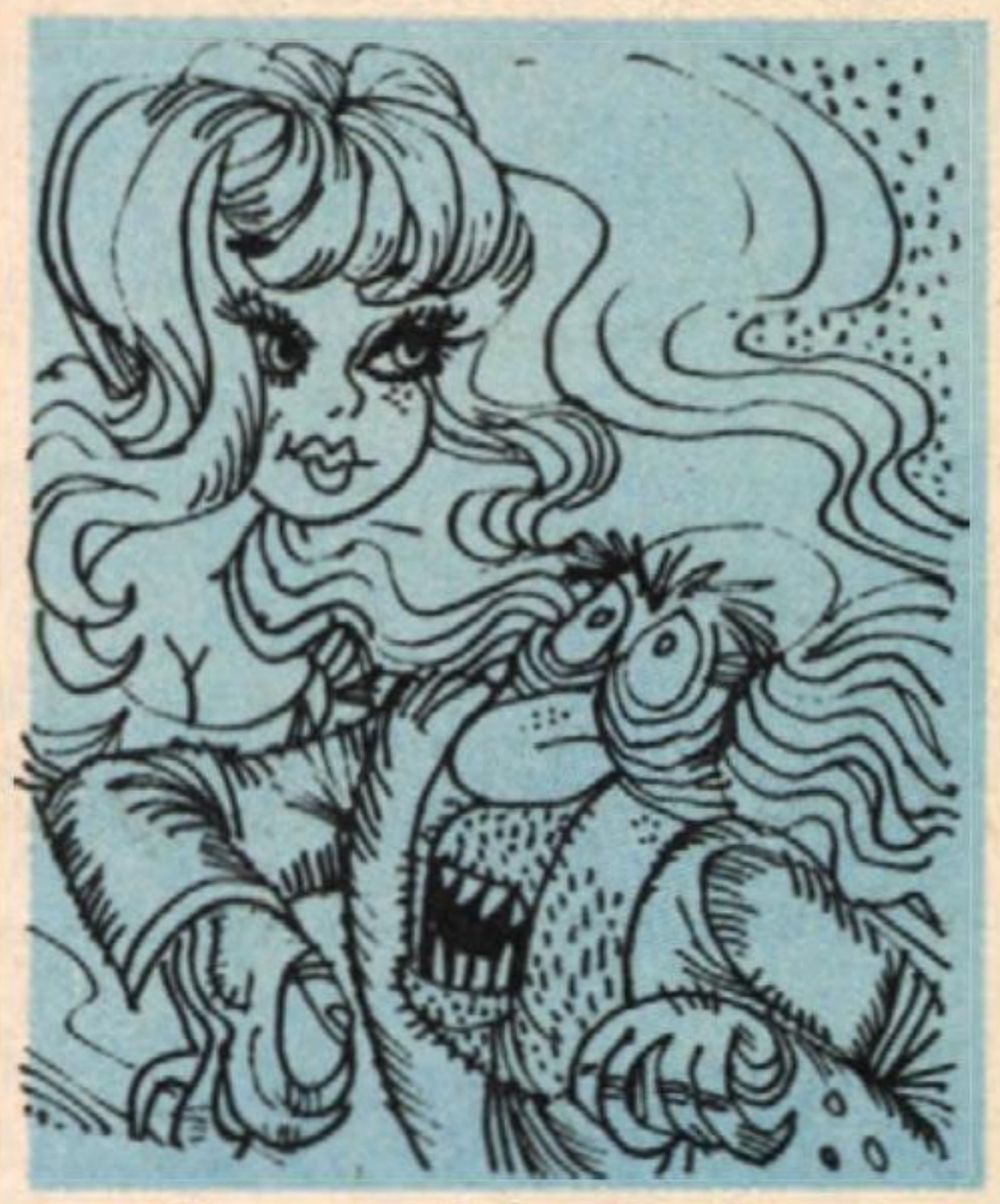

KÁRTÉRÍTÉS

Pasquale Maulicino 61 éves nyugalmazott állami tisztviselő, aki Imperia városában lakik, legutóbb 1600 lírát kapott postán az olasz belügyminisztériumtól. Ez 16 jó olasz feketekávé árának felel meg. Nem tudván mire vélni az ügyet, érdeklődött a minisztériumban. Ott — a Corriera della Sera riporterének fogalmazása szerint — a következő választ kapta: „Pasquale Maulicino listáinkon szerepelt mint egyike azoknak az olaszoknak, akiket az 1936-os abesszíniai hadjárat idején az állam áttelepített Etiópiába. A második világháborúban elvesztette etiópiai házát, bútorait és megtakarított pénzét, ezért 1945 elején kártérítési igénnyel fordult az olasz kormányhoz. A belügyminisztérium most döntött a kártérítési igény elfogadásáról, a kérvényben feltüntetett összegben”.

Hát igen, erős az infláció.

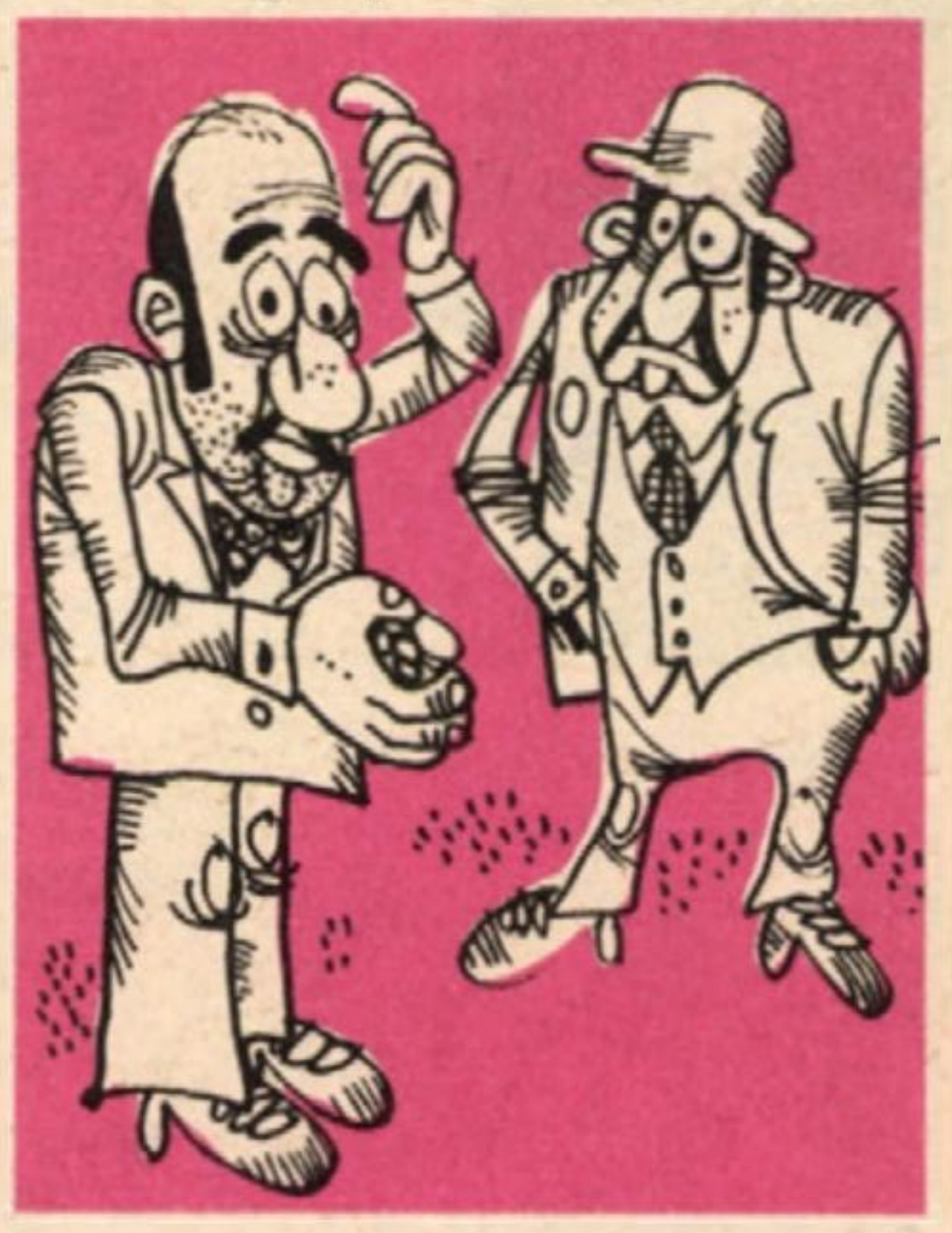

HONATYA-MIGRÉN

Nagy-Britanniában néhány év óta működik egy „Migraine Trust” nevű szervezet. Ez a legkiválóbb idegorvosok és belgyógyászok bevonásával azt vizsgálja, hogy a fejfájás-rohamok milyen foglalkozásbeli embereket gyötörnek leginkább. Az Associated Press londoni jelentése a következőket közli: „Január óta a brit képviselőház 635 tagját megvizsgálták. Az eredmény az volt, hogy a tagok 28 százaléka szenved erős migrénrohamokban. Az Evening Standard kommentárja: „Voltaképpen örülhetünk: ez az első orvosi bizonyíték, hogy valamennyi képviselőnknek van feje, ami fájjon”.

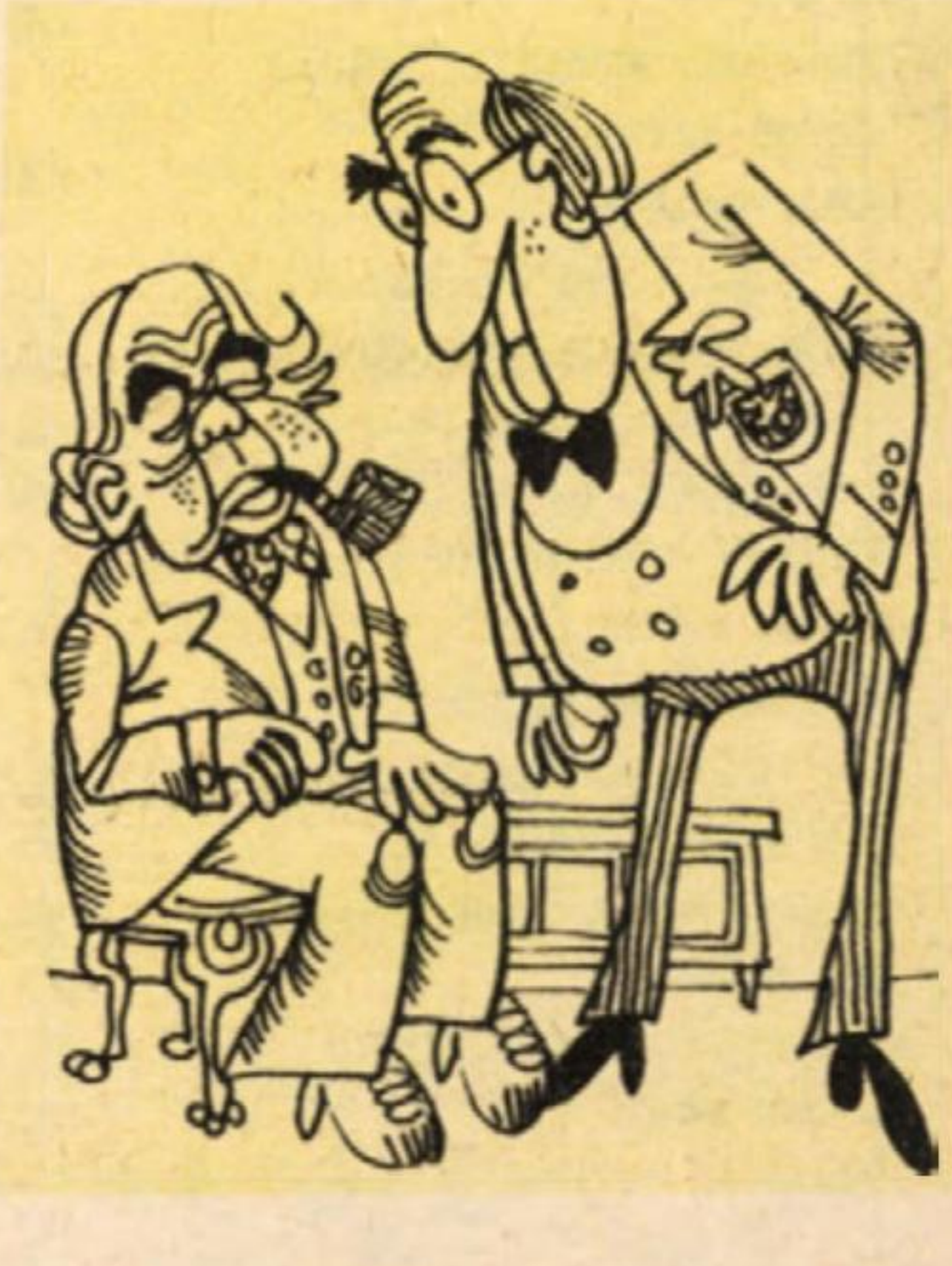

ELÉGEDETLENSÉG

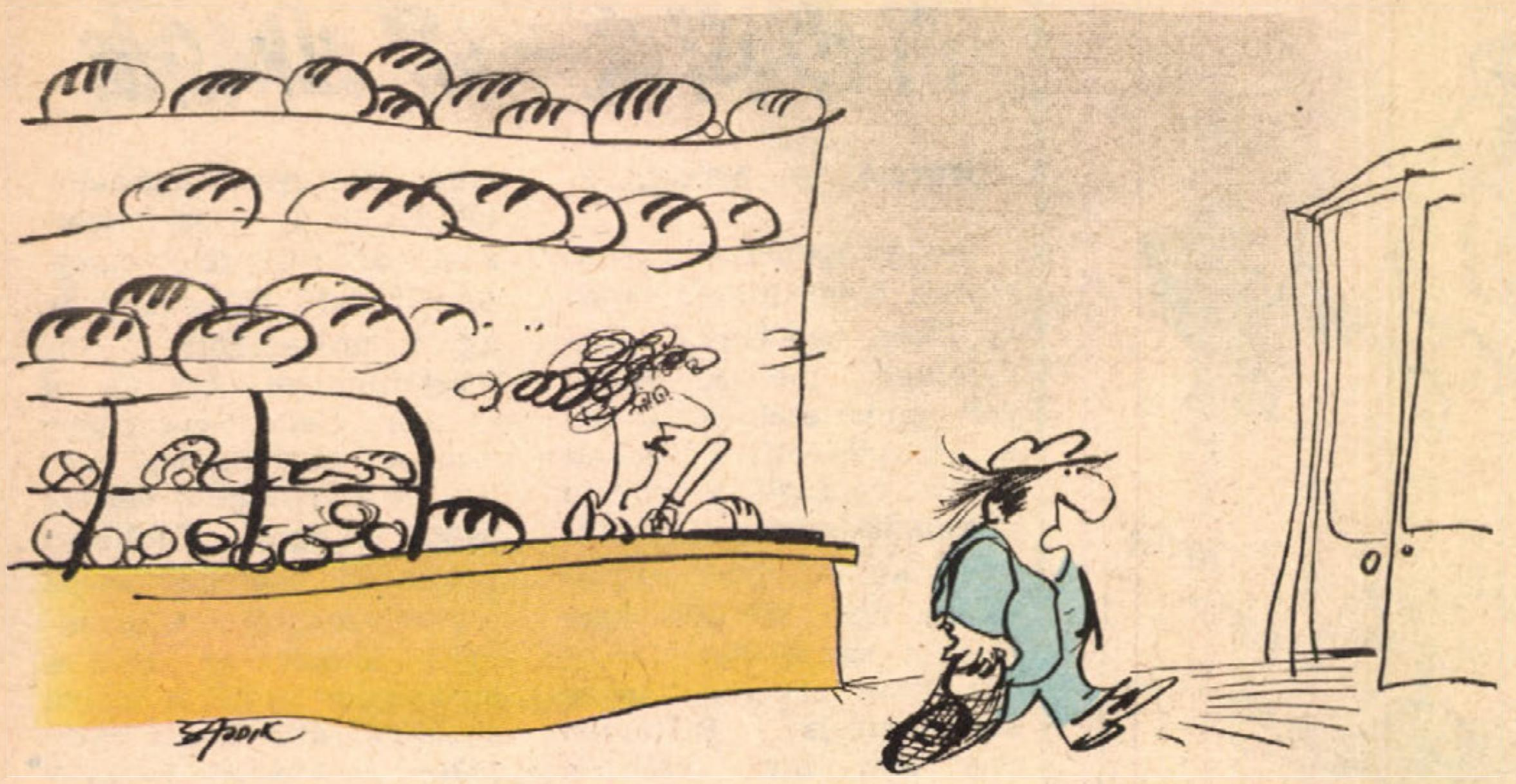

– A kenyér minősége sokat javult, de most meg a kiszolgálónő nem olyan csinos, mint a régi volt...

HÁZASSÁG ELÖTTI TANÁCSADÁS

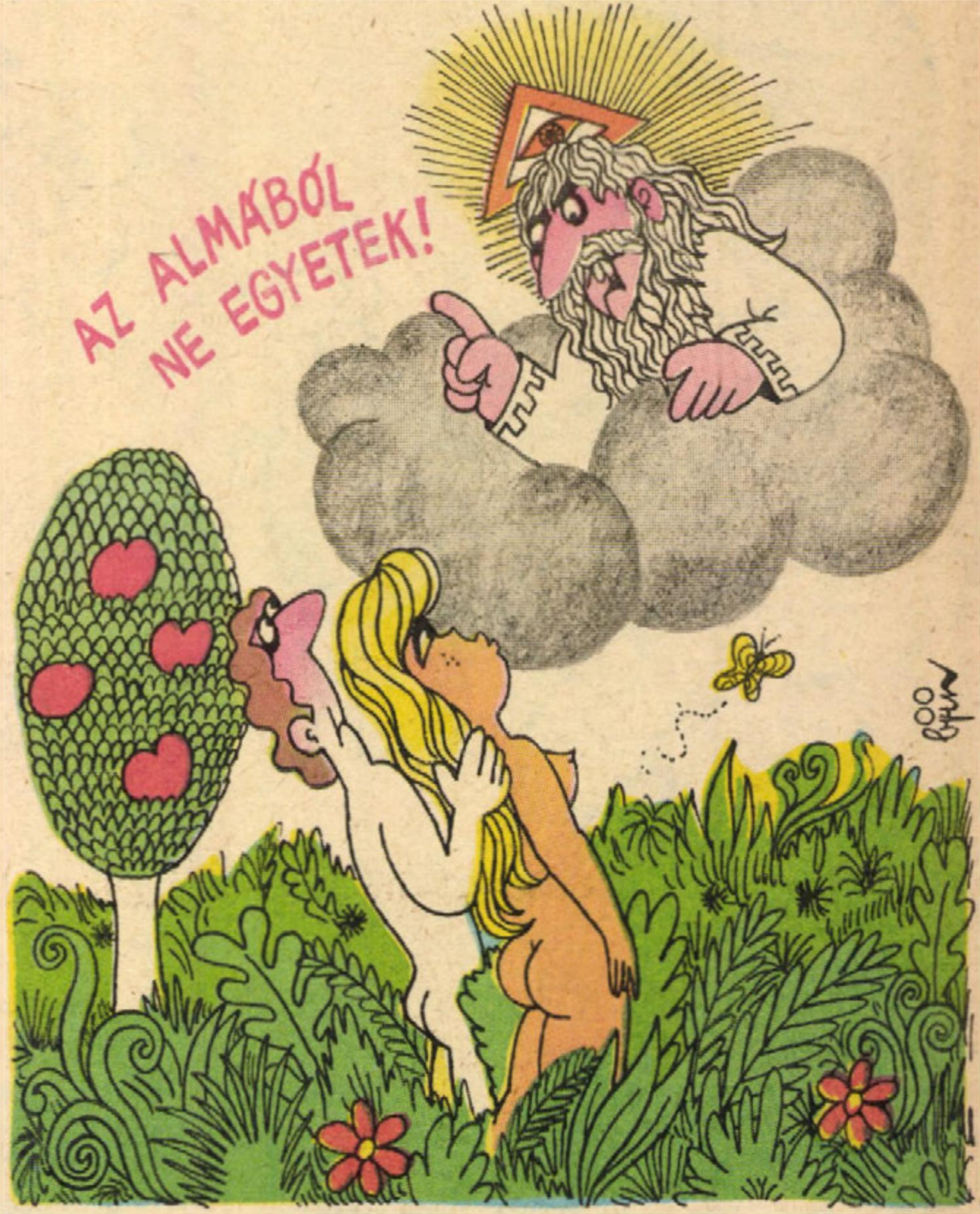
AZ ALMÁBÓL NE EGYETEK!

MAGYARNÓTA EST

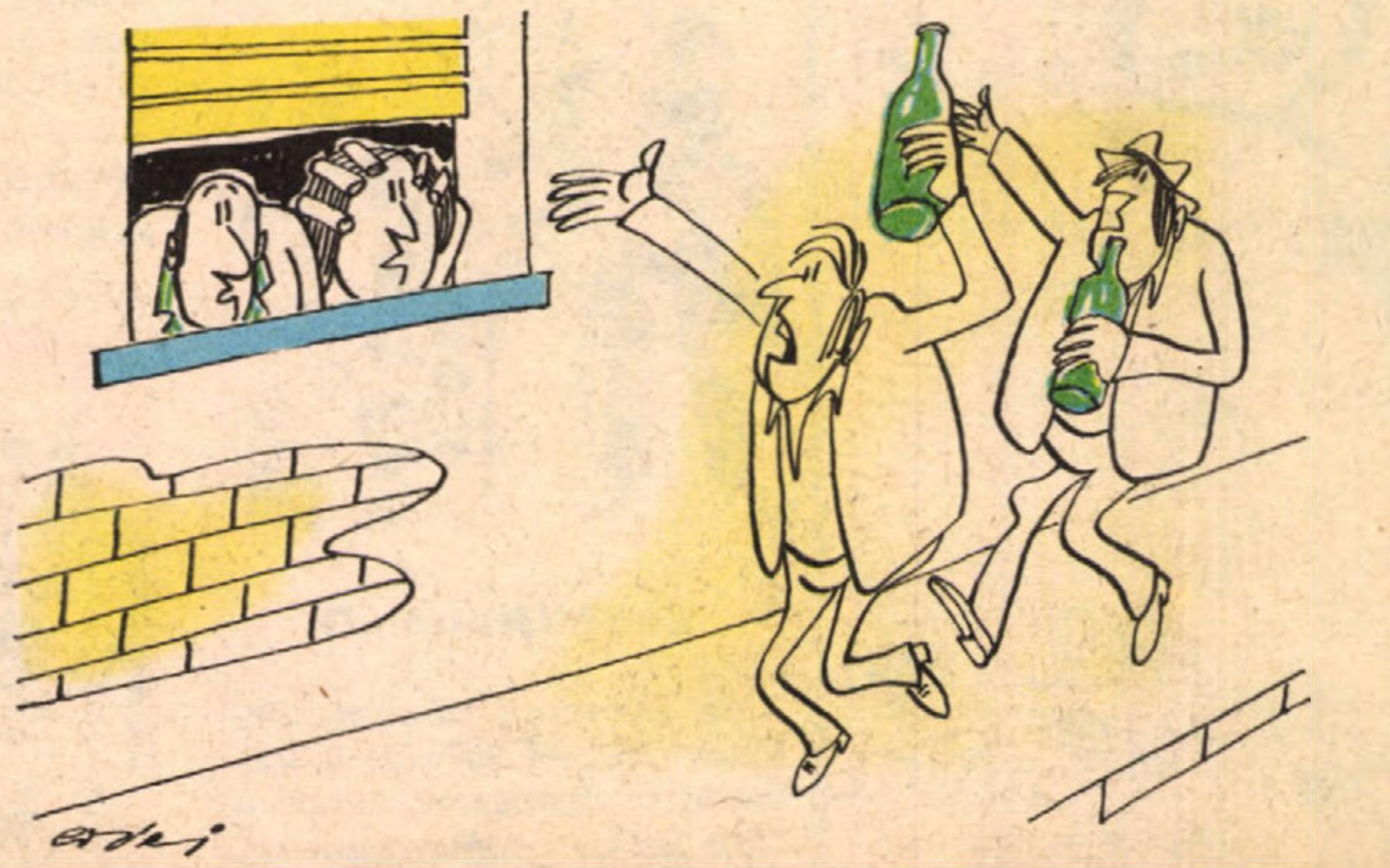

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

— Szeretnék kérdezni valamit. a lovak dohányoznak?

— Micsoda ostoba kérdés ez?!

— Tehát nem. Akkor valószínűleg ég az istálló.

Vissza az egész!

Egy spicces alak bedülöngél az anyakönyvi hivatalba és bejelenti: — Uraim, ikreim születtek! — Miért mondja, hogy uraim? — kérdi az anyakönyvvezető —, hiszen egyedül vagyok a szobában. — Hű, az áldóját! — kap a fejéhez a boldog atya —, vízszintes 19 — függőleges 6. Megfejtésül csak ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb március 24-ig erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők között háromszor száz forintot sorsolunk ki.

1 F	2 E	3 L	4 L	5 A	6 H	■	7 I	8 K	9 E	R	10 P	11 Á	12 R	■
13 E	L	Ö	I	R	Á	S	■	14 A	R	■	15 Á	M	E	N
■	E	■	16 N	A	T	■	17 U	N	E	18 S	C	O	■	■
19 A	K	20 K	O	R	H	21 A	Z	A	S	Z	A	L	A	D
	■	22 Á	L	A	A	K	N	Á	Z	■	23 L	L	■	O
24 T	25 E	M	E	T	N	I	■		■	26 S	P	■	27 F	K
28 H	A	M	U	■	29 E	S	30 T	■	31 S	Z	Ö	K	E	■
32 E	L	E	M	■	33 M	L	S	34 Z	■	35 Ö	R	■	36 L	37 B
	■	R	■	38 D	I	O	S	A	39 D	■	40 K	41 A	T	O
42 G	U	M	43 O	■	44 S	R	■	45 B	E	T	Ö	R	É	S
Y	■	46 A	D	D	I	D	47 E	■	■	■	48 L	E	T	T
49 Ö	50 L	V	V	■	K	■	51 L	52 E	53 Ü	54 L	T	■	55 E	O
56 R	E	E	■	57 G	R	58 A	N	A	D	A	■	59 K	L	N
60 G	Ö	R	61 N	Y	E	D	Ő	■	62 I	M	63 I	K	E	■
64 Y	L	■	65 B	É	K	E	K	Ö	T	É	S	■	S	■

VÍZSZINTES

1. Egyiptomi földművelő paraszt
7. Mint két tojás, olyan hasonlók
13. Betartandó szabály, utasítás
14. .. gumentum
15. Az ima vége
16. Tudomány a fordítottja
17. Az ENSZ egyik nemzetközi kulturális intézménye
22. Abból a célból teszi, hogy robbantson
23. Azonos betűk
24. „... jöttem Caesart, nem dicsérni”
26. S. P.
27. Felelős kiadót jelent
28. Égési termék
29. Nap szaka
31. A Tisza vizére mondják
32. Krónikus hiánycikk
33. Sokat szereplő sportszövetség betűjele
35. Vigyáz valamire
36. L. B.
38. Község az egykori Szilágy vármegyében, egy nagy költőnk családjának ősi fészke
40. Női név
42. Megvastagodott föld alatti szár
44. S. R.
45. Közönséges bűncselekmény
46. Hoci! — két szóval
48. A Szovjetunió egyik népe
49. A sasok családjába tartozó madár
51. Megunta az álldogálást
55. .. ipso
56. Tó Írországban
57. Város is, tartomány is Spanyolországban
59. K. L. N.
60. A ránehezedő teher vagy a fájdalom miatt lehet ilyen valaki
62. Imre — óvodás korában
64. Y. L.
65. A háború véget jelenti

FÜGGŐLEGES

1. A vas vegyjele
2. Férfinév és község
3. Fegyverét használja
4. Padlóbevonat is készül belőle
5. Hegy, Noé bárkájának kikötője
8. Palesztina és Fönícia területének ókori neve
9. A háztetőt szegélyezi
10. Sokak kedvelt étele
11. Zenei hangnem
12. Helyhatározó-rag
17. U. Z. N.
18. Kettős mássalhangzó
19. Német tenorista, aki a század elején a pesti Operaháznak is tagja volt, kora egyik leghíresebb Wagner-énekese
20. Budapest egyik polgármestere volt a 19-ik században, utca is őrizte a nevét (Károly)
21. Sok évtizede népszerű ifjúsági regény címe
25. E. A. L.
26. A pók hálót
27. A megállóhelyek egyik fajtája
30. T. S. S.
34. A ló étele
37. Az USA egyik államának fővárosa
39. Ellentétes kötőszó
41. Latin igevégződés
43. ... as fa
47. A téesz első embere
50. Leészárol
52. Nőnemű latin névmás
53. Nyáron a hideg ital
54. Fényes női szövet
57. Gy
58. Vajon ad?
59. Közép-európai Kupa
61. Nota bene
63. Szintén

EGYSZERŰ MEGOLDÁS

című keresztrejtvényünk megfejtése:

— „Megszabadultam a társbérlőmtől.

— Hogyan csinálta?

— Feleségül vettem.”

100—100 forintot nyertek:

Taksonyi Józsefné, 7100 Szekszárd, Petőfi u. 28.

Király Józsefné, 2800 Tatabánya VI., Blaha Lujza u. 24/2.

Ifj. Erdős János, 5331 Kenderes, Dózsa György u. 23.

A díjakat postán küldjük el.

```
megszabadultama
ovatos kisérlet
zola zri szi rá
alávalo szektor
rudabánya ro vs
tc nuncius leib
 ieg ys lopo né
doremi f kar gr
e ere köjál s l
lhk csele m zzö
feleségülvettem
try egylet akut
 near e z on sö
 y d anonymus l
hogyancsinálta
```